

HVA VIL RØD UNGDOM?

Oktober

1. opplag høsten 72: 0 – 4500

2. opplag mai 73: 4500 – 5000

hva vil rød ungdom?

Forlaget Oktober, mai 1973

Denne studiesirkelen kommer nå i nytt opplag og denne gang i bokform. Første opplag, som bestod av 5 hefter, ble trykket i 4500 eksemplarer, det nye opplaget er på 5000.

Studiesirkelen er laget av en gruppe Rød Ungdom-medlemmer på oppdrag av Sentralstyret. Boka har til oppgave å danne utgangspunkt for *studier og diskusjon* om noen viktige spørsmål i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Heftene er ikke gått igjennom og godkjent av Sentralstyret i detalj. Er det saker du mener er uriktige eller kan gjøres bedre, så send kritikk til Rød Ungdom, Boks 33, Tåsen, Oslo 8.

INNHALDSFORTEGNELSE

FORORD:	s. 5
Hva vil Rød Ungdom?	s. 5
Rødt miljø	s. 6
Hva er vitsen med studier?	s. 6
Teori bare for bokormer?	s. 6
ER DET DEMOKRATI ELLER DIKTATUR I NORGE?	s. 7
Er det demokrati i Norge?	s. 7
Kan vi ikke skrive det vi vil?	s. 7
Fridomen blir også sett heilt til side	s. 8
Er det streikefridom i Norge?	s. 8
Monopolkapitalistane har makta ...	s. 9
Er staten verkeleg eit reiskap for monopolkapitalistane?	s. 10
Kva gjer monopolkapitalen for å halde på makta si?	s. 11
Korleis verkar Stortinget?	s. 12
Stortingsrepresentantane si rolle ...	s. 12
Stortinget og kampen mot EEC ...	s. 15
Klassekamp	s. 15
Kva er verkeleg folkestyre?	s. 15
Albania	s. 16
Sosialisme – proletariatets demokratiske diktatur	s. 17
Bli medlem i Rød Ungdom	s. 17
Ordforklaringer	s. 18
BEKJEMP IMPERIALISMEN!	s. 19
Hvorfor krig	s. 19
1. verdenskrig	s. 19
2. verdenskrig	s. 20
USA-imperialismen blir mektigst ...	s. 20
Hvorfor frigjøringskriger mot imperialistisk undertrykkelse .	s. 21
Hvem tjener på USAs krigføring? .	s. 22
Hvordan fikk vi imperialismen?	s. 23
Imperialismen rammer også folkene i vesten	s. 23
U-hjelp ny form for imperialisme	s. 24
Sovjet–Kina, imperialismen–sosialisme, »stormaktene»	s. 25
Nedkjemp de amerikanske aggressorene!	s. 26

Konsekvent støtte til verdens folk . . . s. 26	Men kan vi ikke bygge sosialismen uten et slikt parti? . . . . . s. 48
Sovjet, et imperialistisk land . . . . . s. 26	Men er det ikke bare noen få som bestemmer? . . . . . s. 48
Utbyttinghjelp . . . . . s. 27	Valg har vi også i Norge – er det demokrati? . . . . . s. 50
India – et eksempel på utbytting fra Sovjets side . . . . . s. 29	Alle ledere må arbeide i produksjonen . . . . . s. 50
Russland – supermakt . . . . . s. 29	Folket må endre sin måte å tenke på. Vaner og forestillinger fra det gamle, råtne samfunnet må vekk . . . . . s. 50
USA og Sovjet arm i arm . . . . . s. 29	Kulturrevolusjonen i Kina . . . . . s. 50
En liten nasjon kan være sjølberga . . . s. 30	Revolusjoneringa i Albania . . . . . s. 51
Albania – et ærerikt eksempel . . . . s. 31	Men kan folket mene hva de vil – kan ungdommen være kristen . s. 52
En rød klut for imperialistene . . . . s. 32	Hva læres vi opp til . . . . . s. 52
Norge – et fritt land? . . . . . s. 32	Under sosialismen blir borgerlige ideer bekjempet . . . . . s. 52
Hvem tjener på EEC? . . . . . s. 33	Kan ungdommen i Albania høre pop-musikk . . . . . s. 53
Vest-Tyskland og det fjerde rike . . . s. 33	Ungdommen er en levende kraft i bygginga av sosialismen . . . . . s. 54
EEC er imperialism . . . . . s. 34	Er det ikke grått og trist under sosialismen – driver ikke folk bare å sliter og jobber? . . . . s. 54
EEC og USA . . . . . s. 35	Hvordan fungerer skolen? . . . . . s. 54
Hva har Norge som EEC vil ha? . . . s. 35	Krangler ungdommen med foreldre i et sosialistisk land? . . . . . s. 54
Hva med USA – imperialismen? . . . s. 35	Folket får bedre kår under sosialismen . . . . . s. 55
NATO – Good Heart . . . . . s. 36	Hva skriver våre skolebøker? . . . . s. 55
Norske skoler er imperialistvennlige . . . . . s. 37	I dag er kapitalismen råtten . . . . . s. 56
Norsk utenrikspolitikk jatter med imperialistene . . . . . s. 38	Hvordan vil sosialismen bli i Norge? . . . . . s. 56
Norske imperialister . . . . . s. 38	Kan Norge greie seg alene? . . . . . s. 56
Kamp mot imperialismen . . . . . s. 39	Er vi for isolasjon? . . . . . s. 57
Vår kamp . . . . . s. 40	Hva skal norsk ungdom gjøre? . . . . s. 57
Vi slår ikke i blinde . . . . . s. 41	Ordforklaringer . . . . . s. 58.
Fram for revolusjon i Norge . . . . . s. 41	
Ordforklaringer . . . . . s. 41	
TRENGER VI SOSIALISME? . . . . s. 43	
Hvorfor sosialisme? . . . . . s. 43	
Det er stor ulikhet i Norge . . . . . s. 43	
Det er kapitalistene som har makta . s. 44	
Imperialismen er alle folks fiende . . s. 44	
Den sosialistiske revolusjonen vil bety frigjøring for folket . . . . s. 45	
Under sosialismen har folket makta . s. 45	
Er det ikke diktatur under sosialismen? . . . . . s. 46	
Alle planer diskuteres grundig . . . . s. 46	
Det er folkets interesser og ikke profitten som det tas hensyn til . . . . . s. 47	
Men er dette demokrati for folket – det er jo partiet som skal være den ledende krafta . . . . . s. 48	
Folket kontrollerer partiet . . . . . s. 48	
	HVORFOR VÆPNA REVOLUSJON? s. 59
	Et opprør slås ned . . . . . s. 59
	Staten er et undertrykkelsesapparat . s. 60
	Militærapparatets rolle . . . . . s. 61
	Det er rettferdig å gjøre opprør . . . s. 61
	Vi må ha et kommunistisk parti . . . s. 61
	Kan vi få sosialisme ved valg? . . . . s. 61
	Er norske kapitalister snille . . . . . s. 63

Hæren forbereder seg på å slå ned oppør	s. 63
Også politiet trenes opp	s. 64
Kapitalistene lager sine private hærer	s. 64
Hvorfor lager de lister over radikale?	s. 65
Kommer vi noen vei med pasifisme?	s. 65
Også kapitalistene sprer pasifisme	s. 66
Må revolusjonen være blodig?	s. 67
Hva skjedde i Russland i 1917?	s. 67
Imperialistene var voldsmennene!	s. 67
Er ikke revolusjon bare mulig i Afrika og Asia?	s. 68
Opprøret kommer om vi vil eller ei	s. 68
Kan en revolusjon vinne i Norge?	s. 70
Jeg er for væpna revolusjon, men jeg tror det blir vanskelig å få andre til å skjønne det	s. 70
Hvem er revolusjonær?	s. 70
Er vi for terrorisme?	s. 72
Vår oppgave nå er ikke bevæpning, men politisk skolering	s. 72
Ordforklaringer	s. 73
Hvorfor RØD UNGDOM?	s. 74
Rød Ungdom, ti år i framgang	s. 74
Rød Ungdom må ha mange medlemmer	s. 76
Hvordan organiserer arbeiderne seg når de streiker?	s. 76
Uten enighet – ingen framgang	s. 77
Disiplin er nødvendig	s. 78
Vær på vakt mot sikkerhets- politiet!	s. 79
Jo flere vi får med oss, desto sterkere står vi	s. 80
»Den dumme gamle mannen»	s. 82
Hvordan får vi folk til å slutte opp om sosialismen?	s. 82
Hva er det å jobbe etter masselinja?	s. 83
Hva er vitsen med å lese om sosialismen?	s. 84
Vi må skolere oss i marxismen- leninismen-Mao Tsetungs tenkning	s. 84

Et eksempel	s. 85
Borgerskapet forsøker å sløve oss	s. 86
Vi må sta samla, ikke enkeltvis	s. 87
Organiser deg i Rød Ungdom!	s. 88
Betyr det noe om du blir medlem?	s. 89
Norsk ungdom trenger en sterk Rød Ungdom	s. 89.

STUDIEVEILEDNING . . . . . s. 91

VEDTAK FRA RØD UNGDOMS

LANDSMØTE	s. 94
Rød Ungdom og massenes interessekamp	s. 94
Leve Arbeidernes Kommunistparti(m-l)	s. 94
Bli med i Rød Ungdom	s. 95

være? Ikke vi, som går der i årevis. På jobben: Hvem er det som skummer fløten av arbeidet vi gjør? I militæret: Vi har ikke engang lov til å dekorere romma som vi sjøl vil. I byen: Hvem er det som bestemmer at det ikke skal bygges flere klubber, at det koster 12 kroner å komme inn på et diskotek? Utkanstroka: Hvorfor skal de legges ned? Må det være sånn? Hvorfor er det sånn?

Vi i Rød Ungdom mener det er sånn fordi de som eier fabrikker, leiegårder, aksjer, har makta i samfunnet. At de store partiene bare krangler om hvem som er best til å styre et samfunn som er til for at pengefolka skal tjene mer og få mer makt. I denne studiesirkelen prøver vi å avsløre hvordan dette systemet virker.

Vi i Rød Ungdom vil ikke sitte med henda i fanget og grine over alt som vi mener er råttent. Vi vil at ungdommen skal reise seg og slåss for en annen ordning. Når kommunen ikke vil gi penger til å bygge ungdomsklubb sier vi. Ta et hus!

Så lenge pengefolk og byråkrater sitter med makta, må vi alltid slåss, nesten for den minste smule. Skal vi alltid stå og stampe i oppoverbakke? Vi vil ha et samfunn der de som jobber også bestemmer — vi vil ha et sosialistisk samfunn! Hva vi mener med sosialisme, og hvordan vi kan få et sånt samfunn, tas opp i denne studiesirkelen.

Dette er store mål, og ungdommen kan ikke nå dem aleine. Vi må stå sammen med arbeiderklassen og alle andre som slåss mot undertrykkinga. Og arbeiderne er den sterkeste gruppa, så de vil stå i første rekke.

Rød Ungdom er ungdomsorganisasjonen til det nye revolusjonære partiet. Det heter Arbeidernes Kommunistparti

FORORD

Rød Ungdom er en kommunistisk ungdomsorganisasjon. Før het vi SUF(m-l). Du har sikkert hørt en hel masse om »sufferne». Vi har drevet Vietnam-aksjoner, »skoleopprør», husokkupasjoner og støttearbeid for streikende arbeidere. Vi har gjort mange feil, men mest bra, syns vi sjøl. Mye av det som har blitt fortalt om oss er løgn. Rektorer, VG, Arbeiderbladet, TV, politisjefer, Unge Høyre og andre har jugd om oss. De har sagt at vi driver terror mot skolekamerater, at vi får penger fra Kina, at vi skulle »kuppe» Folkebevegelsen mot EEC og mye sånt. De jeger fordi de er redde, de er redde for at vi skal bli flere. De er redde for det vi vil.

Hva vil Rød Ungdom?

For å si det enkelt: Vi vil ikke bli tråkka på! På skolen: Hvem er det som bestemmer hvordan undervisninga skal

(m-l). Det samarbeidet gjør at vi får god kontakt med voksne arbeidere.

Rødt miljø

Noe av det viktigste med sosialismen, er at vi skal slutte med å trække på hverandre. Stadig er det sånn at hvis du skal komme deg fram, må du skyve en annen til side. Særlig ille er det i skolen. Vi har som mål å skape røde miljøer overalt hvor vi har lag. Vi vil samle all ungdom som er interessert til røde fester med dans, viser, foredrag og mye annet. Vi vil lage røde teater-, vise-, og fotogrupper, for å nevne noe. Og vi vil at alle laga våre skal ha freske diskusjonskvelder og tilbud om studier, men at vi skal kvitte oss med trøtte dagsordener med tusen punkter og alt sånt som demper livet og kampgløden. Fordi dette står for noe nytt i vår organisasjon, har vi skifta navn til Rød Ungdom.

Vi skaper ikke et rødt miljø for at folk skal «ørke å drive politikk». Vi gjør det fordi det er en viktig del av kampen for sosialismen og for de daglige interessene våre. Vi må bli kjent med hverandre, utvikle solidaritet og kameratskap, hvis vi skal kunne slåss bra. Ungdommen må skape sin egen, røde kultur hvis vi ikke bare vil bli fora med den sløvende suppa som de store plateselskapene sender ut. Rødt miljø, rødt teater, røde visegrupper, rød rock – det er bra våpen i vår kamp! Om du er medlem eller ikke, vi håper du vil bli med på dette arbeidet.

Hva er vitsen med studier?

Jeg har fortalt om noe av det viktigste arbeidet vi driver med. Men nå sitter du med en studiesirkel i handa, den er ikke skrevet for å lage bål på røde hytteturer.

Vi mener at studier er viktig. Vi må

komme sammen og diskutere hvordan samfunnet fungerer, hvis vi skal styrte pengemakta. Vi må diskutere hva sosialismen er, ellers står vi der uforberedte når vi har gjort opprør. Vi kan lære en masse av å diskutere våre egne erfaringer. Problemene på skolen eller hjemme sier oss mye om undertrykkelsen i samfunnet. Kameratskapet i gjengen eller vennekretsen kan si noe om sosialisme.

Og vi kan lære av andre. Over hele verden slåss ungdom og voksne. Og noen steder har de vunnet. Vi kan ikke herme etter andre, men vi bør diskutere hva av det vi kan bruke.

Teori – bare for bokormer?

Landsmøtet vårt i mars vedtok at vi skal bygge på den kommunistiske teorien. De som har skrevet de beste kommunistiske bøkene var med og leda arbeidernes kamp. For eksempel Lenin, som leda revolusjonen i Russland til seier i 1917. Eller Mao Tsetung i Kina. De skriver om det de holdt på med og det de diskuterte dengang. Likevel er det mange vanskelige ord og mye som er tungt i bøkene deres. Derfor har vi laga denne studiesirkelen. Den tar opp aktuelle saker, men prøver også å forklare kommunistisk teori på en enkel måte.

Vi tror det er ganske vellykka. Sirkelen er berekna på ungdom, særlig ungdomsskoleelever, unge arbeidere og andre under 18–20. Det første opplaget gikk i 4500. Det har kommet inn en del kritikk, men vi hadde ikke tid til å forbedre den nå. Det var viktigere å få den ut. Vi håper du vil si hva du mener er bra og hva som er dårlig med den. La studiegruppa diskutere opplegget og send inn kritikk. Og hvis du bare leser den på egenhånd, send inn kritikk likevel.

ER DET DEMOKRATI ELLER DIKTATUR / NORGE ?

ER DET DEMOKRATI I NORGE?

Er det demokrati i Norge? Mange vil nok tykkje at dette er eit idiotisk spørsmål. Sjølsagt har vi demokrati! I skulebøkene, i radio og TV og i alle dei norske dagsavisene får vi alltid høyre at i den vestlege verda fungerer demokratiet på beste måte. – Er det då nødvendig å diskutere denne saka? Vi marxist-leninister meiner det er uhyre viktig. For kva er eigentleg demokrati? Sjølve ordet tyder *folkestyre*. Spørsmålet blir altså: Er det *folket* som *styrer* utviklinga i det norske samfunnet?

I borgarlege lærebøker blir det sett likskapsteikn mellom yringsfridom, organisasjonsfridom, møtefridom osv., og folkestyre. Men for det første er desse fridomane avgrensa i Norge i dag. For det andre fortel det ikkje om folket verkeleg har makta og styrer utifrå sine interesser.

KAN VI IKKJE SKRIVE DET VI VIL?

Vi kan t. eks. sjå på yringsfridomen. Kven er det som er totalt overlegne når det gjeld å nytte seg den? Er det ikkje dei som sit på pengesekken? Ein skuleelev, ein arbeidar, ein funksjonær osv. kan stort sett ta til takke med å spreie

meiningane sine til nokre få. Dei kan prate med folk dei har kontakt med, eller skrive lesarinnlegg i avisene. Men det er redaksjonen i avisa som bestemmer om dei vil ta inn innlegget. Men mange vil sikkert innvende: »Det finst progressive aviser og!» Det er riktig, men dei blada har svære problem å stri med. Skal ein lage avis, må ein ha pengar. Dei borgarlege avisene skaffar seg inntekter ved å la bedrifter og forretningar sette inn annonser i avisene og betale godt for dei. Men skriv ei avis noko annonsørane ikkje liker, sluttar dei heilt enkelt å annonsere i den avisa. Derfor kan ikkje progressive blad få pengar på den måten. — Likeeins kostar det pengar å sende ut avisene. Progressive og revolusjonære må stole på eigne krefter. Vi må samle inn pengar hos arbeidsfolk og gå på gata og dørane og selje blada våre.

FRIDOMEN BLIR OGSÅ SETT HEILT TIL SIDE

Somme tider blir og fridomen heilt sett til side. Då »Klassekampen» (avisa til AKP(m-l)¹) offentliggjorde eit hemmeleg brev frå den norske regjeringa til den sørvietnamesiske Quisling-ambassaden, blei redaktøren arrestert. Rett før hadde borgarlege aviser skrive om fleire »lekkasjer» uten at noko skjedde.

— Då elevar og lærarar ved Apalløkka ungdomsskule i Oslo streika mot under-teikninga av forlovsingspakta med EEC, vart eit nytt elev- og lærarfiendsleg reglement innført. Det vart m. a. forbode å drive med politisk aktivitet på skulen. Elevrådet som var valt på demokratisk vis,

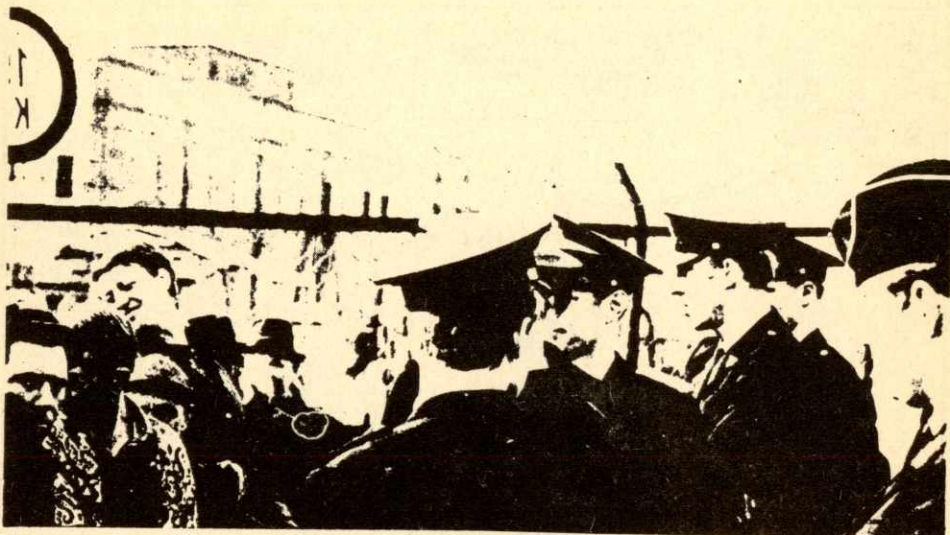
vart avsett fordi det var »politisk» (Raud Front-styre).

Men staten får sjølsagt ture fram med dei »upolitiske» lærebøkene sine. Boker som er gjennomsyra av borgarleg propaganda. — Ved eit gymnas på Sunnmøre fekk ikkje elevane lov til å spreie politiske skrifter etter at dei begynte å selje Klassekampen. Før den tida var det ingen som snakka om eit slikt forbod. Ved Lillestrøm gymnas fekk dei ikkje lov av rektor til å ha prøverøysting om EEC. Elevar ved Oslo Katedralskole som samla inn pengar til streikende sporvegsarbeidarar i Oslo, vart stogga i innsamlingsarbeidet. Dei vart i tillegg truga med bortvising. I det militære er soldatane nekta å drive politisk arbeid og å organisere seg. Samstundes får offiserane stå og preike om kor bra NATO er osb.

ER DET STREIKEFRIDOM I NORGE?

Alle streikar som går føre seg i tariffperioden (d. e. tida mellom kvar gong det blir forhandla om lønna), blir stempla som ulovlege. Dessutan har staten, Norsk Arbeidsgiverforening og LO-leiinga trygga seg mot streikar ved å »samordne» oppgjera. Det vil m. a. seie at avsetmninga om oppgjeret gjeld heile LO. Ved siste lønnsoppgjøret var det fleirtal mot forhandlingsresultatet i fleire fagforbund. Men då det var eit lite fleirtal for i heile LO, måtte desse forbunda også godta oppgjeret. Visst ikkje måtte dei gå til »ulovleg» streik. På den måten hindrar arbeidsgivarane dei lågtlønna arbeidarane i å sette makt bak krava sine.

Mange stader har ikkje arbeidsfolk

Rett før politiet gikk til angrep på streikevaktene på Norgas. 32 av arbeiderne ble arrestert.

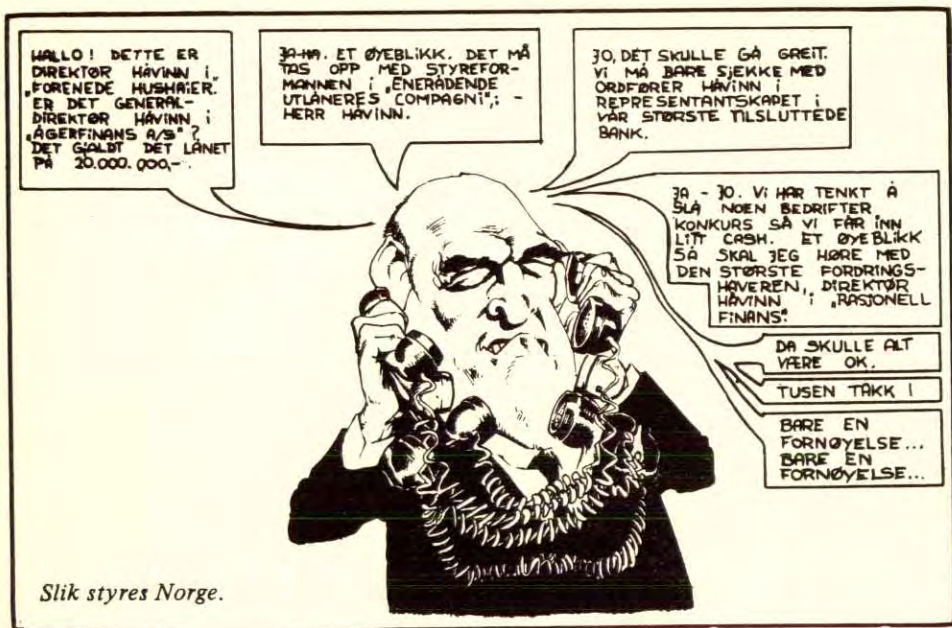
funne seg i slikt dei siste åra. Det er gjennomført fleire «ulovlege» streikar med godt resultat. Sauda-streiken, Norgas-, Sporvegs- og teaterarbeidarstreiken (Oslo) og Austad-streiken (Tromsø). – Under Norgas-streiken fekk vi eit eksempel på kor «fritt» samfunnet vårt verkeleg er. 40-50 politifolk gjekk brutalt laus på streikevaktene og arresterte dei og hjalp streikebrytarar. Det vart gjort på oppdrag av bedriftseigarane.

Når vi først er inne på fridom. Kven er det som har fridom til å avgjere kvar arbeidsplassane skal leggast? Er det arbeidsfolk? – Kven var det i EEC-kampen som hadde fridom til å bruke kjempesummar til propaganda for EEC? Desse verdiane er det arbeidarane som har skapt gjennom arbeidet sitt. Men det er

kapitalistane som har fridom til å bruke dei.

MONOPOLKAPITALISTANE² HAR MAKTA

Vi har no kome med nokre eksempel som viser at kapitalistane har mykje betre høve til å utnytte fridomane enn arbeidsfolk. Vi har og sett at når fridomane blir brukte slik at arbeidsfolk sin kamp vinn fram, blir fridomen tatt frå ein (Norgas-streiken, Apalløkkka o. fl.). Vi marxist-leninistar meiner det er dei største av dei som eig fabrikkane, bankane, forretningane, handelsflåten osv., som har makta i Norge. Dei bruker statsapparatet til å fremje sine interesser. – Mot denne gruppa står arbeidarar, lågare funksjonærar, småbrukarar, fiskarar osv. Arbeidarane og funksjo-

nærane må selje arbeidskrafta si til kapitalistane for å overleve. Småbrukarane og fiskarane er tyngde av høge skattar, stor gjeld og tvangsflytting. Dei har sams interesser med lønnsarbeidarane mot kapitalistane og staten. Desse som vi her vil kalle det arbeidande folket, utgjør over 90 % av det norske folket.

Dei store kapitalistane har ofte slått seg saman til monopol. Derfor kallar vi dei *monopolkapitalistar*. Det vil seie at dei er bortimot dei einaaste som lagar og sel varer av eit bestemt slag. På den måten er det dei som bestemmer kor høge prisane skal vere. I første omgang kan dei sette ned prisane, og såleis konkurrere ut dei mindre bedriftene som lagar same vare- slaget. Etterpå kan dei skru opp prisane, og det blir dyrtid for folket.

ER STATEN VERKELEG EIT REISKAP FOR MONOPOLKAPITALISTANE

Vi kan då studere kven staten *tenjer* gjennom politikken sin. I dei siste åra har vi fått moms som skattesystem. Det førte med seg auka byrder for dei som bruker mesteparten av inntekta si til mat, hus, klede osv. Monopolkapitalistane tente samstundes mykje på ei slik skatteordning. I tillegg var moms ei førebuing til EEC-medlemskap. EEC-medlemskap er det og monopolkapitalen som ville tene på. Resten av folket vil tape på det.

— Staten gjer ingen ting for å skaffe folk arbeid i utkantstrøka, men dei gir folket pengar til å flytte til sentra. Folk flest taper på dette. Det blir boligproblem, trafikkvanskar, tilskitning av miljøet, støy, stress osv. Berre monopol-

kapitalistane er glade for ei slik utvikling. Dei får nemleg høgare profitt i Oslo enn i resten av landet.

– Staten sentraliserer skulane. I Vats i Hallingdal har dei t. eks. i 11–12 år vore tvunga til å drive skulen sin sjølv. Dei har bygd ny skule, betalt lærarlønner og skulemateriell. Staten har nektet å drive skulen. Dei vil ha han nedlagt og bygge ein sentralskule for eit større geografisk område.

– Gjennom statsbudsjettet hausten –71 løyvde staten mykje pengar til strukturrasjonalisering. Det tyder at dei store bedriftene slår seg saman og blir enda større. Arbeidstempoet for arbeidarane blir sett opp, og ofte får ein del arbeidarar sparken. Dei blir »overflødige». Samstundes må dei små bedriftene betale store avgifter. Svært ofte greier dei seg ikkje. Siste året har mange mindre bedrifter blitt slegne konkurs.

– Det mest tydelege eksempelet har vi frå EEC-kampen. Regjeringa ga 10 mill. kroner til tilhengarane. Motstandarane fekk 2 mill. Embetsmenn (folk som har høge stillingar i staten) har reist rundt og propagandert for EEC-medlemskap i arbeidstida si. Statens informasjons-teneste har hatt annonsar i avisene som argumenterte for EEC. Alt dette vart gjort for skattebetalarane sine pengar.

KVA GJER MONOPOLKAPITALEN FOR Å HALDE PÅ MAKTA SI?

Ein viktig del er ideane dei spreier. På skulen, i kringkastinga og mesteparten av pressa blir vi fortalde om kor bra og demokratisk landet vårt er. Vi lærer at staten er eit nøytralt organ som tar *like*

TRYGDENE

VED EF-MEDLEMSKAP

Hvis Norge blir medlem av EF:

- 1** Trygdeytelsene vil ikke bli redusert.
- 2** Økt økonomisk vekst vil gi større trygdeytelser.
- 3** Norske myndigheter vil fortsatt bestemme trygdenes omfang og størrelse.

23. september 1972
SOSIALDEPARTEMENTET

Siste »nøytrale» annonse fra staten før EEC-avstemninga.

omsyn til alle gruppene i samfunnet. Vi lærer at streik er dårleg og at alle berre taper på å nytte streikevåpenet.

– Vi veit at arbeidsfolk tener på å streike. – Vi lærer at alle klassene i samfunnet har sams interesser, og ved classesamarbeid vil alle få det best mulig. Vi lærer *ikkje* at det er kapitalistane som skor seg på slikt samarbeid.

Vi blir innpoda at det er om å gjere å vere best og at konkurransen i skulen er bra. Vi lærer *ikkje* at arbeidsfolk berre vinn fram når vi står saman. Ved å sette oss opp mot kvarandre, prøver makt-havarane å gjere oss mindre farlege for dei.

Men stundom kjem motsetningane tydelegare fram. Folk ser at staten ikkje tener deira behov, men monopolkapitalen sine. Då bruker monopolkapitalen politiet og hæren for å forsvare seg mot folket. Vi

har allereie vore inne på korleis politiet handla mot streikande arbeidarar på bedrifta Norgas i Oslo. — I Frankrike i 1968 var det svære student- og arbeidaropprør. Då vart statspolitiet sett inn mot dei.

Frå vår eiga historie har vi og mange liknande hendingar. Den mest kjende er »Menstadslaget» i 1931: Soldatar og politi vart kommanderte ut mot streikande arbeidarar i Skien/Porsgrunn-området.

KORLEIS VERKAR STORTINGET?

Spørsmålet mange sikkert har no, er: »Det er jo folket sjøl som ved hemmelge val har bestemt kven som skal site på Stortinget?» Det er på ein måte riktig, men la oss sjå på kven folk har høve til å velje mellom, og kva makt har dei som blir valde.

Bo Gustafsson skriv i brosjyra si »Stemmerett under kapitalismen»:

1. Valgene organiseres ikke av folket, men av den kapitalistiske staten og de borgerlige og småborgerlige partier den finansierer og er forbundet med.

2. Det er heller ikke folket, men disse partiene som nominerer kandidatene på valglistene. I nominasjonsprosedyrene⁴ innafor partiene er det igjen bare en brøkdel av medlemmene som tar del — hovedsaklig styrene. Av visse beregninger som er gjort å dømme, skulle bare noen få tusen, det vil si noen promille av befolkningen, ha hånd om nominasjonene.

3. Det sterkt siledede antall kandidater som så blir valgt, har heller ikke noen reell makt i og med at de blir innsatt i en parlamentarisk forsamling. Den reelle

makta ligger hos eierene av produksjonsmidlene — det vil si kapitalistene.

4. Den begrensa makta som de folkevalgte representantene har, er i virkeligheten ikke underlagt velgernes kontroll. Stortings- og kommunalmenn er ikke stadig ansvarlige overfor, kan ikke avsettes av — og behøver ikke avlegge regnskap overfor velgerne. De står bare ansvarlige overfor de partiapparater som har utpekt dem.

5. Hvis vi igjen ser på velgerne, er flertallet av arbeidsfolk utestengt fra det politiske livet nettopp på grunn av den kapitalistiske utbyttinga. De har nettopp under kapitalismen verken ork, råd eller tid til å »egne seg til politikk». Begge ektefellene arbeider for familiens underhold, de har overtidsarbeid, lang reisetid fra og til arbeidet osv.

6. De delene av folket som ikke er utestengt fra det politiske livet i det kapitalistiske demokratiet blir likevel bedradd. Den framherskende ideologien i ethvert samfunn er som kjent den herskende klasses ideologi. I det kapitalistiske samfunnet er den borgerlige ideologien framherskende i skole, radio og presse. Den utsetter folket for en systematisk indoktrinering fra vogga til grava — som i siste instans går ut på at det kapitalistiske diktaturet er et »fritt samfunn».

STORTINGSREPRESENTANTANE SI ROLLE

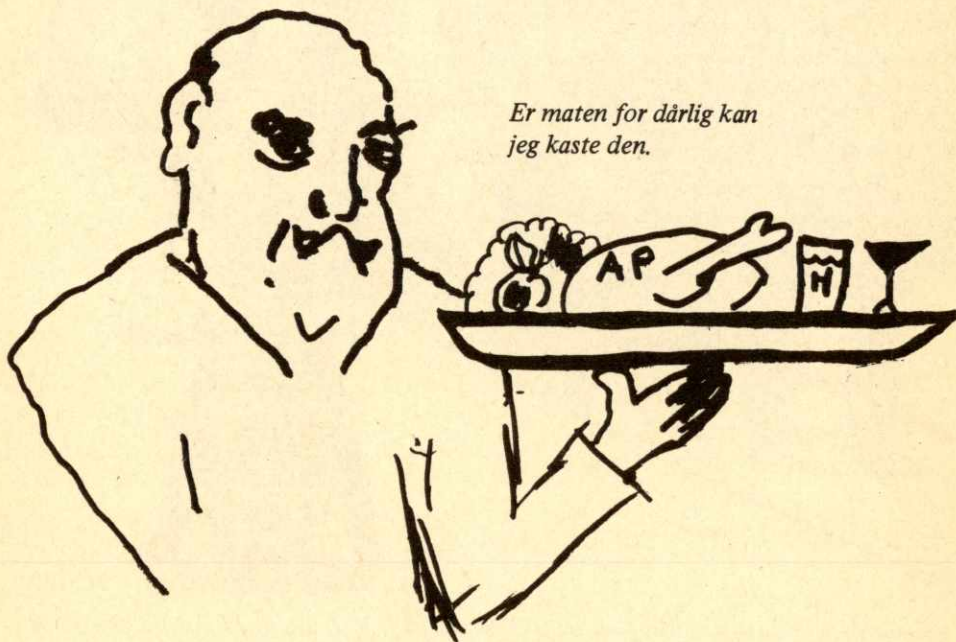
Bo Gustafsson peikar på at norske veljarar ikkje kan velje kven dei vil til Stortinget. Dei som blir valde står heller ikkje ansvarleg overfor veljarane mellom

kvart Stortingsval. Han peikar og på at det er dei store kapitalistane som stort sett dikterer Stortinget.

Stortingsrepresentantane er jamt over vanlege lokalpolitikarar som kanskje er særleg godt inne i *eitt* spesielt saksområde (t.eks. ein advokat som er godt inn i lovspørsmål). Dei har stort sett berre lite kjennskap til andre saker dei må ta stilling til (det er ikkje så sikkert at advokaten

har særleg mykje greie på problema fiskarane og jordbrukarane har).

Viktige saker blir først behandla i ein ekspertkomite før dei blir tatt opp i Stortinget. Desse »eksperterne» kan stundom bruke fleire månader eller til og med år på utgreiingane sine. Dei som sit i slike komitear er ofte representantar for kapitalistane saman med andre borgarlege folk. Derfor bygger dei alltid på kva som

Et tallmessig redusert storting på vei til høymesse i Oslo Domkirke 8/10 -72. Styrer de Norge? Eller er de en del av monopolkapitalens demokratiske forkledning?

tener kapitalistane. Dei bruker sjølve å skrive det såleis: »Det som tener arbeidslivets behov.«. Det er dessutan staten som vanlegvis avgjer kven som skal vere med i komiteane. Utreiingane (som ofte kan

vere på fleire hundre sider) skal så stortingsrepresentantane gjere seg opp ei meining om. Ingen kan vente at dei skal kunne gjere alvorlege endringar i det »ekspertane« har kome fram til. Derfor

blir ekspertutgreiingane oftast vedtatt utan særlege endringar.

Vi ser her korleis monopolkapitalen får *sine* idear og framlegg til vedtak gjennom i Stortinget. Stortinget styrer altså *ikkje for folket*, men til fordel for det vesle mindretalet som eig produksjonsmidla (fabrikkane, handelsflåten, gruvene osv.).

STORTINGET OG KAMPEN MOT EEC

Trugsmålet om norsk EEC-medlemskap har sett i gang ei av dei største masserørslene vi kjenner frå historia vår i fredstid. – I folket har det heile tida vore fleirtal mot EEC. Dersom Stortinget er eit organ av og for folket, skulle det sjølsagt vere fleire motstandarar enn tilhengjarar på Stortinget. – Men kva ser vi? EEC-motstandarane i folket har heile tida vore nødt til å kjempe beinhardt for å pressa fram eit stort nok *mindretal* til røyste mot EEC: Eit *fleirtal i folket* KJEMPAR I FLEIRE ÅR for å få eit *mindretal* til å stø folket sitt syn! Men det som er endå verre: »Fleirtalet av stortingsrepresentantane har AKTIVT MOTARBEIDD FLEIRTALET av veljarane sine i EEC-saka! – Dette stortingsfleirtalet har forsvart statsadministrasjonen sitt felttog mot fleirtalet av det norske folket. Dei har fuska med forhandlingsresultatet (t. eks. mjølkesubsidiane) for å *lure* folk. Dei har løyvd svære pengesummar til seg sjøl (veljarane sine pengar) for å drive propaganda for EEC. Motstandarane fekk ein liten klatt for at det ikkje skulle sjå altfor ille ut. Dei har utsett datoen for folkeavstemninga for å få betre tid til å snu folkemeininga. – Lista kan gjerast mykje lenger, men vi har sett nok til å

forstå at Stortinget er eit organ som tener monopolkapitalen og ikkje folket. Kan vi kalle slikt folkestyre (demokrati)?

KLASSEKAMP

Vi kan kort sjå på kva vi har kome fram til:

Vi lever i eit klassesamfunn. Det arbeidande folket (arbeidarar, funksjonærar, småbrukarar, fiskarar osv.) har sams interesser og står på den eine sida.

Monopolkapitalen står på den andre sida. Desse klassene har motsette interesser. I dag hersker monopolkapitalen (eit orlite mindretal) over det arbeidande folket (over 90 % av det norske folket). Storting og statsapparatet er i hendene på denne klassa. Dei har kontroll med politiet, det militære, fengsel osv. Dette valdsapparatet kan mindretalet bruke mot fleirtalet når monopolkapitalistane er truga av streikar, folkelege opprør osv. (Norgas, Menstadslaget.)

Vi har med andre ord *monopolkapitalens diktatur* i Norge – i motsetnad til folkestyre (demokrati).

KVA ER VERKELEG FOLKESTYRE?

I alle klassesamfunn er det diktatur. Under kapitalismen (i Norge i dag) har vi monopolkapitalens diktatur over det arbeidande folket. Skal vi få eit samfunn der folket har makta og styrer i folket si interesse, må det arbeidande folket styrte monopolkapitalens diktatur. Vi må gripe statsmakta ved ein valdeleg revolusjon. Vi veit frå historia at monopolkapitalen ikkje gir frå seg makta si frivillig. Dei vil bruke politiet og hæren mot oss. Derfor

må vi førebu oss på å bruke våpen.

Etter ein sosialistisk revolusjon vil kapitalistane og deira idear framleis vere til. Dei tidlegare utbytтарыne vil og alliere seg med folk i utlandet for å gripe makta med vald og innføre kapitalismen att. Slike samfunnssystem som dei har i dei sosialistiske landa, Kina og Albania, kallar vi proletariatets (d. e. arbeidarklassens) demokratiske diktatur. Der er det *demokrati for folket*. Folket er sjøl med på å bestemme og forme ut dei politiske linjene, og landa blir styrt etter behova og interessene folk flest har. Samstundes er det *diktatur over dei som på ny prøver å innføre kapitalismen*.

ALBANIA

I Albania er det proletariatets diktatur. Vi kan sjå litt på korleis demokratiet fungerer der.

Dei har m. a. tre former for arbeidar-kontroll:

1. Arbeidarane kontrollerer ovafrå (gjennom staten).

2. Arbeidarane kontrollerer nedafrå (ved at arbeidarane vel kommisjonar som kan undersøke kva som helst).

3. Gjensidig kontroll arbeidarane imellom (t. eks. at to avdelingar gjensidig kontrollerer kvarandre).

Arbeidarane på ei bedrift kan når som helst utnemne ei gruppe som t. eks. kan

Gruvearbeidere i Kina skriver veggavis. Alle har rett til å henge opp veggaviser. Spørsmål som bedriftsledelsen får har den plikt til å svare på senest etter 2 dager. Veggavisene er i Kina og Albania en viktig del av demokratiet.

ga inn på kontora til fabrikkene og sjekke papir og reknskap. Eller dei kan dra inn til hovudstaden Tirana og gå gjennom papira i departementa. (Korleis ville departementsfolk i Norge reagert på det?)

Innafor dette demokratiet blir det og diskutert kva for varer som må produsertast for at folk skal kunne få dekkja behova sine. Det er ikkje nødvendig å lage 10 ulike vaskepulvermerke og så konkurrere om kva som vaskar kvitast. Det er atskillig betre å produsere eitt godt vaskemiddel. Med det kan ein og klare å lage det så billeg at alle har råd til å kjøpe det dei treng.

SOSIALISME – PROLETARIATETS DEMOKRATISKE DIKTATUR

Vi kan av dette slutte:

– Under sosialismen har folket herredømmet over produksjonsmidla (fabrikkar, gruver, skip osv.) og den økonomiske politikken.

– Den økonomiske politikken blir lagt opp etter det som lønner seg for heile samfunnet, ikkje berre kva som lønner seg for den einskilde bedrifta. (Det blir tatt omsyn til kvar folk ønskjer å bu, og ein plasserer arbeidsplassane der. Ein tar først og fremst omsyn til helsa og interessene til arbeidsfolk. Ikkje som nå er det monopolkapitalens profittkrav som bestemmer planlegginga).

– Det blir lagt stor vekt på å få fram ein folkeleg kultur. Det blir sett på som mykje viktigare at mange tar del i kulturlivet enn at det berre finst nokre få toppar.

– Arbeidarane har sjølv kontroll over

kvar einskild bedrift.

– Kva vareslag som blir laga er det folk sjøl som avgjer. Det er ikkje først og fremst dei produkta ein kan tena mest på.

– Folket har kontroll med politiet og hæren og bruker det i samsvar med sine interesser.

Kort sagt: Klassene har bytta plass. Monopolkapitalistane må finne seg i å bli undertrykt av det store fleirtalet som har makta. Først då kan ein snakke om demokrati, og då kan ein ta til å arbeide fram mot det klasselause samfunnet (kommunismen).

BLI MEDLEM I RAUD UNGDOM

I Norge er det i dag AKP(m-l) og Raud Ungdom som arbeider for ein sosialistisk revolusjon og proletariatets diktatur i

Fra Rød Arbeiderfront 1. mai 1972 i Oslo

Norge. Vi oppfordrar all framstegsvennleg ungdom å melde seg inn i Raud Ungdom for å arbeide for den sosialistiske revolusjonen, og for å slåss for å ta vare på dei demokratiske rettane som det norske folket har tilkjempa seg.

Ordforklaringer

1. **AKP(m-l)** står for Arbeidernes Kommunistparti, som ble dannet i februar 1973.

2. **Monopolkapitalistene** er den gruppa av folk som kontrollerer monopolbedrifter. F. eks. de store norske bankene og flesteparten av de store bedriftene.

3. **Monopol** har en bedrift når den er så stor at den helt dominerer et marked. F. eks. en bilfabrikk produserer alle bilene i et land eller de fleste. Ved at de er så dominerende kan de bl. a. holde høyere priser enn hvis de hadde vært mange konkurrerende bedrifter.

4. **Nominasjonsprosedyren**, framgangsmåten partiene bruker for å finne fram til sine kandidater ved valgene.

LITTERATUR:

Staten og revolusjonen (Lenin)

Proletariatets demokratiske diktatur (Tron Øgrim)

Skrifter i utvalg (Mao Tsetung)

Stemmerett under kapitalismen (Bo Gustafsson)

Desse bøkene får du kjøpe i Oktoberbokhandlane.

bekjemp imperialismen !

HVORFOR KRIG?

Det høyeste ønsket mange har, er at verden blir fri for krig, og de lidelsene og den nøden som den påfører folk. »Make love – not war», er *ett* uttrykk for antikrigsstemningen blant mange. Men hvorfor er det krig i verden, og hvordan oppnå varig fred for verdens folk? For å kunne fri seg fra avmakt overfor krigen eller vikelighetsflukt inn i sin egen sjel, er det viktig å få kunnskap om *imperialismen*! I dette heftet vil vi gjennom en undersøkelse av sentrale kriger i vårt

århundre forsøke å klargjøre at kriger ikke starter ved feilgrep, men ut fra konkrete og lovmessige årsaker. Vi mener det er imperialistene som i sin rovgriskhet bruker våpenmakt for å få sin vilje.

1. VERDENSKRIG

På skolen lærer vi at skuddet i Sarajevo utløste 1. verdenskrig. La oss se på situasjonen i verden på det tidspunktet: England, Nederland, Frankrike, Italia, Belgia og Portugal var i besittelse av en mengde *kolonier* som ga dem tilførsel på

råstoffer, og markeder for vareproduksjonen sin.

Tyskland med sine magre kolonier og en stadig voksende industri, var avhengig av nye markeder og økt råstofftilførsel. I de andre Europalandenenes kolonier fikk de ikke innpass. Tysklands herskere så bare en løsning på problemene, nemlig å bruke militærmakt for å vinne nye interesseområder.

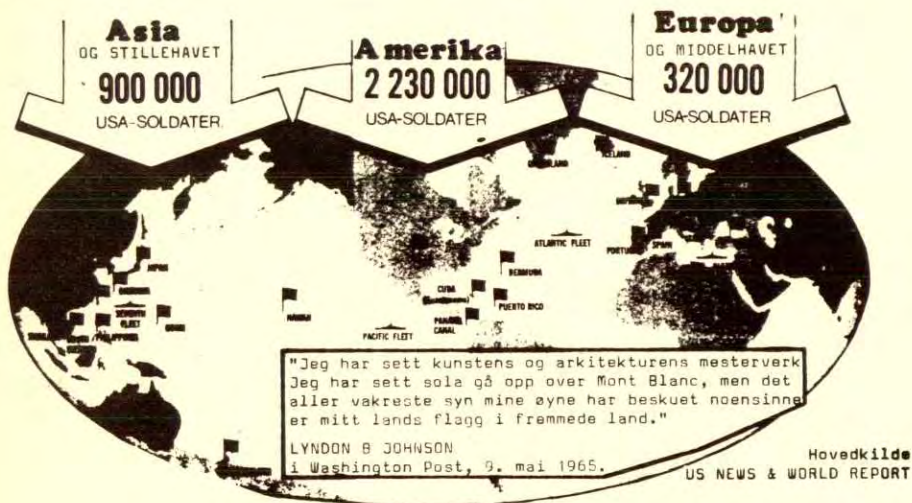
2. VERDENSKRIG

Om 2. verdenskrig lærer vi at den var en gal manns verk. Men det som skjedde, var at Tyskland hadde hatt en enorm oppbygging av industrien sin. Med en så stor produksjon, fikk de ikke solgt nok varer i Tyskland og trengte dessuten stadig mer råvarer til produksjonen, f.eks. olje. Siden storparten av verdens oljeforekomster var i Nord-Afrika og

rundt Svartehavet, forklarer det tyskernes veldige offensiv² i disse områdene. Det var en kamp om kontrollen over oljeforekomstene. Hitler sa selv at Tyskland trengte »Lebensraum» – livsrom. Han mente ikke at de trengte bosteder for tyskere, men markeder og råstofftilførsel. Dette resulterte i nok *en imperialistisk krig*.

USA-IMPERIALISMEN BLIR MEKTIGST

Mens de andre imperialistiske kolonimaktene utmattet hverandre med innbyrdes kriger, vokste USA seg stadig sterkere. De imperialistiske maktene utvikler seg ujamt. Innbyrdes kriger er en av årsakene. Før 1. og 2. verdenskrig var England den sterkeste imperialistiske makten. Men i og med krigen måtte England låne store summer bl. a. for å

USA-imperialismen finnes på alle verdenshav og i alle verdensdeler. USA hadde i 1969 stasjonert 1 517 000 soldater utenlands, fordelt på 3600 baser. På kartet ser vi avmerket de landa der det er stasjonert USA-tropper. Kostnadene for denne imperialistiske krigsmaksinen er enorme: USAs militærbudsjett for 1969 var på 550 000 000 000 kr. Bare Vietnamkrigen kostet offisielt 140 000 000 000 kr.

kjøpe våpen, og ble sterkt økonomisk avhengig av USA. I koloniene til England reiste folket seg til opprør mot engelsk undertrykking og for selvstendighet. England ble en 2. klasses makt. USA derimot stod som verdens suverent største imperialistiske makt. Storkapitalen i USA kontrollerte 60 % av verdens ressurser og utnyttet dem naturligvis til egen fordel. Samtidig utgjorde USAs befolkning bare 6 % av hele verdens folkemengde. For å bevare kontrollen over disse ressursene opprettholder USA et nett av 1000 militærbaser og anlegg verden rundt. Den amerikanske marine patruljerer Middelhavet, Atlanterhavet, Det indiske Hav og Stillehavet. Central Intelligence Agency (den hemmelige etterretningstjenesten) CIA, har 200 000 agenter og et budsjett som er 15 ganger større enn for de som USA har ansatt i ambassader og annen tjeneste utenlands.

Dette voldsapparatet³ har vært innblandet i kriger og konflikter i et titalls land etter 2. verdenskrig. Hellas, Indonesia, Indo-Kina, Korea, Iran, Guatemala,

Midt-Osten, Kongo, Panama, Kuba og Den Dominikanske Republik er bare noen eksempler.

HVORFOR FRIGJØRINGSKRIG MOT IMPERIALISTISK UNDERTRYKKELSE

Hvem er det imperialistenes voldsapparat retter seg mot? Sjølsagt mot folkene i de landa som de vil utnytte. Folkene i disse landa fører kampen mot imperialismen gjennom *frigjøringskriger*.

Vo Cong Trung er ansvarlig for den politiske og militære virksomheten i ungdomsorganisasjonen til frigjøringsfronten (FNL) i Sør-Vietnam. Da han besøkte Sverige fortalte han: »Jeg kommer opprinnelig fra en bondefamilie i en by i Mekongdeltaet. Jeg begynte å delta i revolusjonen da jeg sluttet på skolen og siden da har jeg deltatt i kampen. Det var i 1945 og jeg var 18 år. Jeg forsto hvor fint det er å leve, men det måtte det bli for alle mennesker. Jeg forsto det fordi jeg hadde opplevd vanskeligere tider, under den franske kolonialismens utbytting og undertrykking. Da fantes det

Fra Vietnams jungel. Disse jentene er til daglig bønder, men deltar i de militære kampene når det er nødvendig.

ikke noe som var verdt å kalles liv. Franskmennenes hensikt var å suge ut vårt blod, vårt folk. De tok våre rikdommer. Hvert gummitre på plantasjene kostet oss ett liv. Franskmennene måtte ha innfødt arbeidskraft for å rydde skogen og plante gummitrær, for å passe dem, og utvinne gummien. Det førte til at vårt folk døde av svakhet, av underernæring.»

Amerikansk krig er ødelegging av naturen, konsentrasjonsleire, terrorbombing og tortur. Amerikansk krig er å gjøre hver dag til et helvete for vietnameserne for å tvinge dem i kne.

Tidligere sersjant R. Ray var i Vietnam i 9 måneder: »Jeg drepte en ung pike der. Og jeg vet for eksempel om en landsby som jeg sa skulle angripes med napalm. Jeg tror jeg kommer til å stå til ansvar for disse tingene når jeg dør. Har De noen gang sett hvordan napalm virker? Selv om den ikke dreper en, blir man lemlestet for livet. Hvis man får litt napalm på kinnet brenner den bort hele kinnet. Får man hvit fosfor på seg, kan man ikke få slukket den.

Man ser noen av sine beste venner, unge gutter, noen av dem burde ikke ha vært i hæren en gang. Man ser dem dø. Unge gutter. Man blir rasende, vanvittig rasende. Senere kommer man til en landsby, man ser en gammel mann med krykker, hjemmelagde krykker, han kan nesten ikke gå og han ser oss komme og likevel forsøker han å komme seg unna. Barna skriker og springer sin vei for oss. De er vettskremte for oss. Man blir kvalm og dårlig. Man setter seg rett med og sier. »Hva har jeg gjort?»

President Eisenhower uttrykte sine ønskemål i bl. a. Vietnam slik (1953): »Sett at vi tapte Indo-Kina, ville halvøya, den siste landstripa der, neppe la seg

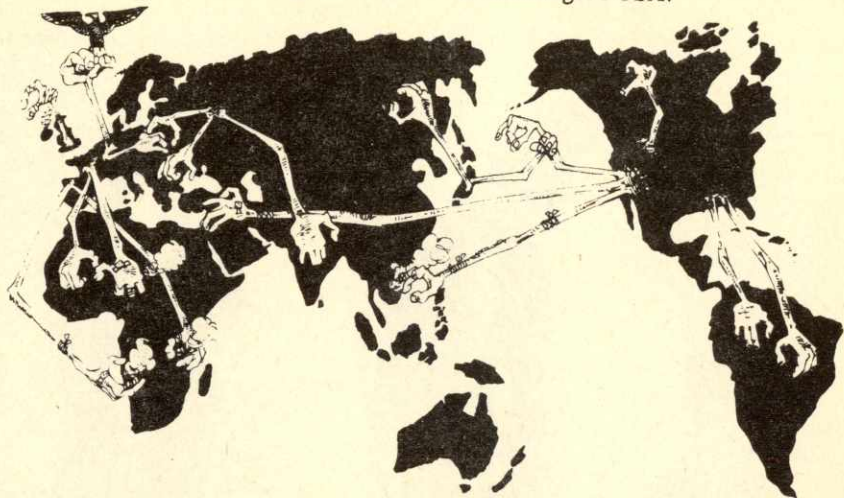
forsvare. Det ville bli slutt på de leveranser av tinn og tungsten som vi setter så stor pris på i dette området. På den billigste måten forsøker vi å hindre noe som ville få de mest alvorlige konsekvenser⁴ for USAs sikkerhet, for vår makt og vår evne til å få visse ting vi ønsker fra rikdommene i det Indo-Kinesiske området og Sør-Øst-Asia.» Hva Eisenhower ikke nevnte, er at til disse rikdommene hører 90 % av verdens rågummi, 60 % av alt tinn, 80 % av kokoskjerner og kokosnøttolje. Dertil betydelige kvantum sukker, te, kaffe, tobakk, sisal, frukt, krydder, jernmalm og bauxitt. Det bores intenst etter olje, som en mener det finnes enorme forekomster av utenfor Sør-Øst Asia kysten.

HVEM TJENER PÅ USAs KRIGFØRING?

Den amerikanske soldaten som hadde vært i Vietnam, skjønte ikke hvorfor han måtte drepe og se kamerater bli drept. Titusener av amerikanske soldater har mista livet i Vietnam. Langt flere har kommet hjem som invalider, narkotikavrak, med ett eller annet men som har merka dem for livet. Når de kommer hjem er det vanskelig eller umulig å få jobb. Flere millioner er arbeidsløse i USA. På grunn av de enorme utgiftene til krigen, blir det amerikanske folket ramma av store skattebyrder. Amerikanske fabrikker har vanskelig for å få solgt varene sine, da folk ikke har råd til å kjøpe dem. Protestene mot krigen i Vietnam, for negrenes rettigheter o. l. blir slått ned av politi- og militærstyrker, eller harde og urettferdige fengselsdommer. De store selskapene, krigsindustrien f. eks. håver inn kjempeprofitter,⁵ men pengene kommer ikke til USA og skaffer flere arbeidsplasser og høyere lønner der. De

investeres⁶ heller i Latin-Amerika Asia eller andre steder hvor det er stor fortjeneste å hente. Investeringer f. eks.

Latin-Amerika gir en amerikansk imperialist fire ganger så stor fortjeneste, som investeringer i USA!

HVORDAN FIKK VI IMPERIALISME?

I åra før 1900 hadde det vært stor konkurranse mellom de nye fabrikkene som skjøt opp som paddehatter den gangen. Mange land i Europa forvandla seg fra land som først og fremst ernærte seg av jordbruket til land som var dominert av industriproduksjon. Men fordi det ble alt for mange fabrikker som produserte samme slags vare og så lave priser på varene på grunn av konkurransen, var det stadig kriser og konkurser for de som eide fabrikkene. Derfor begynte de å samarbeide for å unngå konkurransen, for å regulere vareproduksjonen og holde prisene så høyt at de kunne sikre profitten sin. De som samarbeida utkonkurrerte de som sto aleine og greide seg bedre gjennom krisene. De ble stadig større ved å kjøpe opp eller bli kvitt konkurrentene sine. Omkring år 1900 fikk vi monopoler, selskaper som kontrollerte produksjonen,

markedet og prisene i deler av landet i hele landet eller i flere land.

Men når monopolselskapenes fabrikker ble utvida og skulle produsere stadig mer, måtte de få stadig mer råvarer. Råvarer som ikke fantes i landet måtte skaffes i koloniene eller andre imperialistiske stater. Kjempeindustrien økte også vareproduksjonen slik at den ikke kunne få solgt alle varene i landet hvor de ble produsert. Det måtte selges en masse varer i koloniene og andre land, markeder for varene ble livsnødvendige.

IMPERIALISME RAMMER OGSÅ FOLKENE I VESTEN

De store kapitalistene tjener enorme summer på utbyttinga av arbeidene. Det er stort behov for disse pengene i de imperialistiske landa sjøl. Tenk f. eks. på USA, verdens største imperialistiske land. Her har vi de største kapitalistene. Her har vi også kjempestore slumområder i de store byene og mange millioner arbeids-

John Carlos og Tommy Smith demonstrerer mens den amerikanske nasjonalsangen spilles. Imperialismen rammer også folkene i de imperialistiske landa. Særlig negrene i USA er hardt undertrykt.

løse. Millioner av unge er avhengige av narkotika, og i byer i USA er det kvartaler med opp til 100 000 mennesker som er alkoholister. Kort sagt det finnes veldige oppgaver og det eneste som mangler for å få hjulene i gang er penger. Men blir kapitalistenes fortjeneste brukt til å bygge levelige hus for befolkningen i slummen eller sykehus? Eller til å sette igang nye fabrikker som kunne produsere nødvendige goder for folk og få bort arbeidsløsheten osv? Nei! Pengene blir tatt ut av landet og investert f. eks. i Afrika. Sjøl om det er igjen få kolonier i dag, er svært mange land i den tredje verden avhengige av de imperialistiske statene. Men ved at imperialistene kontrollerte og utnyttet andre land, ble det

opprør i disse landa, f. eks. i Latin-Amerika. Imperialistene har sikra interessene sine, ved å bygge opp et militært maktapparat mot opprør. Men folket i Vietnam og andre land har vist at imperialismen må og kan bekjempes.

U-HJELP NY FORM FOR IMPERIALISME

Det ble på grunn av motstanden etter hvert umulig for imperialiststater å holde landa i Afrika og Asia nede som kolonier av gammel type. Utviklingshjelp (U-hjelp) ble opprinnelig lansert av radikale mennesker som et slags motstykke til imperialisme. Tanken var at en skulle hjelpe landene.

Imperialistene har etter hvert tatt over

u-hjelpen og driver den for å kunne fortsette sin undertrykking. Denne nye formen for imperialismen ytrer seg på mange måter. Felles for dem alle er at lånene eller »hjelpen» enten direkte benyttes til å tjene de store monopolene i vest (pengene må brukes til kjøp av de og de varene) eller indirekte ved at u-landas regjeringer blir avhengige av de utenlandske lånene og blir tvunget til å åpne grensene for de vestlige monopolene og deres investeringer.

**SOVJET – KINA,
IMPERIALISME – SOSIALISME
»STORMAKTENE»**

Er det størrelsen på et land som

bestemmer om det er imperialistisk eller ikke? Er det USA, Sovjet og Kina som trekker i trådene og bestemmer over de små landas politikk, for å tjene sine egne såkalte stormaktsinteresser?

Vi har sett at USA som »den frie verdens beskytter» har herjet i stor stil etter 2. verdenskrig. Da folket tok makta i tsarens Russland gjennom oktober-revolusjonen i 1917 begynte det å bygge det sosialistiske Sovjet-Samveldet. Sovjet-Samveldet var ryggraden i kampen mot den tyske fascismen⁷ før og under 2. verdenskrig. Men seinere har vi sett en reaksjonær⁸ endring i Sovjets politikk, f.eks. gjennom invasjonen i Tsjekkoslovakia i 1968. SUF stempla (1968)

Unge tsjekkiske patrioter demonstrerer med sitt nasjonalflagg foran en brennende sovjetisk stridsvogn.

Sovjet-Samveldets endra politikk som sosial-imperialistisk. Sovjet-lederne drev en »sosialistisk» politikk i ord, men i handling en imperialistisk politikk.

Folkerepublikken Kina tar kraftig avstand fra supermaktene (USAs og Sovjets) forsøk på å dominere verden. Folket i Kina har vel gitt det beste eksemplet på at det er mulig å kaste ut imperialismen og bygge opp landet sitt ved egne krefter.

Men hva er det som skiller Sovjet og Kina? Hvordan kan vi hevde at Sovjet-lederne fører en imperialistisk politikk.

NEDKJEMP DE AMERIKANSKE AGRESSORENE⁹

Det kinesiske folket vet hva imperialismen er, at den er barbarisk og grusom. I 1930 og 40-åra måtte folket i Kina føre en daglig kamp, en frigjøringskrig mot først japansk og siden amerikansk imperialismen og deres kinesiske medhjelpere. I dag har Kina i hovedsak kvittet seg med u-landas nød, og landet kan hjelpe andre folk ut av imperialistenes favntak.

Mao Tsetung, formann i Kinas Kommunistiske Parti (KKP), sier i 20. mai-erklæringa (1970) at hovedårsaken til de aggresjonskrigene som er ført etter 2. verdenskrig er den amerikanske imperialismen. Men folket i forskjellige land har ført revolusjonære kriger for å nedkjempe imperialistene. Hovedårsaken til at vi ikke har fått en 3. verdenskrig retta mot Sovjet eller Kina, er den vellykkete kampen mot USA-imperialismen som har fått for store vansker og motstand. Folkerepublikken Kina ser det som *den viktigste oppgaven* for verdens folk i dag, at alle som kan enes *fører en felles kamp*, for en dag å kunne vinne en endelig seier over den amerikanske

imperialismen.

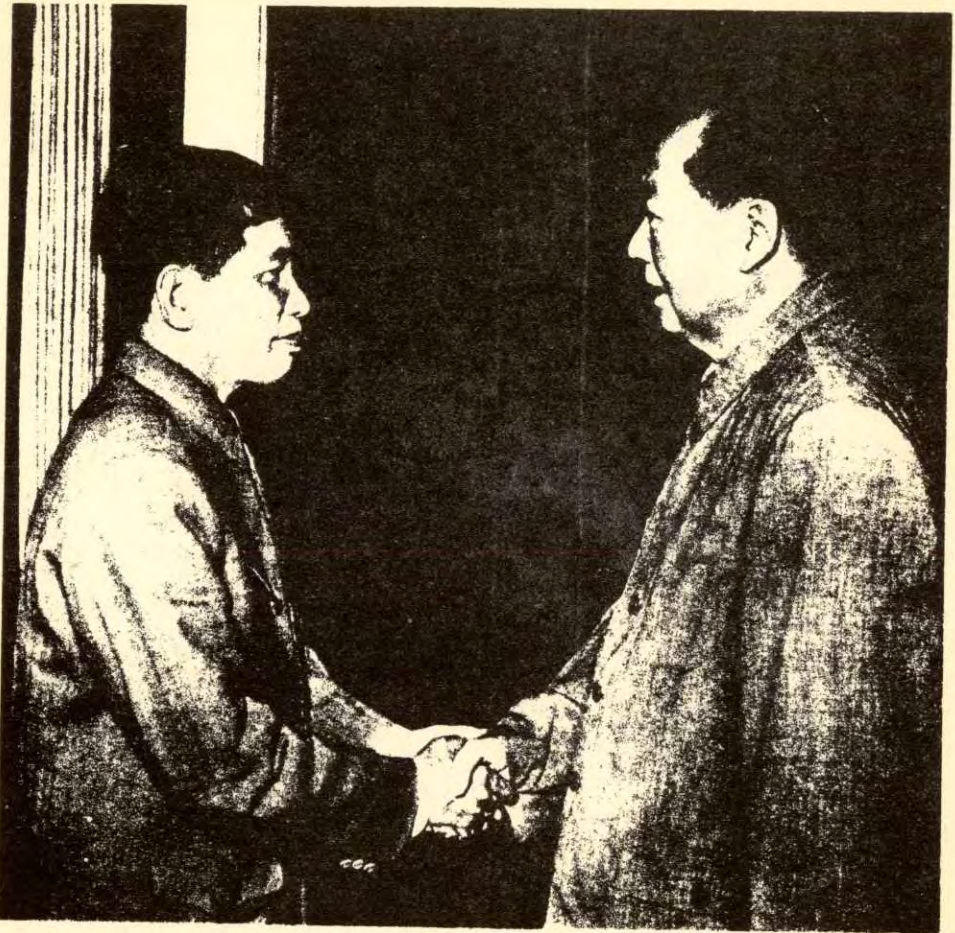
KONSEKVENT STØTTE TIL VERDENS FOLK

Det kinesiske folket ytte store ofre, for å hjelpe Korea mot amerikansk invasjon og dominans¹⁰ i begynnelsen av 1950-åra. Frigjøringskampen i Indo-Kina, Palestina eller f. eks. i det sørlige Afrika får ei ekte og betydelig støtte fra Kina. Kineserne har på alle måter til lands og til vanns, sendt forsyninger til Nord-Vietnam, trass i intense angrep fra amerikanerne under blokaden. Sovjet derimot har ikke våget å bryte blokaden¹¹, trass i at de disponerer flere minesveipere nær Nord-Vietnam. På internasjonale kongresser om handel og miljøvern har Kina stått fram som hovedtalsmann for landa i den 3. verden. På alle mulige måter forsøker Kina å styrke båndene mellom folk og nasjoner i deres kamp mot den felles fienden, USA-imperialismen. På den andre sida har Kina diplomatiske forbindelser med imperialistiske land for å utnytte sin styrke til å øke motsetningene mellom USA og andre imperialistiske land, slik at USA-imperialismen isoleres og svekkes mest mulig.

Kina ser det som spesielt viktig at handel og kontakt med andre land ikke brukes til å dominere dem, men at den bygger på jamnlikhet og gjensidig fordel. Kina har ikke oppretta militære baser i andre land. Kina har ikke interesse av å føre krig med andre land. I imperialistiske eller reaksjonære land må folket i første rekke sjøl føre kampen for frigjøring fra undertrykkinga.

SOVJET, ET IMPERIALISTISK LAND

Krustsjov som tok makta i Sovjet etter Stalins død, brukte makta si for å

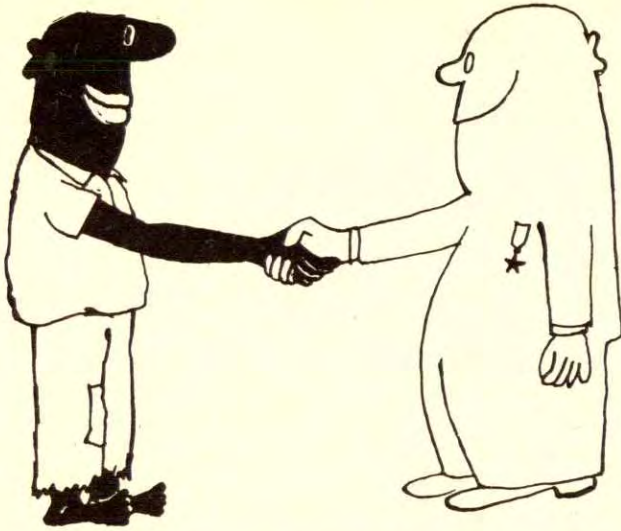

Mao Tsetung og Nguyen Con, medlem av sekretariatet i Vietnams arbeiderpartis sentralkomite. Kina her gjort sitt ytterste for å hjelpe Vietnams folk.

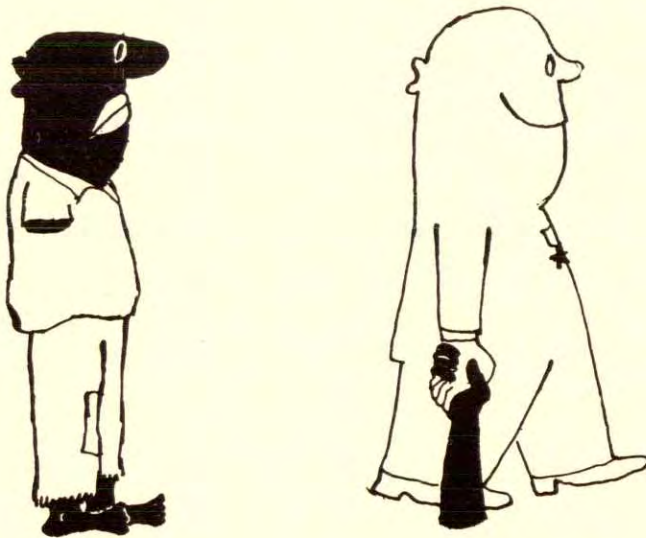
gjenopprette utbytting og undertrykking i Sovjet. Dette har Sovjet-lederne avslørt gjennom sin utenrikspolitikk og økonomiske problemer. Den siste fem-årsplanen ble ikke oppfylt på flere punkter, og russiske eksperter mener sjøl at de ligger urovekkende langt etter USA i produksjon av olje, naturgass, elektrisk kraft, kjemiske produkter og særskilt data-maskin-teknologi.

UTBYTTINGSHJELP

Gjennom såkalt hjelp til land i Nord-Afrika, Midt-Østen og Asia, forsøker Sovjet-lederne å binde dem på hender og føtter. I handelen med u-landa skaffer Sovjet seg råvarene det mangler og et overskudd som var 6,5 milliarder kroner i 1970. Dette overskuddet står i motsetning til det underskuddet russerne har i handelen med de vestlige landa. Med en

A L
AF
(De no

Etter at Krustsjov tok makta i Sovjet etter Stalins død, fikk utenrikspolitikken en helt ny karakter . . . .

viss rett kan en derfor si at u-landa er med på å gjøre det mulig for russerne å kjøpe så meget høyt utviklet maskinelt utstyr i vest, dette er utstyr som er helt nødvendig for den sovjetiske teknologiske utvikling. U-hjelpen har for Sovjet-lederne mer og mer blitt et økonomisk virkemiddel. Den sikrer dem råvarer de mangler, som olje, tinn, gummi osv. Fra Midt-Østen har det f. eks. kommet mye olje, som betaling for lån. Dessuten sikrer russerne seg muligheter for å få avsetning på sine egne varer og kunne konkurrere med f. eks. USA, sjøl om de russiske varene kvalitetsmessig er dårligere. Spesielt Romania, Jugoslavia og Albania har reagert på stormaktspolitikken til Sovjet, og Sovjet-ledernes ønske om ensidig å diktere betingelsene for samarbeid.

INDIA – ET EKSEMPEL PÅ UTBYTTING FRA SOVJETS SIDE

I India har Sovjet-lederne store økonomiske interesser. Indias grense til Kina og sentrale posisjon i Asia gjør også landet til en viktig samarbeidspartner på andre felter. I India kontrollerer Sovjet nå:

25 % av elektrisk kraft-produksjon

30 % av jern og stålindustrien

25 % av aluminiumsindustrien

35 % av oljeforedling

50 % av oljeindustrien

75 % av elektromotorindustrien

85 % av produksjon av tunge maskiner

Sovjet kjøper 75 % av Indias ull og 95 % av juten til priser langt under verdensmarkedets og selger maskiner og utstyr til priser langt over. 80 % av militære utrustninger India har kjøpt er russisk. Dette er alt annet enn samarbeid ut fra prinsippet om jamnlikhet og gjensidig fordel. Men sjølsagt er avtalene

til hjelp for det reaksjonære regimet i India i dets kamp for å undertrykke folkelige opprør og underlegge seg landområder som Øst-Pakistan (Bangla Desh).

RUSSLAND – SUPERMAKT

Et annet og påtrengene tegn på Sovjet-ledernes imperialism er bruken av militærapparatet. I Øst-Europa har Sovjet-tropper stadig øvelser i forskjellige land akkurat som NATO-tropper som invaderte Nord-Norge under øvelsen Strong Express like oppunder folkeavstemninga i år.

»Russerne ser det som sin rett å kunne seile på de dype havene og de kommer til å hevde den ennå mer i de kommende årene. Moskva skjuler ikke samtidig sin strategiske interesse av å utøve sin rett til å beskytte sine voksende handelsinteresser utenlands.» (Far Eastern 12/71) Russernes framgangsmåte begynner å bli mistenkelig lik amerikanernes. Som imperialister er Sovjet-lederne kommet i den situasjon at de forsøkte å holde tilbake nasjonale frigjøringskamper, som f. eks. frigjøringskampen i Kambodsja under ledelse av Sihanouk, og istedet styrker enheten med andre imperialister.

USA OG SOVJET ARM I ARM

Som disse eksemplene har prøvd å vise, så er den handa Sovjet-lederne rekker ut til u-landa lite pen. Som en imperialistisk makt har Sovjet som USA interesse av å bevare det imperialistiske verdenssystemet og slå ned på folkelige opprør.

De sovjetiske lederne ser USA og Sovjet som to supermakter som har delt verden mellom seg og har kontroll over sine områder. Ingen av supermaktene er foreløpig sterke nok til å knekke den andre, derfor kappes de bare om mindre

land og fordeler.

Gjennom arbeidet for all-europeisk sikkerhetspakt hvor Sovjet, Vest-Tyskland, Frankrike og England får avgjørende innflytelse samarbeider Sovjet med europeiske imperialister, for å skape en militær-orden som mer effektivt kan undertrykke opprør i Europa. Sovjet får da større muligheter til å trekke tropper fra Øst-Europa og rette dem mot Kina. Kina er et eksempel for verdens folk, som gjør hver dag utrygg for sosialimperia-

listene.

EN LITEN NASJON KAN VÆRE SJØLBERGA

Vi har sett at det imperialistiske systemet er årsaken til noden, rovdriften på ressurser og de krigene som rammer verdens folk. Men kan vi nedkjempe imperialismen? Kan et lite land som river seg løs fra imperialistenes klør stå aleine? Vil det ha ressurser og muligheter til å bygge et samfunn som er fri for imperialistenes undertrykking og ut-

plyndring.

ALBANIA – ET ÆRERIKT EKSEMPEL

Albania er et land som har vist at det er mulig. Under 2. verdenskrig befridde det albanske folket landet sitt fra tyske og italienske fascister ved egen hjelp. Men Albania sto da og like etter 2. verdenskrig i fare for å bli innlemma i en storserbisk union, under Jugoslavias kontroll. Men med støtte av Stalin og Sovjet kunne albanerne i 1948 bryte 25 avtaler med Jugoslavia. Disse skulle regulere nesten

hver eneste del av samfunnsutviklinga. Gjennom dette bruddet tok Albania et nytt skritt mot sjølstendighet. Flere skulle følge. Etter Stalins død i 1953 begynte den sovjetrussiske politikken å følge nye linjer. Khrustsjov arbeidet for å legge alle sosialistiske stater under russisk ledelse, ikke for å hjelpe dem, men for å utnytte dem. På en konferanse i 1960 forsøkte de russiske lederne å isolere Kina, men møtte avgjørende motstand fra Albanias leder, Enver Hoxha. Neste år

brøt Albania med Sovjet, som brukte økonomiske og militære trusler for å tvinge sin vilje på Albanerne. I 1968 gikk de ut av Warszawa-pakten, Øst-Europas NATO. I dag står Albania utafør makt-blokkene og de økonomiske blokkene i Europa, et land så stort som Hedemark fylke, men det står på egne bein!

EN RØD KLUT FOR IMPERIALISTENE

Det fantastiske er at i 1965–70 så økte nasjonal-inntekten med 11% pr. år. Takten i økninga er dobbelt så stor som i USA eller Sovjet. I en FN-oversikt for et par år sida ble det fastslått at Albania var det landet som hadde størst vekst. I industrien er veksten 16,6% pr. år. Og denne veksten kommer ikke et mindretall til gode. Lønnsøkninga spises ikke opp igjen av økte skatter og priser. Prisstigning forekommer ikke. Husleia utgjør 2% av lønna, i Norge kanskje 30–40%! Forholdet mellom høyeste og laveste lønn er som 3:1. Arbeidsløshet finnes ikke. Dette kan skje fordi folket styrer sjøl. Det tar sjøl avgjørelsene om hvordan landet skal bli. Albanerne vil utvikle landet sitt i hovedsak med egne krefter, derfor er de langt på vei sjølberga med forbruksvarer og viktige råvarer. Landet er sjølsagt trua av angrep utenfra, men hele folket er mobilisert til å kunne delta i forsvaret av landet.

Albania er et sosialistisk fyrtårn i Europa, som viser veien bort fra samfunn med urettferdighet og nød, bort fra en verden med krig til en verden slik vi ønsker den en dag skal bli.

NORGE – ET FRITT LAND?

Kampen mot norsk medlemskap i EEC, har preget diskusjonene om politikk i Norge de siste to åra. Mange har forstått

at imperialismen ikke «bare» er noe som amerikanerne bedriver i Vietnam, men at imperialistene truer alle verdens folk og land, også Norge. Denne truselen er i dag først og fremst retta mot vår nasjonale sjølstendighet. De vest-europeiske monopolene ønsker raderett over Norges ressurser og det norske folket. Det er nødvendig å kjenne fienden var, EEC.

HVORDAN OPPSTO EEC?

Etter krigen la Europa i ruiner, mens USA var sterkere enn noengang. USA sprøyta milliarder av krigsoverskuddet sitt inn i Europa i form av Marshall-hjelp og lån. De ønska Europa som kapitalistisk marked og kontroll over det. Men de europeiske monopolene som reiste seg etter krigen, ønsket ikke noe diktat fra USA, de ville herske sjøl.

Men de led av to svakheter: for det første hadde de tapt store oppland under krigen. For det andre var monopolene i i USA vokst dem aldeles over hodet. De amerikanske monopolene hadde et hjemmemarked (innen USAs grenser) med nærmere 200 millioner innbyggere og enorme ressurser. For å bøte på svakheterne sine danna Vest-Tyskland, BeNeLux-landa, Frankrike og Italia derfor Kull- og Stålunionen i 1952. Kull og stål er grunnlaget for all industri. Sterkt stålmonopol var derfor det første skrittet. De svakeste kullgruvene ble radert bort. Hele distrikter i Belgia og Italia ble uten arbeid.

Men industrien i Vest-Europa fortsatte å vokse og sveile ut over sine landegrenser. Samtidig møtte den et stadig sterkere press fra de amerikanske monopolene. I 1958 ble så EEC, det europeiske økonomiske fellesskapet danna.

HVEM TJENER PÅ EEC?

»Fellesmarkedet tjener den europeiske industrien som basis og eksersisplass for den internasjonale konkurransekraft.»
Walter Hallstein EECs »grunnlegger».

Romatraktaten gir monopolene fritt spillerom innen EECs grenser. De er verna mot utenlandsk konkurranse med tollmurer. De kan selge varene sine uten hindringer til en befolkning på størrelse med USAs. De kan plassere kapitalen sin der de får høyest fortjeneste og flytte arbeidskrafta dit.

Hele EEC er bygd opp for de store. Kommisjonen er det organet som utformer EECs politikk. Den består av EECs fremste eksperter. Eksperter for hvem?

Presidenten i Kommisjonen heter Mansholt og kaller seg sosialist. Han innrømmer at: »På den annen side har storindustrien, de flernasjonale sel-

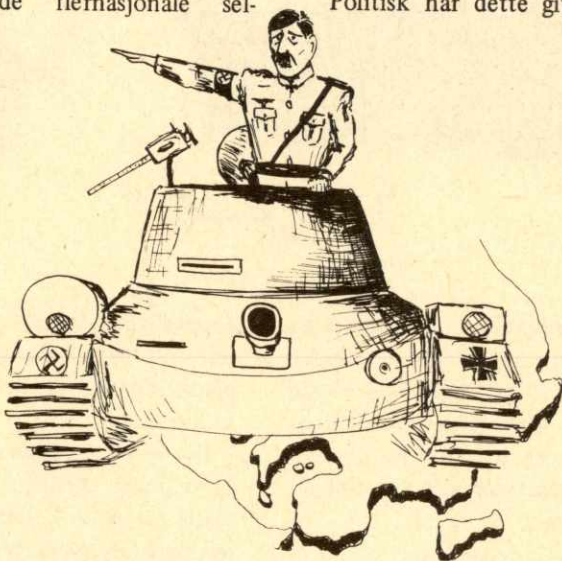
skapene, en enorm makt i Europa. De bestemmer hvor industri skal nedlegges og hvor den skal opprettes. Ingen kan influere på dette. . . Dette er nødvendig om industrien skal konkurrere med tilsvarende industri i USA, Sovjet og Japan.»

EEC er ikke noe annet enn et lykkeland for monopolkapitalistene, et redskap for familiene Krupp, Rotschild og Flick til å bli enda rikere og unngå å bli spist opp av familiene Rockefeller, du Pont og Watson i USA.

VEST-TYSKLAND OG DET FJERDE RIKE

Da EEC ble danna, var Frankrike den sterkeste makta. Franske interesser trakk det lengste strået når viktige saker skulle bestemmes: Siden vokste de tyske monopolene mye raskere enn de franske.

Politisk har dette gitt seg utslag i at

Den tyske monopolkapitalens behov er de samme i dag som for 30 år siden, råstoffer, og markeder. Hitler brukte tanks for å bygge sitt stortyske rike. Brandt forhandler for å skape et forenet Europa. Men hva vil skje hvis planene om EEC som en statsdannelse med egen hær under tysk ledelse blir en realitet, og flere land enn Norge nekter å bli med?

"U-HJELP"

EEC driver aktiv U-hjelp.

Brandt har overtatt etter de Gaulle som EECs sterke mann. De sterke vest-tyske monopolene som står bak ham er de samme som før løfta Hitler til maktens tinder. Sjøl om de har tatt på seg det demokratiske slipset denne gang er målet det samme som før.

EEC ER IMPERIALISME

Vest-Tyskland er i alvorlig beit for råvarekilder. De må importere all olje, 96 % av jernet, 88 % av blyet osv.

Samtidig har tyskerne voldsomt behov for sikre områder å investere i. Bare i 1970 plasserte tyske finansfyrster 35 milliarder kr. utenlands.

De vil altså utvide EEC, og EEC vil ha flere lydige u-land å herske over. EEC-landa er gamle koloniland. Men i dag er det bare de assosierte franske kolonilanda EEC har noen særlig kontroll med. Bli Storbritannia og seinere Portugal og Spania med sine kolonier, medlemmer vil EECs kolonier øke betydelig.

EEC OG USA

Som imperialistisk makt er EEC enda underlegen USA, men i den siste tida har konkurransen mellom EEC og USA blitt hardere. Likevel måtte EEC hjelpe USA ut av valutakrisa.¹³ Det måtte de fordi USA som en handlekraftig stat med et militærapparat står fremst i forsvaret av det imperialistiske systemet i verden. EEC må først bli en Europa-stat med felles økonomisk politikk og utenrikspolitikk og med en Europahær. Det er nettopp slike planer EEC har. Storbritannias statsminister Heath var på besøk i Norge og understreka da viktigheten av at EEC talte med en stemme. Willy Brandt har uttalt at han ser det som logisk at vi får en Europa-hær. En slik hær kan brukes mot folket i EEC-landa, til undertrykkelse av EECs kolonier og i verste fall, i krig mot Sovjet eller USA.

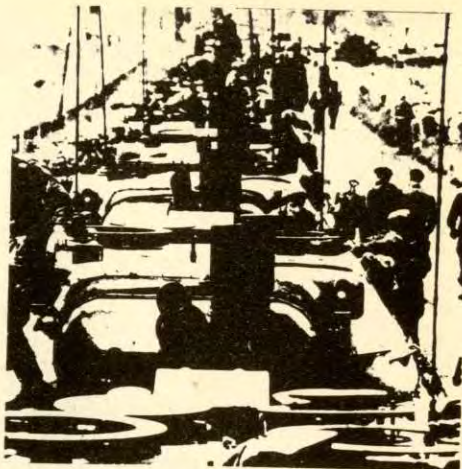
HVA HAR NORGE SOM EEC VIL HA?

Under 2. verdenskrig var Tyskland svært interesserte i Norge, da landet har viktige naturressurser som kan nyttes i krigsproduksjon. I løpet av et år produserer Norge (1969):

Svovelkis: 766 000 tonn, Koppermalm: 55 000 tonn, Nikkelmalm: 5100 tonn, Blymalm: 7000 tonn, Sinkmalm: 21 500 tonn, Molybdenmalm: 480 tonn, Titanmalm: 490 000 tonn.

Mesteparten av disse malmene går til eksport, og noen av dem, (særlig molybden, titan og svovelkis) er strategisk viktige. Fossekraften er også en svært viktig naturressurs. Mye av den brukes til å utvinne råaluminium av aluminiumsmalm (bauxitt). Norges produksjon av råaluminium var i 1969 på hele 1,4 mill. tonn.

Enda viktigere vil oljen bli. Bare ett av

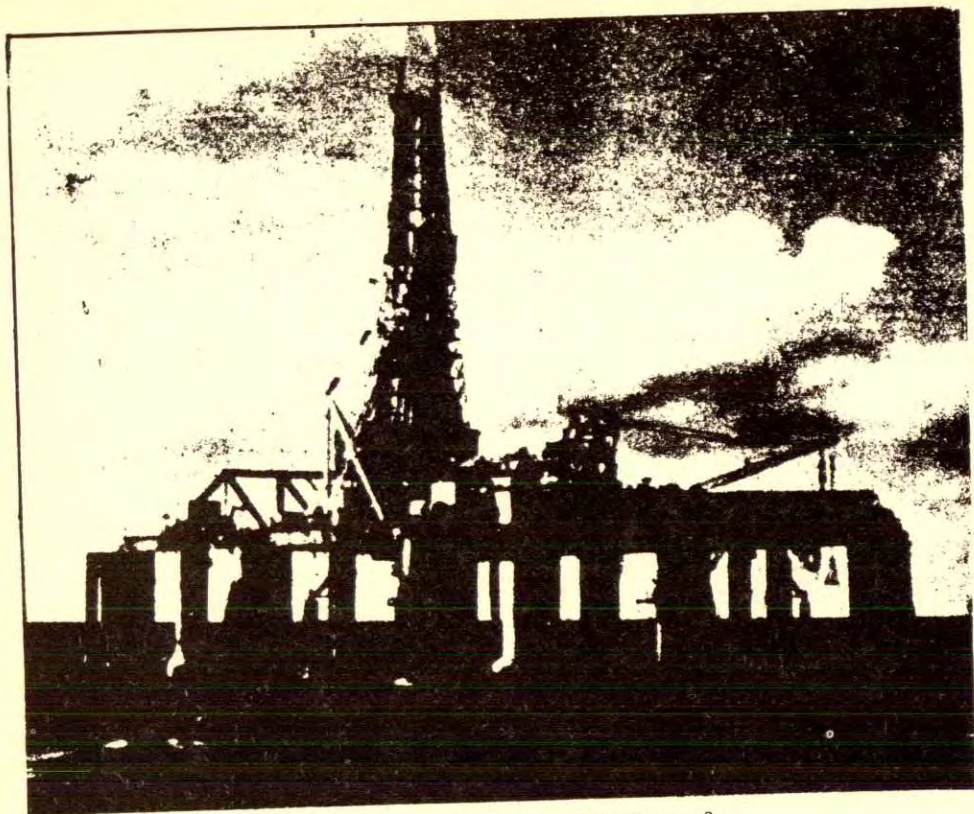

Tyske tanks på parade. Hvem skal de brukes mot?

feltene i Nordsjøen (Ekofiskfeltet) vil trolig kunne produsere mere enn 30 mill tonn olje pr. år, og dette vil virkelig monne for Vest-Tyskland. (Vest-Tyskland importerte 84 mill. tonn olje i 1968). Ennå er letinga etter olje bare så vidt begynt. Norge vil sjølsagt også bli et marked for tyske og andre EEC-produkter. Ved at Norge blir nært knytta til EEC er det også lettere å kontrollere oljekildene i Nordsjøen militært.

HVA MED USA-IMPERIALISMEN?

Da USA øste inn sine Marshall-milliarder i Europa etter 2. verdenskrig, var Norge en av mottakerne. Arbeiderpartiregjeringa og Haakon Lie «sikret» at Norge ble bundet til USA, ved å selge rettigheter til norske råvarer og annen produksjon. I de siste tiåra har amerikanske storkonserner¹⁴ kjøpt opp aksjene i norske selskaper, og i noen

Hva har Norge som EEC trenger?

tilfeller deltatt i starten av nye. USA er det landet som har størst økonomiske interesser i Norge. USA hadde i 1957 aksjer for 52 mill. kroner og i 1966 for 282 mill. kroner. EEC-landa hadde i 1957 for 151 mill. kroner og i 1966 for 154 mill. kroner. Og EFTA-landa (Sverige, Danmark, England, Sveits) som vi er nær bundet til økonomisk: i 1957, 117 mill. og i 1966, 446 mill. I alt økte utenlandske interesser fra 369 mill. i 1957 til 955 mill. i 1966. Og da hadde USA 30 % av utenlandske aksjer. I dag seks år etter må en regne som sikkert at disse tallene har økt. USAs interesser er sterkest i bergverksdrift, elektronisk industri, olje og bensinomsetning. Dette

er viktige og profittinnbringende næringer. Profitten blir dessuten på forskjellige måter brakt ut av landet, slik at den ikke blir skattelagt eller bundet til Norge.

NATO – GOOD HEART

Da Norge ble bundet til USA økonomisk gjennom Marshall-planen i 1947 fulgte snart ei militær binding gjennom medlemskap i NATO i 1949. Atlanterhavspakten (NATO) ble danna etter amerikansk initiativ og med tilslutning fra omtrent de samme landa som fikk Marshall-hjelp (Vest-Europeiske). Militærvesenet er blitt kraftig utbygd i medlemslanda. I 1949 var NATO-krigsmaskinen først og fremst tenkt retta mot Sovjet-

samveldet, som viste folket veien til sosialisme ut av USA-imperialismens fangarmer. Pakten retta seg sjølsagt også mot folk i medlemslanda som protesterte mot USAs diktat. Også den gangen var motstanden i folket stor, men vi hadde ingen folkeavstemning, og godt utbygde motstandsorganisasjoner. Det ble i NATOs formålsparagraf sagt at militærpakten skulle verne om demokratiet i medlemslanda. Men i 1952 ble diktaturet Portugal, med sine barbariske kolonikriger, medlem. I medlemslanda Hellas og Tyrkia er det oppretta fascistiske diktaturstyrer, ved hjelp av NATO og spesielt USA. Norge har delvis protestert, men uten at det har hatt noen avgjørende innflytelse. »Demokratiene» i Vest-Europa: Frankrike, Vest-Tyskland, England, som er og vil bli ledende i EEC, har ikke funnet det nødvendig å beklage ei slik utvikling i NATO-land.

Gjennom Good Heart øvelsen som ble gjennomført i Norge i all hemmelighet i 1971, fikk vi avslørt at NATO truer oss. Denne øvelsen var retta mot fagorganiserte, studenter, skoleelever, SUF(m-l) og FNL-grupper som i Trondheim hadde vært særskilt aktive. Disse skulle anses som indre fiender som saboterte forsvaret av landet.

NORSKE SKOLEBØKER ER IMPERIALISTVENNLIGE

NATO-medlemsskapet har ført til at norske skolebøker blir fylt med reklame for USA. Her er ett eksempel (finn andre sjøl og diskuter dem i klassen din). Boka inneholder engelske og amerikanske tekster til bruk i gymnasetts første år og tilsvarende trinn, den heter Cross Currents I og er redigert av Lars Aslaksrud. Under dekke av begreper som »nøytral»,

bt
nato confidential e-150 exercise
good heart
1 intet aa melde
2 int (ci). suf og fnl grupper agiterte for streik flere steder saerlig i trondhjem og namsos for oeyeblikket uro i havneomr og sit-downstreiker ved bedrifter i trondhjem saerlig utsatt er trondheim mek verksted, marienborg jv-verksted marienborg, nth nhst. agitasjon muligens aarsak til svakt oppmoete ved hngr i/r 12. hvasn 124 melder sjikane, ukvemsord, sneballkasting mot hv-posten. n s b melder svikt i oppmoete blant tog-personalet.
3 politiet i aalesund har arreetert en del personer mistenkt for sabotasje. uvanlig interesse for depoter i aalesund. i molde mislykket forsok paa sprengning av ferjeleie. mange arrestasjoner
exercise exercise exercise
noa
bt

Teksten til en telex-melding vi har kopi av. Et klart bevis på at NATO forbereder seg på å slå ned opprør i medlemslandene.

»objektiv» og »upartisk» ble boka godkjent av Kirke- og Undervisningsdepartementet i juli 1970.

Vårt eksempel er hentet fra side 181. Vi treffer en langhåret collestudent som forteller om en bussreise der han ble sittende ved siden av en soldat. ». . . denne soldaten så ut som stjernen fra en Hollywood-film. Han hadde store renskårede trekk og så godt ut i uniformen. Da la jeg merke til medaljen og den grønne bereten (lua) . . . Han var en av hærens elitesoldater, med i The Green Berets.»

Etter hvert begynner disse to å snakke med hverandre, og vi får inntrykk av at militærtjeneste i Vietnam er noe av en hestekur for amerikansk ungdom – spesielt de med fett hår, lærjakke og mistillit til forsvaret. Det stigende antallet

deserteringer,⁵ ordrenekting og mord på amerikanske offiserer skulle nå være bevis på det motsatte.

Samtalen fører til at studenten innser nødvendigheten av å bekjempe FNL. Blant annet følgende utsagn fra soldaten virker overtalende: »Forstår de (det amerikanske folket) ikke hva Viet-Cong (FNL) ville gjøre dersom de fikk makta. Jeg har sett landsbyer etter at de har vært der. Hvorfor forstår ikke folk hva som egentlig foregår?»

Det er nokså mange som vet hva som foregår, det viste det tidligere sersjant R. Ray fortalte tidligere i heftet. Det har de voldsomme anti-krigsdemonstrasjonene i USA vist. Det forstår en når presidentkandidaten McGovern går inn for at fredsforslaget som FNL støtter, blir grunnlaget for fred i Vietnam. Det som står i skoleboka er en dårlig skrøne som skal lure folk.

NORSK UTENRIKSPOLITIKK JATTER MED IMPERIALISTENE

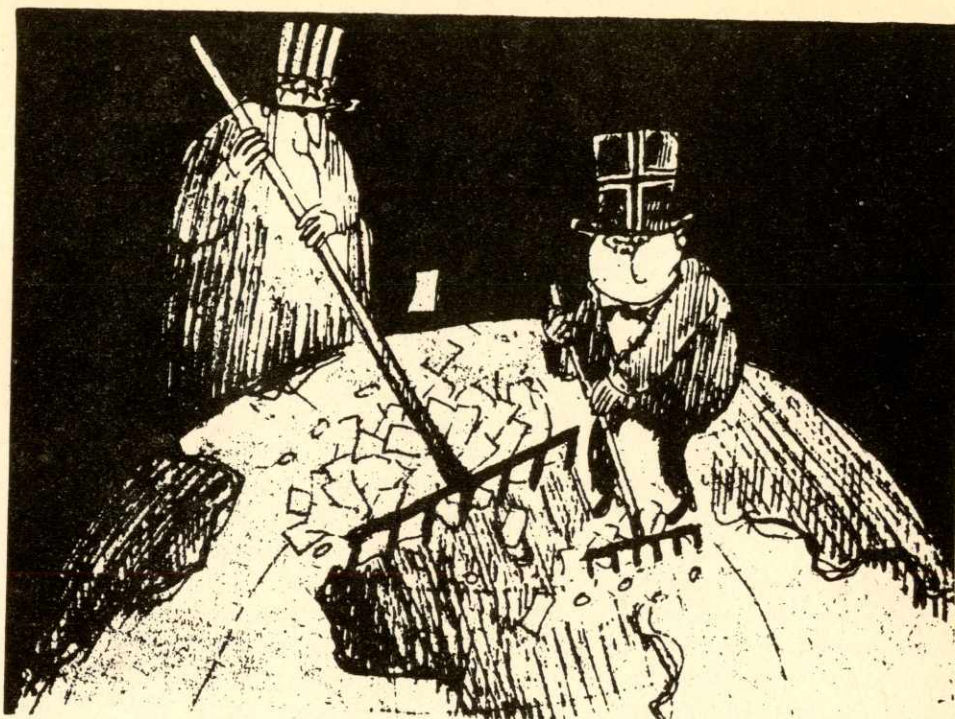
Hvordan har den norske regjeringa stilt seg til Vietnamkrigen? Den har gjort positive ting som å anerkjenne Nord-Vietnam og gi hjelp. Men samtidig har regjeringa forbindelser med Saigon-juntaen, gir den like mye pengestøtte som FNL og Nord-Vietnam får. Protestene mot folkemordet i Vietnam er svake, USA brennemerkes ikke som angriperen. Ledende sosialdemokrater som Håkon Lie og tidligere utenriksminister Halvard Lange har gitt sin støtte til USA. Da det skulle dannes en solidaritetskomite for Vietnams folk i 1965, sendte Håkon Lie et skremselsbrev til AP-lag og fagforeninger om at komiteen var »kommunistisk», en dekkorganisasjon for å bryte forbindelsene med USA osv.

Arbeiderpartiets utenriksminister Lange

sa i Stortinget i 1965 om at USA var i Vietnam: »I dette standpunkt ligger det ikke noen mangel på forståelse for den utakknemlige oppgave som Amerikas Forente Stater så å si er blitt påtvunget av historiske omstendigheter i retning av å ivareta sikkerhetspolitiske hensyn i mange deler av verden og ofte i situasjoner en bare står overfor valg mellom i seg selv utilfredsstillende alternativer.» Om FNL uttalte Lange i 1965: »En organisasjon som baserer sin virksomhet på systematisk terror mot sivilbefolkningen fortjener ingensomhelst anerkjennelse.» På Landsstyremøtet i Arbeiderpartiet er det i de siste åra stadig vedtatt uttalelser om solidaritet med Vietnams folk, men når det kommer til stykket blir det en blass solidaritet, som blir ufarlig for USA. Kommer vi inn i EEC blir vår utenrikspolitikk enda sterkere underlagt imperialistisk diktat.

NORSKE IMPERIALISTER

Samtidig må en ikke glemme at vi her i Norge har egne imperialister som sikler etter land i den tredje verden de kan gjøre store penger i. Et eksempel på hvordan Norge følger i andre imperialistiske staters kjølvann, er Indonesia. I 1965 ble Sukarno styrtet og over 500 000 kommunister og andre progressive ble slaktet ned, med støtte fra USA. Det ble innført regler som styrker utenlandsk kapitalts makt i landet, og på den måten regner det herskende regimet med utenlandsk våpenstøtte i en nødsituasjon. Det er inngått en spesiell investeringsavtale mellom Norge og regjeringen i Indonesia. En representant for norske forretningsfolk på reise i Sørøst-Asia uttalte til Orientering: »Ellers er Indonesia og Malaysia med sine enorme rikdommer gunstige land for norske

konsern å etablere seg i. Dette at man ryddet vekk alle kommunister i Indonesia for noen år siden, løste en masse problemer når det gjaldt å stabilisere de politiske forholdene i landet.» Det opplyses videre at lønningene er et vesentlig moment når det gjelder lønnsomme investeringer. I dag er de 40–60 øre pr. time! I Indonesia har bl.a. P.T. Guru fabrikker som produserer emballasje, etablert seg med hjelp bl. a. Den norske Creditbank og Landsbanken (som DNA-toppene styrer). I Malaysia har jo Viking A/S tenkt å etablere sin fottøyfabrikk, derfor nedlegger de arbeidsplasser i Askim. De norske skipsrederne har seilt inn bra med penger i Sørøst-Asia og har på UNCTAD-konferansen motarbeida u-landas krav om å få bygge opp sin egen handelsflåte. U-landa har 7 % av verdens

handelsflåte. Men hele 55 % av de varene som fraktes på skip, fraktes fra u-land. Dette gir u-landa store mer-utgifter og profitter i lomma på norske skipsrederne. Blir vi noen gang medlemmer i EEC får skipsrederne ekstra støtte til sine krav om at U-landa må holde seg bort fra skipsfarten, og ekstra støtte til å sikre sine interesser i den tredje verden.

KAMP MOT IMPERIALISMEN

Imperialistene kan virke fryktinngytende og usårlige, men erfaringene fra kampen mot tysk og japansk imperialisme i 2. verdenskrig, Kinas frigjøring eller det vietnamesiske folkets vellykka kamp viser at det nytter å kjempe. Det har de klart ved å samle alle patriotiske og progressive krefter til en bred nasjonal enhetsfront,

grunnlagt på en fast allianse mellom bønder og arbeidere og alle andre som har villet motsette seg imperialistisk undertrykkelse.

Men det er ikke nok å ha folk, når USA bomber og bruker militærapparatet for å kue folket, må det sjøl ta til våpen for å forsvare seg. Pasifisme¹ eller bønner om fredlige midler er blitt prøvd, men imperialistene er ikke snille. De kan kjøpe folk til å slåss for seg. Derfor må folket bygge sin egen hær for å forsvare seg. Men aksjoner som flykappinger, bombeattentater som dreper vilkårlig og andre liknende elite-terror-aksjoner som f. eks. den under Olympiaden skader bare folkets kamp.

Vietnameserne ser sin kamp som en del av den kampen folk i hele verden, må føre mot imperialismen. Kampen i Vietnam svekker USA-imperialismen og er derfor ei hjelp for oss. Vårt solidaritetsarbeide støtter vietnameserne og gir deres kamp større muligheter til å vinne framgang.

I Vietnams Arbeiderpartis Historie peker de vietnamesiske marxist-leninistene på, hvor avgjørende det er at et kommunistisk parti står i spissen for folkets kamp. Det har gjennom å bruke marxismen-leninismen, arbeiderklassens og folkets erfaringer gjennom hundre år, kunnet analysere situasjonen og finne fram til den beste måten å kjempe på.

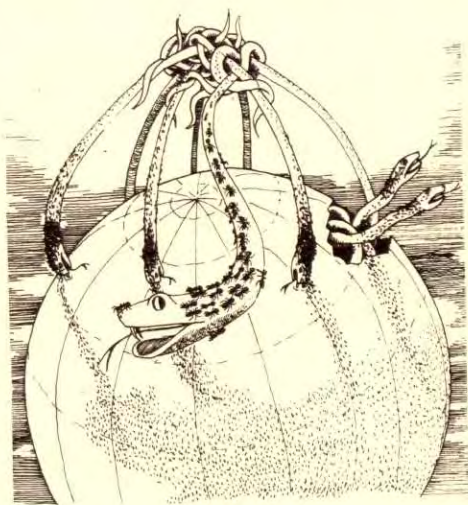
VÅR KAMP

Skal vi kunne oppnå frihet fra undertrykking og utbytting må vi bli kvitt alle folkefiendtlige krefter i verden. Vi veit at storkapitalen i Norge undertrykker oss, vi blir nekta å holde politiske streiker og demonstrasjoner på skolen, historiebøkene er fylt med løgner, alt blir så dyrt at pengene våre ikke strekker til,

foreldrene våre blir utslitt på arbeidsplassen sin, eller staten, regjeringa og kapitalen forsøker å tvinge oss inn i EEC.

Vi må kjempe mot den norske monopolkapitalen. Vi veit også at den norske monopolkapitalen undertrykker folk i andre land. Borregård har etablert seg i Brasil og tjener store penger på billige råvarer og arbeidskraft. De norske skipsrederne tvinger u-land til å sende varene sine på norske båter til høye priser. Vi må bekjempe den norske imperialismen og solidarisere oss med de folkene som den undertrykker og utbytter.

Vi veit at vi blir trua av EEC- og USA-imperialismen, vi må føre en kamp for nasjonal sjølstendighet og mot imperialistenes diktat. Vi veit at f. eks. sosial-imperialismen, den engelske imperialismen, den japanske, tyske, amerikanske, svenske imperialismen utbytter og undertrykker andre land. Vi må solidarisere oss med f. eks. Vietnams folk,

*Er det nok mauer kan de spise en orm.
Er folkehæren sterk nok slår den imperialismen.*

Irlands folk, folka i de portugisiske koloniene og andre steder.

Skal vi oppnå en fri verden og et fritt Norge, et sosialistisk Norge, må vi slåss sammen med verdens folk.

De imperialistiske maktene holder sammen mot oss, for å knekke og holde nede vår kamp, de er ikke interessert i at det imperialistiske systemet skal bryte sammen.

VI SLÅR IKKE I BLINDE

Skal vi kunne lykkes i kampen, må vi ha en klar analyse av fienden vår. I dag er EEC en viktig trusel mot oss. Derfor må vi bruke mye krefter på å bekjempe EEC-medlemskap, da det har avgjørende betydning for om vi skal kunne bekjempe dyrtida, reallønnsenkninga, avfolkinga av bygdene osv.

Ser vi på situasjonen i verden i dag, er det USA-imperialismen som er den største fienden for verdens folk, derfor må hovedoppgava være å knuse USA-imperialismen. Det vietnamesiske folket retter i dag de hardeste slaga mot den. Derfor er det svært viktig at de får all den støtte det er mulig å yte dem, og det er viktig å forene så mange som mulig i arbeidet for å yte denne støtten. Men samtidig glemmer vi ikke folket i Irland eller det palestinske folkets frigjøringskamp. Imperialistene gjør hva de kan for å knuse den.

FRAM FOR REVOLUSJONEN I NORGE!

Både folket i vårt eget land og folkene i de fleste landa i verden er underkuet av imperialistene. I dag står de sosialistiske landa Kina, Albania og Nord-Vietnam som lysende eksempler for alle som forstår at imperialismen må bekjempes for folkene i hele verden kan bli fri. Et

sosialistisk Norge vil være et mektig slag mot verdens imperialismen. En revolusjon i Norge vil gjøre det mulig for det norske folket å trygge sin tilværelse, og den vil frigjøre enorme krefter i kampen mot imperialismen. Vi oppfordrer deg derfor til å slutte opp om Rød Ungdom, bli medlem hos oss og gå i spissen for å reise ungdommen til kamp for revolusjonen og mot imperialismen.

.....

Hvis du vil lese mer om imperialismen anbefaler vi:

Heftet »For et fritt Norge»

Lenin: Imperialismen.

Dessuten anbefaler vi deg å lese Solidaritetsskomiteen for Vietnams blad »For Vietnam» og

Palestinakomiteens blad »Fritt Palestina».

Disse forklaringene er ikke vitenskapelig riktige, de gir bare ideer om hva som menes med begrepene.

1. imperialismen – den høyest utviklede formen for kapitalisme som kjennetegnes ved at monopolkapitalistene sender deler av profitten til andre land (særlig med billigere arbeidskraft), videre at de tiltvinger seg kontroll over andre lands råvarer samt sikrer seg kontroll over større områder for å få solgt varene sine. For å tvinge gjennom en slik politikk brukes gjerne militær makt fra imperialistenes side.

2. offensiv – angripende
3. voldsapparat. Statens voldsapparat er politiet, militæresenet og rettsvesenet. Skolens voldsapparat er parader, gjensitting, vakta som passer på at du ikke går ut i friminuttene osv.
4. konsekvens – resultatet av noe
5. profitt Fortjeneste som kapitalistene får av arbeidernes arbeid.
6. investere. Kapitalistene plasserer penger i fabrikker, maskiner, varer, osv. for å tjene mere.
7. fascisme – det mest brutale og utilslørte diktaturet som monopolkapitalistene må ty til når de ikke har andre muligheter til å holde folket nede.
8. Reaksjonær er en som hele tiden motarbeider framgang for folkets sak.

9. agressorer – (i denne forbindelse) angriper.
10. Dominans – overtak, avgjørende innflytelse over.
11. blokade – med makt forhindre et land å få forsyninger fra andre land.
12. strategi – viktig langsiktig målsetning.
13. Valutakrise oppstår det når forholdet mellom valutaene (pengeverdien) til vestlige land forandrer seg mye.
14. Konsern større sammenslutning av bedrifter som lager forskjellige varer.
15. desertering. Når soldater stikker av fra hæren de hører til.
16. pasifisme – er imot all bruk av vold.

TRENGER VI SOSIALISME ?

HVORFOR SOSIALISME?

DET ER STOR ULIKHET I NORGE

Hvis vi ser oss omkring i dette landet og i verden for øvrig blir vi daglig møtt av urettferdighet, av undertrykking, av ut-suging, av nød. Vi ser folk med umen-neskelige problemer. Vi sjøl blir pressa og indoktrinert på skolen, foreldrene våre blir undertrykt, nedslitt og utbytta¹ på jobben.

Men vi kan også få øye på noen som velter seg i luksus, som ikke har husproblemer, som ikke blir undertrykt og utbytta.

De som bestemmer her i landet sier at vi lever i et »velferdssamfunn». Hvordan kan det være slik forskjell på folk hvis dette er riktig? Eller er det kanskje noen som tjener på å spre løgnene om »velferd», som tjener på å undertrykke og utbytte?

Store deler av verdens folk lever i den ytterste nød og fattigdom. Er det fordi de er mindre flinke, at de ikke greier å skape de godene som er nødvendig for å leve et bra liv? Nei, det er det ikke. Det er noen som tjener på at verdens folk blir utbytta og holdt nede.

DET ER KAPITALISTENE SOM HAR MAKTA

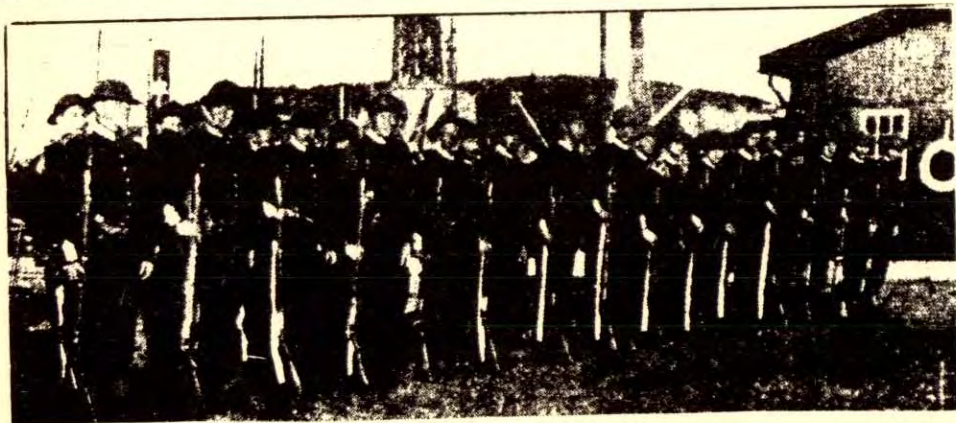
De som tjener på det er de folka som »eier» fabrikkene, råvarekildene² og »retten» til produktene. I Norge legger disse folka ned store deler av jordbruket, de flytter folk fra utkantene og inn til problemfylte storbyer og tettsteder. De produserer en hel rekke produkter som folk ikke trenger. Hvorfor gjør de det? Er det slik at landet som helhet tjener på at det blir produsert mest mulig? Disse folka tenker ikke på oss, på folket, når de legger planene sine. De tenker bare på hva de kan tjene mest penger på. Og det er disse folka, kapitalistene, og deres løpegutter som bestemmer her i landet, som har makta og den økonomiske kontrollen. Og de vil ikke løse folkets problemer dersom det kommer på tvers av deres ønske om mest mulig profitt.³

Når disse folka flytter folk til storbyene og skaper store menneskelige og økonomiske problemer for folket så tenker de ikke på alle utgiftene dette fører med seg gjennom økte skatter for det arbeidende

folket. De vurderer ikke ut fra flertallets beste, de vurderer ut fra målet om mest mulig profitt.

IMPERIALISMEN⁴ ER ALLE FOLKS FIENDE

I verdensmålestokk er det imperialismen som undertrykker og utbytter folkene. Imperialistene investerer⁵ penger der hvor de kan tjene mest på dem, der hvor arbeidskrafta bl.a. er billigst. De bygger ikke ut »u-landa», men gjør dem avhengig av seg og sikrer seg kontrollen over markedene slik at de kan selge varene sine – både de nyttige og de unyttige. Det er derfor USA-imperialismen fortsetter sitt folkemord i Vietnam, det er derfor norske kapitalister legger ned arbeidsplasser i Norge og flytter til Brasil, Malaysia, Portugal, Etiopia, osv. På denne måten fortsetter imperialismen sin rovgriske utbytting av verdens folk samtidig som den øker problemene for folket i sitt »hjemland», f.eks. Norge, ved å legge ned arbeidsplasser. Et sosialistisk Norge vil sette en stopper for norske imperialisters

Det norske forsvar klar til aksjon: Gardien i alarmberedskap på brygga i anledning storstreiken i 1921.

utbytting og undertrykking. Dette vil svekke imperialismen, gi oss mulighet for virkelig å støtte til frigjøring av verdens folk, og være et skritt på veien til imperialismens endelige nederlag.

DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN VIL BETY FRIGJØRING FOR FOLKET

Vi kommunister mener at dette systemet må endres. Og vi mener at det må endres gjennom en revolusjon som fratår kapitalistene deres herredømme. Men dette kan vel gjøres ved å diskutere fornuftig med kapitalistene, og ordne det best mulig for begge parter? Nei! !! Vi har sett opp gjennom historia at der hvor folket har reist seg og krevd sin rett, har kapitalistene i siste omgang brukt sitt voldsapparat politiet og militæret mot folket. Derfor mener vi at den eneste muligheten for folket er å forberede seg på å møte de herskende på alle områder – også med våpen i hånd.

Den sosialistiske revolusjonen i Norge vil bety frigjøring for det norske folket. Men under arbeiderklassens og folkets ledelse vil vi også kunne sette en stopper for norske imperialisters utbytting av andre folk, og vi vil få mulighet til å støtte andre folks kamp for frigjøring i mye større grad enn nå.

UNDER SOSIALISMEN HAR FOLKET MAKTA

Et sosialistisk land – som Kina, Albania og Nord-Vietnam – har en stat som det arbeidende folket kontrollerer. Folket er leda av arbeiderklassens parti og utbyttinga er slutt. Kapitalistene er fratatt ledelsen og muligheten til å utbytte folket og tjene grovt på dets slit.

Vi skal se litt på forskjellige områder under sosialismen.

Det er ikke alltid like bra med »beskyttelse». Men bare under sosialismen kan vi varig forhindre »beskyttelse».

ER DET IKKE DIKTATUR UNDER SOSIALISMEN?

Jo, det er diktatur under sosialismen. Men dette er et diktatur som er helt motsatt det diktaturet som eksisterer under kapitalismen. Det er proletariatets diktatur som arbeiderklassen og folket leder, og hvor folkets fiender er undertrykt. Men det er fullstendig demokrati for folket som for første gang er sine egne herrer og styrer seg sjøl.

ALLE PLANER DISKUTERES GRUNDIG

I et sosialistisk land blir det som regel lagt opp 5-årsplaner for alle områder, produksjonen, utbygginga av landet, jordbruket, skolene, kulturen og kunsten osv. Ett års tid før en slik 5-årsperiode begynner blir det lagt fram et forslag til en slik plan. Denne planen blir da ikke vurdert bare av en gjeng eksperter eller en eller annen komite. Nei, hele folket deltar i diskusjonen av denne planen. Arbeiderne på en fabrikk diskuterer gjennom hele planen,

Tegning fra RØD UNGDOMS sommerleir. Den fungerte som et lite sosialistisk samfunn for en uke. Snakk med en som var på leieren og hør hvorledes den fungerte.

de diskuterer planen for sin sektor av industrien, de diskuterer planen for sin fabrikk. Hvor mye skal de produsere, hva skal de produsere, hvilke forbedringer skal de foreta, skal de legge om metodene, trenger de mer utdanning, osv. På denne måten kommer de fram til om planen må forandres og forbedres. De veit at det er de sjøl som merker virkningene av planen og at det er dem som jobber som best kan komme fram til en riktig plan. På denne måten kan hele folkets oppfinnsomhet, evner og ideer utfolde seg til beste for alle. På denne måten kan de kontrollere at landet blir drevet i folkets interesse.

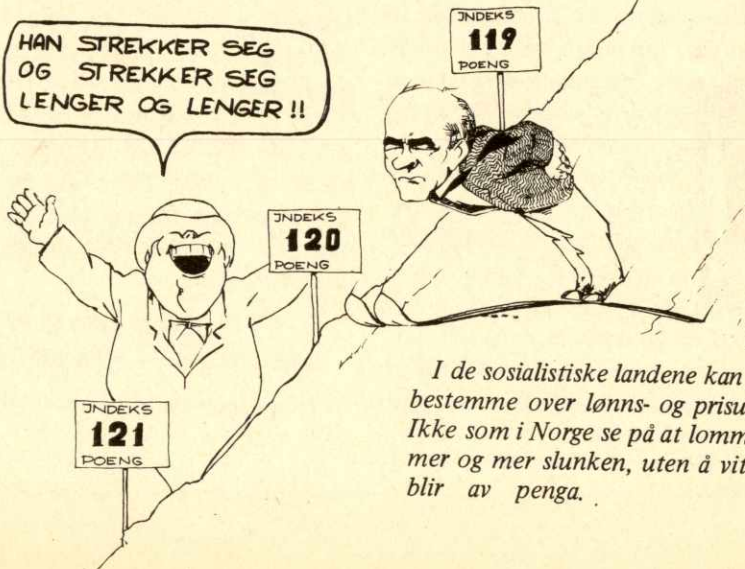
På en skole blir dette gjort på samme måten. Elever og lærere sammen diskuterer planen, for skolen som helhet og for sin skole. Hvilke endringer mener de er nødvendig å gjøre i skolen, hvilke metoder må forbedres, er innholdet i lærebøkene bra nok, trenger landet vårt endringer i skolen.

DET ER FOLKETS INTERESSER OG IKKE PROFITTEN SOM DET TAS HENSYN TIL

Men en slik diskusjon må sjølsagt ledes. Noen må føle ansvar for at ideer blir tatt opp, at forslag blir lagt fram, osv. Dette er det medlemmene i partiet som gjør. Når kapitalistene legger fram sine nasjonalbudsjetter, statsbudsjetter og langtidsplaner tar de ikke folket med på råd i det hele tatt. Det kan de heller ikke gjøre. De veit at deres interesser er stikk i strid med arbeiderklassens og folkets. Når folket bestemmer over landet kan de avgjøre hva som er best for seg sjøl på kort og lengre sikt. De kan avgjøre hvor mye som skal brukes på kortsiktig forbruk og hvor mye som skal settes av til å utbygge næringslivet på lengre sikt, hvor mye som skal brukes til pensjoner, syketrygder, osv. De vil da gjøre det ut fra hva som tjener hele det arbeidende folket, og ikke ut fra ei lita gruppes grådige ønske om mest mulig profit nå. Dette er virkelig demokrati⁶.

FRA KVALIFISERINGA FORAN
KONKURRANSEN I BRÜSSEL:

HAN STREKKER SEG
OG STREKKER SEG
LENGER OG LENGER !!

I de sosialistiske landene kan folket selv bestemme over lønns- og prisutviklingen. Ikke som i Norge se på at lommeboka blir mer og mer slunken, uten å vite hvor det blir av penga.

MEN ER DETTE DEMOKRATI FOR FOLKET – DET ER JO PARTIET SOM SKAL VÆRE DEN LEDENDE KRAFTA

Det er ingen lov som sier at partiet skal ha ledelsen. Ledelsen er noe partiet og parti-medlemmene må vinne gjennom å vinne folkets tiltro og tillit. Akkurat som her. Vi sier Rød Ungdom må bli ledende i ungdomsmassenes kamper. Vi kan ikke tvinge ungdommen til å la seg lede av oss. Vi må vise gjennom praksis at vi tar ungdomsmassenes interesser alvorlig og vinne deres tillit gjennom å ta initiativet i de kampene ungdommen står oppe i. Når et land har blitt sosialistisk så har dette kommet etter en langvarig kamp. Gjennom denne kampen har folket sett at kommunistene og deres linje er de som best er i stand til å lede folket. De holder ikke bare å si at «vi skal lede dere».

Men partiet er heller ikke en organisasjon atskilt fra det arbeidende folket. Det er arbeiderklassens og folkets beste døtre og sønner som er partiet.

Man kan ikke bare melde seg inn i et kommunistisk parti. Før en kamerat blir medlem av partiet må han ha vært «kandidatmedlem» i lang tid. Når denne tida er over diskuterer partilaget og kameratens arbeidskamerater om denne personen er verdig å bli medlem av partiet. Med andre ord: Har denne kameraten vist at han er initiativrik og tenker på folkets beste, er han en god kamerat på alle måter, behandler han massene på en skikkelig måte eller har han en tendens til å kommandere og se ned på folket? Først etter en slik prosess kan en bli medlem av partiet. Blir du så medlem av partiet, blir du sjølsagt værende blant de folka du hører hjemme blant. På denne måten vil partiet være en del av arbeiderklassen og folket og ta

deres standpunkt.

FOLKET KONTROLLERER PARTIET

Men arbeiderklassen og folkets kontroll med medlemmene og partiet kan ikke stoppe med dette. Hele tida legger partiet fram sine forslag til diskusjon. Hele tida har folket mulighet til å kritisere partiet gjennom diskusjoner, gjennom veggaviser og andre innlegg. Partiet legger forholda til rette for kritikk og oppfordrer folk til å kontrollere kommunistene. De veit at et folk som er politisk våkent, som kjenner sine rettigheter og som har målet klart for seg, er den beste garanti mot feil, utglidning og forræderi mot sosialismen, kame-ratskapet og det felles beste.

MEN KAN VI IKKE BYGGE SOCIALISMEN UTEN ET SLIKT PARTI?

Vi kommunister mener nei. Også under sosialismen vil det finnes fiender av folket som gjør alt de kan for å vinne tilbake sitt herredømme over folket og gjeninnføre kapitalismen. Og det vil på alle områder og i alle folk finnes rester av tenkemåter, vaner, osv. som må bekjempes gjennom diskusjon slik at alle kvitter seg med vrakgods i hodene sine som kan legge grunnlaget for tilbakevending til det gamle samfunnet som folket ikke ønsker. Til å forsvare sosialismen og lede kampen mot alle former for borgerlig tenkning, vaner og skikker trengs det en organisasjon som representerer det beste i folket, som har en fast frivillig disiplin og lang kamperfaring.

MEN ER DET IKKE BARE NOEN FÅ SOM BESTEMMER?

I Norge har vi valg med jevne mellomrom. De folka som «velges» blir stort sett utpekt av partiledelsene. Dersom de

»valgte» ikke har folkets tillit lenger, er det lite å gjøre med det — de kan ikke kastes. Folkeavstemninga om EEC viste at folket ikke har tillit til storstedelen av Stortinget. Men det endrer ikke noe, stortingsmennene sitter uforstyrta videre og hever feite lønninger. Hva er det så våre »folkevalgte» kan bestemme? Jo, på noen begrensa (og viktige) områder, sosialpolitikk, helsevesen, osv. har de en viss innflytelse. Men det meste bestemmes av monopolkapitalen direkte, eller av de rammene de trekker opp for hvor bedriftene skal ligge, hva som skal produseres, hvilke behov de har for arbeidskraft, utdanning, osv. Dette er ikke folkestyre og demokrati for folket. Under sosialismen er det folket og deres interesser som avgjør, leda av partiet.

Under sosialismen velger folket *alle* sine ledere og tillitsmenn. Dette gjelder representanter til nasjonalforsamlinga, til kommunestyre, *dommere*, bedriftsledere, osv. Det er hemmelige valg. Gjennom en langvarig kamp har folket kjempa seg til makta, og det er enhet i folket om at de skal bygge sosialismen og kommunismen. Derfor er det ikke snakk om at høyreledere og andre folkefiender skal stille til valg. Gjennom en diskusjon hvor alle deltar blir de enige om hvilken kandidat som vil være den beste representanten fra deres distrikt. De som ikke er enig etter denne diskusjonen kan sjølsagt vise dette gjennom å stemme på en annen kandidat ved valget.

Veggaviser »Flete Rrufe» sikrer et reelt demokrati. Alle, uansett »rang» kan kritiseres, og må svare innen 3 dager.

VALG HAR VI OGSÅ I NORGE – ER DET DEMOKRATI?

Sjølve valget er som vi så, bare slutten på en lang diskusjon under sosialismen. Men valgprosessen er bare en del av det proletariske demokratiske diktaturet. For det første blir et sosialistisk land leda av en stat og et parti som har som sitt hovedmål å tjene folket. Men demokratiet sikres på mange måter. For det første gjennom stadig kritikk og diskusjon. Kommer du til en skole eller arbeidsplass i f.eks. Albania vil noe av det første du ser være ei tavle til veggaviser. Det samme vil møte deg i byer og landsbyer. Her slår alle folk opp veggaviser med f.eks. kritikk av myndigheter, av andre kamerater, de kommer med forslag til forbedringer og forandringer. Dette er ikke noe som ledelsen kan overse. Den kritikken er retta mot har plikt til å svare på kritikken i løpet av tre dager. Kritikken kan for eks. gjelde en lærer som underviser dårlig, eller en byråkrat som ikke har den rette innstillinga til å tjene folket, men som tenker mer på sine papirer.

ALLE LEDERE MÅ ARBEIDE I PRODUKSJONEN

Folk som sitter i ledende jobber og som er mye på kontor *kan* tape kontakten med folket. For å sikre at dette skal skje i minst mulig grad, blir folk i administrative jobber «sirkulert», dvs. de kan ikke sitte mer enn noen år i den samme jobben. Samtidig må sånne folk jobbe i produksjonen, i jordbruket eller industrien en viss tid hvert år. Eks.: Det var svært oppstyr for noen år sida da en kinesisk ambassadør i et europeisk land plutselig ble vekk. Det verserte historier om at han var «falt i unåde» og at han skulle «utrenskes». Men det som var til-

felle var at denne kameraten var i hjemlandet og deltok i kroppsarbeid.

FOLKET MÅ ENDRE SIN MÅTE Å TENKE PÅ. VANER OG FORE- STILLINGER FRA DET GAMLE, RÅTNE SAMFUNNET MÅ VEKK

Under sosialismen må det drives kontinuerlig arbeid med å endre folks tenkning. Det er ikke gjort i en fei å fjerne folks ideer om at DERES mening ikke teller, om at det er lite de kan gjøre, om at ekspertene vet best, om at kvinnens plass er i hjemmet, om at politikk er vanskelig, om at fysisk arbeid er mindre verdig, om at det gjelder å tenke på seg sjøl og albue seg fram, om at masse kontorarbeid må til, osv. osv. Under sosialismen går partiet i spissen for å la riktige ideer bli grunnlaget for folks forhold til seg sjøl og andre. Dette pågår hele tida. Men noen ganger er det nødvendig å gjøre omfattende gjennombrudd. Slik oppsto kulturrevolusjonen i Kina og revolusjoneringa i Albania.

KULTURREVOLUSJONEN I KINA

I Kina hadde feilaktige ideer festa seg for godt hos en god del folk. De kommanderte arbeiderne, de skjønnte ikke at folket kunne mobiliseres til å gjøre forbedringer på alle områder, de mente at Kina ikke kunne lage komplisert⁷ teknisk utstyr sjøl. Formann Mao og flertallet i partiledelsen så at disse ideene hindret folket i å gjøre framganger, at de kunne skape en ny herskerklasse, at de ville kunne gjøre Kina avhengig av utlandet. Gjennom kulturrevolusjonen (en skjerpning av klassekampen under sosialismen) kritiserte folket de feilaktige ideene og gjennom kritikk, sjølkritikk og diskusjoner satte de

riktige ideer i stedet for restene fra det gamle samfunnet. Gjennom sitt arbeid og sin entusiasme og kampvilje viste de på ny at folket er de virkelige heltene som kan løse kompliserte problemer og bevare sjølstendigheten. Folkekommuner⁸ bygde opp egne industrier, skoleelever produserte transistorer med enkle midler, arbeidere og teknikere laget det mest kompliserte databehandlingsutstyr.

REVOLUSJONERINGA I ALBANIA

Revolusjoneringa i Albania omfatter også alle områder. Ett eksempel: En del folk hadde den ideen at mange saker måtte løses i kontorer atskilt fra folket. Partiet

og folket mente at dette var en feilaktig ide som fjerna ledelsen fra folket og førte til at mange kontorfolk ikke kjente folkets virkelige problemer. En diskusjonskampanje tok opp problemet. Arbeiderkommisjoner gikk gjennom hver krok i det sentrale byråkratiet (regjeringskontorer, direktorater, komiteer, osv.) De diskuterte med dem som jobbet der hvilke ideer de hadde om å tjene folket, hvilke skjemaer som var nødvendige, hva som kunne løses direkte på fabrikker, skoler, jordbruk, osv. Det viste seg at mange folk ikke hadde nok kjennskap til folks virkelige problemer, og overdrevne ideer om hva som kunne løses i kontorene

Kinesiske kunstnere diskuterer et maleri.

– atskilt fra folket. Denne kampanjen førte bl.a. til at HALVPARTEN av kontorfolka kunne settes til å gjøre andre nyttige oppgaver i bygginga av sosialismen. Er noe slikt tenkelig i Norge i dag?

MEN KAN FOLKE MENE HVA DE VIL – KAN UNDOMMEN VÆRE KRISTEN?

For det første må vi hele tida huske på at folket i et sosialistisk land har slåss for sosialismen med våpen i hånd, og bygger landet sitt på ideer som det overveldende flertallet av innbyggerne støtter. Skal de da tillate borgerskapet å fortsette med sin reaksjonære⁹propaganda? Det betyr ikke at det er forbudt å ha f.eks. kapitalistiske ideer. Men det betyr at det er forbudt å være kapitalist og å leve av andres slit, eller oppfordre andre til å gjøre det. Det er ikke forbudt å være muhammedaner eller kristen. Men partiet og ungdomsforbundet prøver gjennom diskusjon og overbevisning å rydde vekk alle former for overtro, gamle skikker og fordommer. Denne diskusjonen har pågått i mange år i Albania f. eks. I slutten av 60-åra syntes den albanske ungdommen at det var for galt at en masse kirker og moskeer sto tomme og at prestene bare levde uten å jobbe. Da tok ungdommene i Durres initiativet til en diskusjonsbevegelse som spredte seg over hele landet og endte med at ungdommen overtok kirkene og brukte dem til ungdomshus, idrettshaller, museer og kulturhus. I Durres ble den hypermoderne moskeen omgjort til ungdomshus med prestens stemme.

HVA LÆRES VI OPP TIL?

Men får nå ungdommen høre pop-musikk og se vestlige filmer? Får vi lov til å lese,

høre og se hva vi vil? Eller sender herskerklassen ut stort sett det som tjener dem og deres ideer? Hvordan forherliger skolebøkene imperialismen? Er det progressive¹⁰plater som blir produsert, eller er det stort sett »love», »flippe» og »tenk på deg sjøl»-saker som spys ut?

For det første må vi huske på at den albanske ungdommen veit hvilke kapitalistiske ideer som regjerte landet deres for. De er mot slike ideer som går på undertrykking av kvinner, forherligelse av den sterke som albuer seg fram og trækker på alle andre.

Hvordan kan HELE folket mobiliseres dersom ideer som splitter kjønnene får lov til å herske. Hos oss blir jenter stort sett framstilt som pyntesjuka høns, som ikke tenker på annet enn å se bra ut, svake sex-objekter som ikke må blande seg i »mannfolk»-saker som politikk og teknikk. Deres oppgave er liksom å stelle hus og føde barn. Men hvem er det som tjener på at jenter og gutter blir splitta? Er ikke dette monopolkapitalens splitt og hersk-taktikk?

Hvem er det som tjener på at den sterke eneren, »askeladden i norsk næringsliv», individualismen og egoismen blir kjørt fram?

UNDER SOSIALISMEN BLIR BORGERLIGE IDEER BEKJEMPET

Tjener det folket at vi blir lært opp til å tenke på oss sjøl? Eller er det tvert imot kameratskap, samhold og ansvar for kollektivet som tjener folket og dets kamp? Albanerne og andre sosialistiske folk har også gjennom bitter erfaring lært at det er det siste som må til for at folket skal frigjøre seg. Derfor legger de vekt på å framheve dette også i kulturen og kunsten. Men den egoistiske, individua-

listiske arven fra det gamle samfunnet sitter hardt. Derfor må ideene lukes vekkt og måtene å behandle andre folk på forandres. Derfor blir kamerater som gjør en innsats for å tjene folket og som setter kollektivet, fellesskapet høyere enn seg sjøl, framheva som gode eksempler for andre.

KAN UNGDOMMEN I ALBANIA HØRE POP-MUSIKK?

For det andre mener de sosialistiske landa at det er feil å bare stenge de gærne sakene ute. De tar heller opp diskusjonen og mobiliserer ungdommen og folket til å lage sin egen kultur. Derfor finnes det også kulturgrupper, band, teatergrupper, osv. på hver eneste skole, i hvert eneste kollektivbruk og hver eneste arbeidsplass.

Ett eks.: For noen år sida var en del av den albanske ungdommen veldig opptatt av en sang som vant popfestivalen i San Remo i Italia. Ungdommen hadde sett festivalen på italiensk TV. Denne visa handlet om en siciliansk ungdom som måtte flytte fra hjemstedet sitt og begynne å jobbe i en storby i Nord-Italia. Visa skildret da de problemene som denne gutten hadde, og hvor jævlig det var å flytte fra hjembygda i en litt sentimental og individualistisk stil. Ungdomsforbundet sa da ikke at dette var noe ordentlig fæle greier som den albanske ungdommen ikke fikk lov til å høre på. Nei, de tok opp en diskusjon av denne visa og så på hvilke dårlige og hvilke gode sider den hadde. Visa var sentimental og den bare beskrev hvor jævlig det var. Den prøvde ikke å analysere hvorfor forholda er jevlige for ungdommen i Italia, og den viste ikke at det går an å gjøre noe for at også det italienske folket skal frigjøre seg, den

Pop-konserter under sosialismen?

viste ikke det som den albanske ungdommen egentlig veit — at det nytter å kjempe og at folket må stå sammen og organisere seg. På denne måten tar ungdommen opp både vestlige filmer og vestlige bøker og lærer også på denne måten å tenke sjøl og vurdere kapitalismen. Men de bruker sjølsagt meste-parten av tida til å lage saker sjøl, og lese sine egne saker.

Borgerskapet her hjemme hevder at folket f.eks. i Kina ikke veit noe om Vesten, de »blir holdt uvitende». Dette er løgn. I Kina kan folk kjøpe utenlandske aviser, bøker og blader. For at folk skal ha nytte av dette er det i gang en kampanje på at folk bør lære seg engelsk.

UNGDOMMEN ER EN LEVENDE KRAFT I BYGGINGA AV SOSIALISMEN

Dette veit folket i de sosialistiske landa. Det har de sett gjennom kampen for frigjøring, og det har de sett under oppbygginga av landene sine. Derfor mener de det er viktig at ungdommen ikke legger seg til dårlige vaner, at de slåss for å få behagelige jobber, osv. Dette løser de ved å lære ungdommen å sette pris på fysisk arbeid, ved å lære dem gjennom praksis at en kommer ikke lettkjøpt til seier, men at friheten og framgangen må vinnes og om igjen. Derfor må også skoleungdommen delta i fysisk arbeid og drive produksjon i forbindelse med den teoretiske utdanninga. I de sosialistiske landa viser det seg tydelig at ungdommen lar seg mobilisere og begeistre i aksjoner for å bygge landet og kjempe mot gamle ideer fra det råtne og urettferdige gamle samfunnet.

ER DET IKKE GRÅTT OG TRIST UNDER SOSIALISMEN – DRIVER IKKE FOLK BARE OG SLITER OG JOBBER

Svaret på dette spørsmålet må ses og føles. Det amerikanske bladet TIME har slått fast at det er grått og trist i Albania. De amerikanske journalistene som fulgte Nixon til Kina greide ikke å produsere denne løggen. De ville blitt loddrett avlsørt. For du skal være en ganske dreven og glatt løgner for å komme fram til slike påstander. Det spørs sjølsagt på øynene som ser. Kapitalistløpegutter vil sjølsagt ikke at sosialismen skal være bra for folket. Men til saka. Er sosialismen kjedelig for ungdommen? Overalt er det kultur- og idrettshus. Kultur- og revygrupper kan du enten se på eller delta i. Alle

former for idrett kan du drive. På skolen lærer ikke ungdommen all slags unyttig pjatt og blir hindret i å bruke evnene sine skikkelig slik som her. For det første lærer de om folkets historie – og ikke historia om en haug konger og generaler. Og de lærer historia gjennom å besøke historiske steder i landet, drar på tur og følger partisanenes slag og veier, de snakker med gamle frihetskjemper. De lærer ikke teorien atskilt fra praksis og virkelighet. Hele tida knyttes teorien til det virkelige livet. Videre driver både gutter og jenter mye idrett og militær trening helt fra de er ganske små.

HVORDAN FUNGERER SKOLEN?

Endelig er det en skole med et virkelig demokrati og ikke bare et formelt »samvirke«-demokrati. Eks.: I midten av 60-åra ble det satt i gang en svær diskusjon om omdanning av skolen. Her deltok elever, foreldre og lærere på like fot i kritikken av skolen og kom med forslag til hvordan innholdet og metodene kunne forbedres. Hele tida var ledespørsmålet – hvordan skal skolen best tjene folket og oppbygginga av sosialismen. Men ikke nok med at skolen er bra – alle som vil kan få høyere utdanning av alle slag, uavhengig av økonomisk evne. Folk som jobber kan få universitetsutdanning og får fri av jobben til å lese og ta eksamen. På denne måten kan alle få utnytte sine evner og interesser til folkets felles beste. Sammenlikn med her hvor det er adgangsbegrensning til absolutt nesten alle former for videre utdanning fordi det ikke er profitabelt for kapitalistene å gi alle den utdanning de har lyst og evner til.

KRANGLER UNGDOMMEN MED FORELDRE I ET SOSIALISTISK LAND?

Hvorfor er det problemer i familien under kapitalismen. Hvorfor krangler foreldre og unger? Hvorfor blir ungdommen beskyldt for å være «vanskelig»? Hvorfor er mødre og fedre dødsslitne etter å ha vært på jobben? Hvorfor blir folk stua sammen i digre drabantbyer? Hvorfor må flere og flere flytte til de store byene? Hvorfor må folk jobbe overtid for å greie utgiftene til hus, mat og klær? I de siste spørsmålene ligger svaret på hvorfor det er problemer i familiene. Å gi folk skikkelige kår, å gi ungdommen skikkelige fritidstilbud, å gi alle anledning til å få den utdannelsen de vil, å la folk få bo der de vil. Disse sakene gir ikke profitt for kapitalistene, de som eier og styrer dette landet. Derfor blir mødre og fedre slitne og nervøse, derfor blir ungdommen forbanna og kanskje «vanskelig» å ha med å gjøre. Men, flere og flere oppdager at det nytter å slåss mot urettferdigheten og

Pause i arbeidet i en appelsinlund.

råttenskapen. Når tilstrekkelig mange har funnet det ut kan også vi hive undertrykkerne ut.

FOLKET FÅR BEDRE KÅR UNDER SOSIALISMEN

Under sosialismen er nettopp det sentrale at folket skal kunne gi seg sjøl best mulig kår. Derfor bygges det boliger som folk har råd å bo i (Husleiene er ca. 2–5% av lønna. Spør foreldra dine hvor stor prosent de betaler), ungdomshus osv. Derfor har f.eks. Albania siden 1944 hatt 11 omfattende pris-SENKNINGER, og i fjor AVSKAFFA de den siste lille resten av SKATTEN. Lønna tilhører deg sjøl, samtidig som alle felles behov som helsevesen, skoler osv. blir ivaretatt.

Derfor flyttes ikke folk fra utkantene og inn til byene, men hele landet bygges opp i stedet. Det er fordi de der tar hensyn til hele folkets interesser og ikke bare til en liten klikk eiere og undertrykkes interesser.

HVA SKRIVER VÅRE SKOLEBØKER?

Hvem er det som skriver våre skolebøker. Hvilke ideer er det skolebøkene presenterer? Tar skolebøkene folkets standpunkt? Prøver skolebøkene å forklare eller beskrive folks problemer og vanskeligheter? Eller framstiller de bare glansbilder og skylder alt på «utviklingen i de moderne industrisamfunn»? Det er vel helst det siste. De folka som skriver skolebøkene og deres oppdragsgivere har ingen interesser av å gi et riktig bilde av sosialismen eller kapitalismen. De er ikke interessert i at folk skal skjønne at det er dem sjøl som er de virkelige heltene og at folket kan kaste av seg urettferdigheten og råttenskapen – kapitalismen – bare de står sammen, skaper et skikkelig kommu-

nistisk parti og slåss for sin frigjøring. Dere må gjerne skrive til Rød Ungdom og gi eksempler på løgner om sosialismen i våre skolebøker.

I DAG ER KAPITALISMEN RÅTTEN

Det går ikke å svare i detalj på hvordan sosialismen vil bli i Norge, men vi kan se på andres erfaringer og bruke dem på de spesielle forholda i vårt land. Sosialismen i Norge vil bety at vi kaster ut utenlandske imperialister og blir sjølstendige. Folket vil sette en stopper for norsk monopolkapitals¹ utbytting av verdens folk.

Men vil vi ikke få det dårligere, kan arbeiderklassen og folket styre seg sjøl? På et tidlig stadium av kapitalismen var den progressiv, den utvikla produksjonen og frambrakte stadig flere og bedre produkter. I dag lønner dette seg stort sett ikke for kapitalistene. De produserer i stedet hundrevis av forskjellig vaskemaskiner og tannkrem. De kjøper opp oppfinnelser som evigvarende barberblader og lyspærer, de produserer biler som ikke holder mer enn noen år. Dette gjør de ut fra sitt ønske om høyest mulig profitt, fortjeneste for seg sjøl. De gir pokker i hva som tjener folket.

HVORDAN VIL SOSIALISMEN BLI I NORGE?

Under sosialismen vil utgangspunktet være det som tjener folket, ikke maksimal profitt. Da vil det bli mulig å lage stadig bedre produkter og produkter som folk trenger, og som holder. Under sosialismen vil tvangsflyttinga av folk til de store sentraene bli stoppet. Tenk på alle de pengene som vil bli frigjort når de problemene som dette skaper blir fjerna. Tomtespekulasjon vil opphøre, trafikk-

problemene vil bli mindre, dobbelt bygging av hus, skoler osv. vil ikke bli nødvendig. Det vil være mulig å bygge ut et variert næringsliv, Norge vil ikke fortsette å være et land som produserer hovedsaklig bare noen få varer og er avhengig av utenlandske imperialister når det gjelder 65 % våre matvarer!

Hvis vi ser på hvilke resultater som er blitt nådd i tidligere tilbakeliggende land som Kina og Albania, hvilke resultater vil ikke Norge kunne oppnå! Norge er et land med en høyt utvikle teknologi^{1,2}, med et høyt utdanningsnivå. Når dette folkets initiativ, ideer, erfaringer og skaperkraft blir frigjort til innsats i folkets tjeneste, vil det kunne skape store forbedringer og framganger for seg sjøl.

KAN NORGE GREIE SEG ALENE?

Mange folk spør om Norge kan greie seg alene. Er vi ikke altfor avhengig av andre land? Imperialismen prøver å gjøre Norge avhengig av seg og de prøver å få kontroll over Norges natur- og menneskeressurser. Et eksempel på dette er imperialistene og deres lakeiers forsøk på å få oss inn under EEC. Vi vil da spørre: Hvorfor kan ikke Norge bestemme over seg sjøl og være fullstendig sjølstendig? Vi har tidligere vært inne på våre ressurser og erfaringer. I tillegg er Norge et rikt land. Vi har ressurser i form av mineraler, olje osv, vi har elektrisk kraft i massevis, jordbruket kan utbygges til det mangedobbelte, vi har tonnevis av fisk like utafør døra, osv. osv.

For få tiår siden ble det dyrka korn langt opp i Nord-Norge. I dag har staten funnet ut at dette ikke er mulig eller lønnsomt. Dette lille eksemplet viser tydelig hva som er mulig, og hvordan kapitalistene kan kjøre landet i grofta og

gjøre oss avhengig av utlandet når det gjelder mat.

ER VI FOR ISOLASJON?

Men dette viser ikke at vi kan klare oss helt alene vil du si. Nei, det gjør vel ikke det. Men det er bare kapitalistene og de reaksjonære som påstår at kommunistene og de progressive går inn for fullstendig isolasjon. Sjøl sier vi at vi sjølsagt skal handle med andre land. Men vi vil ikke utnytte de som er svakere til å skaffe oss sjøl fordel. Vi vil handle med andre land til gjensidig fordel. Vi selger det vi har å selge som andre trenger, og kjøper det andre har. Et eksempel på denne politikken er Kinas og Albanias handel med den »3. verden».

De som sier at det norske folket ikke kan styre seg sjøl og være et sjølstendig land forsøker bare å spre pessimisme og svekke arbeiderklassen og folkets tru på seg sjøl. De prøver bare å spre løgner som skal hjelpe dem til å holde det norske folket undertrykt. Ett skritt på vegen til å slå tilbake løgnene og bygge opp folkets tru på seg sjøl var seieren i folkeavstemninga. Dette er bare ett skritt på vegen. I framtida vil det norske folket og den norske ungdommen kjempe for sin endelige frigjøring, bygge sosialismen og det klasseløse samfunnet, kommunismen.

HVA SKAL NORSK UNGDOM GJØRE

De kan organisere seg i det kommunistiske ungdomsforbundet Rød Ungdom og være med på å bygge en skikkelig ledelse for den norske ungdommens kamp, og være med på å studere andres erfaringer fra kampen mot kapitalismen. Bli med i Rød Ungdom og ta initiativ i ungdommens kamp på alle områder. Bli med og skap en brei front av ungdom mot undertrykking og urettferdighet, for sosialisme!

Hvis du vil lese mer om sosialisme anbefaler vi:

Jan Myrdal: Rapport fra en kinesisk landsby og Revolusjonen går videre.

Tron Øgrim: Proletariatets demokratiske diktatur.

Lenin: Staten og revolusjonen

Mao Tsetung: Skrifter i utvalg

Dessuten bør du følge med i:

Røde Garde

Klassekampen

Kina i dag (Utgis av den kinesiske ambassaden)

Kina og vi (Utgis av Vennekapsambandet Norge-Kina)

.....
Disse forklaringene er ikke vitenskapelig riktige, de gir bare ideer om hva som menes med begrepene.

1. utbytte. Kapitalistene betaler arbeiderne mindre enn det arbeidet er verdt. Arbeiderne blir utbytta.

2. råvarekilder – oljekilder, gruver, rismarker, osv.

3. profitt – pengene en kapitalist tjener på sine arbeideres arbeid.

4. imperialism – den høyeste utvikla formen for kapitalisme som kjennetegnes ved at monopolkapitalistene sender deler av profitten til andre land (særlig land med billigere arbeidskraft), videre at de tiltvinger seg kontroll over andre lands råvarer samt sikrer seg kontroll over større områder for å få solgt varene sine. For å tvinge gjennom en slik politikk brukes gjerne militærmakt fra imperialistnes side.

5. investere – kapitalistene plasserer penger i fabrikker, maskiner varer osv. for å tjene mer.

6. demokrati – folkestyre

7. komplisert – innviklet

8. folkekommuner – »kommuner» i Kina som eies i fellesskap og drives i fellesskap av dem som bor der.

9. reaksjonær – bakstreverk

10. progressiv – fremskritttsvenlig

11. monopolkapitalister – kapitalister som kontrollerer de største bankene og bedriftene, og som gjennom det hersker over de viktigste delene av landets økonomi.

12. teknologi – av teknikk, godt teknisk utviklet industri.

ET OPPRØR SLÅS NED

I 1968 oppnådde arbeiderne og studentene i Paris kamfelleskap etter at de ofte hadde slåss hver for seg. Det ble opprør mot undertrykkelsen, hundretusener gikk gjennom gatene, bygde barrikader og kjempet mot det franske demonstrasjonspolitiet CRS. I mai-dagene 1968 pågikk dette, og det spredte seg over hele Frankrike. Som en befrielse kom meldingene fra Paris, arm i arm gikk arbeidere og studenter til storm mot statsmakten og kapitalistene.

Nantes, heter en industriby 30 mil sørvest for Paris. Også her deltok folket i opprøret, og her oppnådde de resultater som teller også i dag.

Det ble laget et slags fritt område i Nantes. Folket sjøl overtok styringen av skoler og sykehus. De tidligere storforretningsmennene og grossistene ble avløst av utvalg som forhandlet med bøndene i distriktet om kjøp av mat direkte. På den måten ble prisene lavere for byfylket og bøndene fikk bedre betalt for varene sine. Blodsugerne var borte. Folket i Nantes fikk sjøltillit. De som i alle år hadde vært stilt utenfor styre og stell fikk nå bevist at de kunne styre, og at de styrte godt. I mange dager rådde proletariatets demokratiske diktatur i Nantes. Men det var ingen revolusjon i Frankrike, statsmakta var ikke knust og en dag samla de Gaulle store troppestyrker rundt Paris. Reaksjonsbølgen¹ satte inn og spiren som var sådd i Nantes ble knust av militærstøvlene som trampet fram.

Måtte det gå slik . . . ?

Det er rettferdig for undertrykte folk å gjøre opprør. Men en kommer ikke langt med en rettferdig sak, hvis en ikke har kraft til å gjennomføre den.

Hvorfor

væpna

revolusjon ?

Fra Pariserkommunen. Første gangen folket i Paris reiste seg og tok makten fra Kapitalistene. Opprøret ble slått ned. Og siden den gang har det franske folket gjort opprør mange ganger, sist i 1968. Vil det alltid bli slått ned? Eller vil det en gang slå seg fri og vinne en endelig seier over monopolkapitalen?

STATEN ER ET UNDERTRYKKINGSREDSKAP

Undertrykking skaper motstand. Før klassene oppsto, var det ikke noe statsapparat, ikke noe voldsapparat². Men da noen begynte å leve av andres arbeid, da det oppsto en herskende overklasse og en undertrykt underklasse, ble staten skapt. I førstningen hadde staten bare i oppgave å tjene til at herskerne beholdt makten. Det var en hær, og det var skatteinnkrevere for å lønne denne hæren.

Seinere er produksjonen blitt mer komplisert. I dag må en kunne lese og skrive, hvis en skal være brukbar arbeidskraft. Ja, i mange jobber må en kunne språk, teknikk, osv. Staten har fått i

oppgave å utdanne folket, slik at det blir brukbar arbeidskraft. Staten har også fått oppgaven å bygge veier, jernbaner, flyplasser og kai-anlegg. Alt dette for at produksjonen skal gå. Et helsevesen som sørger for at verdifull arbeidskraft ikke blir ødelagt, ligger også under staten.

Alt dette har utviklet staten, men det har ikke endret det grunnleggende:
STATEN ER ET REDSKAP FOR DE HERSKENDE, OG GRUNNLAGET FOR HERSKERNES MAKT ER FORTSATT VOLDSMAKTA — MILITÆR-APPARATET. Historien er full til randen av eksempler på hvordan staten i »krisesituasjoner», det vil si når folk har gjort opprør, har stått fram i sin egentlige drakt: Et voldsapparat som skal sikre

kapitalistene makta. Frankrike 1968 er ett eksempel, og vi har i seinere år sett det i Nord-Irland, Afrika, Sør-Amerika og i USA. Så snart opprøret begynner å ulme, er voldsapparatet på plass.

MILITÆRAPPARATETS ROLLE

Men er det ikke for å forsvare landet mot andre land at militærvesenet er bygget opp?

Jo, det skal det også. Hvis kapitalistene i to land får så motstridende interesser at de er villige til å krige for sine interesser, blir folket stilt opp som kanonføde. Vi kan nevne mange eksempler på det f.eks. 1. og 2. verdenskrig.

Men ser vi på det som har skjedd i Europa de siste 25 år, finner vi raskt at hvert eneste år går styrker til kamp mot folket. I Tyrkia, Hellas, Italia, Spania, Portugal, Tsjekkoslovakia, Frankrike og England blir hæren brukt til å slå ned og drepe folk som protesterer mot undertrykkelsen. I de fleste land har kapitalistene satt militærvesenet inn mot folket.

DET ER RETTFERDIG

Å GJØRE OPPRØR

Det er rettfærdig å gjøre opprør – men det er dumt å gjøre opprør forgjeves. Hva må vi så ta hensyn til hvis vi skal ha håp om å vinne? Mao Tsetung sier» Lage vansker, lide nederlag, lage vansker igjen og lide nederlag igjen . . . helt fram til undergangen, – det er den logikk imperialistene og de reaksjonære verden over følger når de tar seg av folkets sak, og de vil aldri svikte denne logikken. Når vi sier at »imperialismen er glupsk», mener vi at dens natur aldri vil forandre seg, at imperialistene aldri vil legge ned slakterkniven, at de aldri vil bli Buddhaer – og at dette vil vare helt fram til deres undergang.

Kjempe, lide nederlag, kjempe igjen og lide nederlag igjen, kjempe på nytt . . . helt til det har vunnet seier, det er folkets logikk, og de vil aldri svikte denne logikken. Det er en annen lov som marxismen har påvist. Det russiske folks revolusjon fulgte denne loven, og det samme gjelder det kinesiske folks revolusjon.» (»En må kvitte seg med illusjonene og forberede seg på kamp» – 14. august 1949)

Hva har ikke folket prøvet gjennom alle år?

Og for hvert nederlag og for hver seier har vi vært en erfaring rikere.

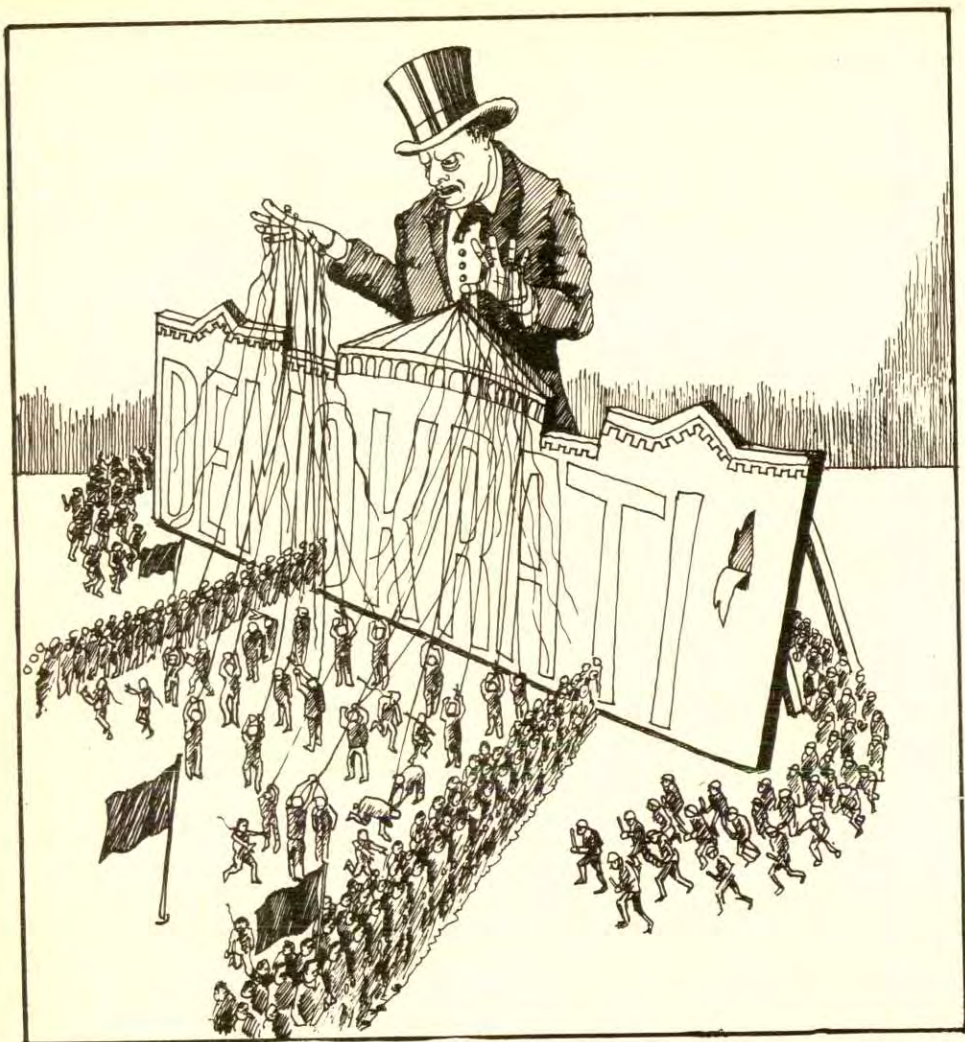
VI MÅ HA ET KOMMUNISTISK PARTI

Hva kan vi lære av Frankrike 1968? Jo, at vi må ha et parti som har styrke og erfaring nok til å kunne lede og samordne folkets kamp. Vi lærer også mye av det stor kampfelleskapet. Folket må ha store, sterke enhetsfronter⁴ der folkets styrke blir organisert. Og så må vi ha en hær! For dagens herskere vil ikke gi fra seg makta frivillig, de hører ikke på våre gode argumenter om at vi er flertallet osv. »Makta kommer ut av geværløpet», sier Mao, og det er en viktig erfaring. Bare hvis folkehæren er sterkere enn kapitalisthæren, kan vi vinne.

KAN VI FÅ SOSIALISME VED VALG?

Men er det ikke mulig å stille til valg og få flertallet av folket til å støtte seg? Hva hvis AKP(m-l) fikk flertall ved et valg?

Historien har mange eksempler på at kommunistpartier har gjort det godt i parlamentsvalg. F.eks. skjedde det i Frankrike etter krigen. Det franske kommunistpartiet samlet enormt med

Hva vil skje hvis AKP(m-l) får flertall på Stortinget? Vi tror fasaden ville falle sammen.

stemmer, men det ble vedtatt valglover som gjorde at de fikk færre folk i parlamentet etter hvert som de fikk flere og flere stemmer.

Dette kan vi godt tenke oss i Norge også.

Men hvis nå AKP(m-l) skulle få flertall på Stortinget, etter et godt valg, ville ikke da sosialismen være sikret?

Nei, først når AKP(m-l)s stortingsflertall begynte å ta makta fra herskerne, når direktørene ble feid bort, først når folket fikk styringen over *alt* i landet, kan vi si at sosialismen begynner.

Hva ville skje i mellomtiden?

Alt en kan si om dette er spekulasjoner, men vi har mange eksempler fra etterkrigstiden på hva som har skjedd i andre

land, når herskerne følte seg truet.

Hva skjedde i Frankrike 68? Jo, hæren slo ring om Paris, opprøret ble trampet ned. Hva skjedde i Hellas 67? Jo, de orsmå framskrittene ble feid vekk av NATO-offiserer. Hva skjedde i Tsjekkoslovakia 68? Jo, en sovjetisk hær slo ned et opprør de ikke var tjent med. Hva skjer i Vietnam? Et folk blir bombet sønder og sammen, fordi de vil ha et fritt land som de rår i sjøl.

ER NORSKE KAPITALISTER SNILLE?

Kapitalistene i Norge ville sjølsagt ikke tillate at vi tok fra dem deres makt og rikdom. De ville sette alt inn på å hindre det og de ville ha meget gode kort på hånden. Sjøl om vi gjerne kan leke at de norske kapitalistene er snillere enn sine utenlandske venner, så viser eksemplene fra Vietnam, Hellas Tyrkia, Tsjekkoslovakia, Kambodsja osv. at verdens imperialister med USA og Sovjet-imperialistene i spissen langt fra er snille. Når deres interesser er i fare, så innfører de gjerne de verste diktaturer (Hellas, Tyrkia) eller de fører de blodigste kriger (Vietnam, Kambodsja). Vi har ingen tro på at de norske kapitalistene er bedre enn sine utenlandske venner, det skal vi komme tilbake til seinere i heftet, og vi er overbevist om at de utenlandske imperialistene ikke vil nøle et sekund med å angripe Norge hvis deres interesser var truet.

De som ville gå i spissen for å slå ned det norske folket er sikkert hyggelige familiefedre, som hele vennekretsen synds godt om. Å undervurdere fienden, ved å tro at de norske monopolkapitalistene er så snille at de ville gi fra seg makt og penger, ville være å be om nederlag. De fleste er snille i sine trygge miljøer, men når kampen om makta har begynt, har

bt
 nato confidential e-150 exercise
 good heart
 1 intet aa melde
 2 int (c1). suf og fnl grupper agiterte for streik flere steder særlig i trondhjem og namsos for øyeblikket uro i havneomr og sit-downstreiker ved bedrifter i trondhjem særlig utsatt er trondheim msk verksted, marienborg iv verksted marienborg, nth nhst. agitasjon muligens årsak til svakt oppmøte ved hgr 1/r 12. havsn 124 melde sjikana, ukvamsord, sneballkasting mot hv-posten. n.s.b. melder evikt i oppmøte blant tog-personalet.
 3 politiet i aalesund har arrestert en del personer mistenkt for sabotasje, uvanlig interesse for depoter i aalesund. i molde mislykket forsøk paa sprengning av ferjoleie. mange arrestasjoner
 exercise exercise exercise
 nos
 bt

Avskrift av det hemmelige dokumentet

herskerne i alle tider kjempet med alle midler.

HÆREN FORBEREDER SEG PÅ Å SLÅ NED OPPRØR

At det norske militærapparatet i beste fall er en ulv i fåreklær, fikk vi klar beskjed om i 1971, da det ble arrangert en øvelse i NATO-regi, »Good Heart». Øvelsen gikk ut på at SUF(m-l) og FNL-grupper hadde fått igang uro, at arbeiderne og heimevernfolk støttet opprøret. Et telegram gikk til NATO-hovedkvarteret, mens norske tropper prøvde å slå ned »uroen». Det er ganske klart at NATO tar sin oppgave alvorlig, vi må derfor også ta NATOs planer alvorlig. Kuppet i Hellas ble gjennomført etter en hemmelig plan, »Promethevs», som NATO hadde lagt opp. Avisene har vist at liknende planer også eksisterer for de andre landene i NATO, og påstandene har

aldri blitt tilbakebevist!

Den norske historia er også godt spekket med eksempler på at politi og militære har blitt satt inn av herskerklassen for å slå ned arbeidere som kjemper for bedre arbeidsvilkår. I de »harde tredveåra» var dette en årviss foreteelse, det skjedde på Menstad ved Skien, på Ringerike og i Nordland. Overalt der arbeiderne truet kapitalistene alvorlig, ble tropper og politi satt inn.

OGSÅ POLITIET TRENES OPP

Også i dag trenes politiet på å spre demonstranter og slå ned »uro». Den tidligere landslagsjefen i fotball, Øyvind Johannesen, »King Kong», kunne i sine dagboksnotater til Arbeiderbladet fortelle hvordan reservepolitiet hadde øvelse i å slå ned streikende og demonstrerende. Vi kan også merke oss at det norske politiet nå henter fram langkøller, hjelmer med

gevir og gjennomsliktige skjold. Under demonstrasjonene mot »Green Berets», filmen som forherliger folkemordet i Vietnam, spredde det norske politi tåregass mot demonstranter og tilskuere.

KAPITALISTENE LAGER SINE PRIVATE HÆRER

Den tyske journalisten Gunter Walraff klarte å avsløre at mange av de store bedriftene i Tyskland har væpna bedriftskorps. Og ingen ville vel påstå at det er russerne disse korpserne skal bekjempe. Seinest i 1972 ble en arbeider skutt ned utenfor porten på Renault-verkene i Paris, da han delte ut løpesedler mot rasediskrimineringen på bedriften. Det er funnet våpenlagre på flere store fabrikker i Sverige, blant annet på Nordbotten Jämverk.

Disse eksemplene er trukket fram for at vi skal kunne se at fienden er vel

Arbeideren som ble skutt ned utenfor bedriftsporten til Renault-verkene i Paris.

forberedt. Og fienden forbereder seg med våpen.

HVORFOR LAGER DE LISTER OVER RADIKALE?

Avisa **KLASSEKAMPEN** har flere ganger avslørt at folk fra sikkerhetspolitiet har tatt bilder av alle som har gått i demonstrasjonstog mot USAs krig i Vietnam eller mot norsk EEC-medlemskap. Mange folk har også i årenes løp avslørt at det drives mye telefon-avlytting av radikale folk. Vi kommunister er sjølsagt mest utsatt, men også mange andre radikale mennesker er i søkelyset. Det blir sagt at det blir gjort fordi vi er en fare for landets sikkerhet. Hva slags fare? Vi kommunister ville være de første til å forsvare landet hvis Sovjet-lederne eller USA-imperialistene skulle våge å legge en hand på det. Nei, de som hersker i dag vet at det norske folket før eller seinere vil gjøre slutt på all urettferdighet og undertrykking og gjøre opprør. De forbereder seg på å slå det ned, og de registrerer alle som de tenker kan stille seg i spissen.

KOMMER VI NOEN VEI MED PASIFISME?

De fleste har en sunn motvilje mot kapitalistenes kriger og voldsbruk. En del har gått til det skrittet å erklære seg for pasifister, det vil si at de ikke vil bruke fysisk vold mot noen, eller for å forsvare noe. De mener at det gir like gode, ja bedre resultater å slåss med «ikke vold». Med det mener de sit-down-aksjoner, streiker, sultestreiker og boikotter.

Mange av disse våpnene er viktige for folkets kamp. Men det er galt at disse metodene vil avskaffe kapitalismen, – det går ikke å sulte mot bomber og kanoner.

Hadde det hjulpet vietnameserne noe?

Det er den væpna kampen som til sjuende og sist vil gjøre Vietnam fritt.

Hadde det hjulpet det kinesiske folket – sultedøden var jo et av de ondene de bekjempet.

Skal vi bekjempe et voldsapparat, må vi også anvende vold. Det er det eneste vi kan forsvare oss med, for å hindre blodbad. Vi kjenner My-Lai-saken. Amerikanske soldater meide ned en hel landsbybefolkning. Hadde ikke sivilbefolkningen der hatt større sjanse hvis de hadde våpen?

Vi husker hvordan tsjekkiske ungdommer stilte seg foran tanks og forsøkte å snakke med de sovjetiske invasjonssoldatene. Motstanden klarte ikke engang å forstyrre den nøyе planlagte innmarsjen.

Vi ser hvordan israelske og jordanske fly og soldater bekjemper det palestinske folket. Folket har ikke noe annet svar en folkekrig, om det vil seire.

Historien forteller oss mye om dette. Gandhi var den første statsministeren i India. Det ble sagt at han frigjorde India fra England ved hjelp at sultestreiker og andre aksjoner. Blant annet dro han til det engelske parlamentet i sin nasjonaldrakt med ei geit i bånd. Var det denne mannens ene-show som rev India løs fra England, eller var det de stadig blodige opprørene som folket satte igang? Og er det indiske folket fritt i dag?

Se på Sør-Afrika. De svarte der lever i den verste nød. Den hvite overklassen holder seg oppe ved å knuse enhver liten gnist til opprør. Luthuli het en negerleder som fikk Nobels fredspris for noen år siden. Han var pasifist og trodde at de svarte kunne kjempe seg fram til likeverdige forhold ved ikke-vold. Se på Sør-Afrika i dag. Han tok grundig feil. Bare gjennom kamp med våpen i hånd

kan den afrikanske underklassen sikre sine interesser. Dette forsto også Luthuli før han døde.

OGSÅ KAPITALISTENE SPRER PASIFISME

Ja, vi kan kjempe uten vold, men vi kan ikke vinne makten uten vold. For det er

Tsjekkkiske ungdommer stiller seg foran en tanks og forsøker å snakke den russiske okkupasjons hæren til fornuft. Hva har de oppnådd?

nettopp fiendens maktapparat vi må beseire, og dette maktapparatet hviler på vold. En parole alle herskere har brukt er at »ingen har rett til å ta liv». Det har vært gitt religiøse og »menneskelige» grunner til det. De samme som har stått i spissen for dette, har også vært de første til å utbasunere⁶ »hellige kriger». Hitlers soldater bar et merke med »Gud med oss» i beltet. En ledende katolsk biskop i USA, kardinal Spellmann kalte de amerikanske soldatene i Vietnam »Jesu soldater». (Kill a commie for Christ)

Enden på det er at kapitalismen hele tiden dreper. Det har ikke vært slike massenedslakteringer i noe tidligere samfunnsystem som under kapitalismen. Store deler av all forskning og vitenskap er konsentrert rundt våpenproduksjon. Alt gjøres for at kapitalistene skal kunne trygge makta si. Har vi rett til å la dette fortsette? Er det ikke vår menneskelige plikt å knuse dette krigerske samfunns-systemet?

Skal vi komme fram til en verden uten vold og undertrykking, må vi slå ned de som nå hersker ved hjelp av vold.

MÅ REVOLUSJONEN VÆRE BLODIG?

Nei, det må den ikke. Men det er mange faktorer som bestemmer hvordan en revolusjon vil se ut. For det første er det ikke noen eksempler som viser at folket har tatt volden i bruk først. Vold er noe herskerne har tatt i bruk for å sikre privilegiene sine. Derfor er det også de som bestemmer om revolusjonen blir blodig.

Men hvis folket er sterkt væpna, hvis kapitalistene innser at de ikke har en sjanse eller hvis folket står så sterkt at de seirer etter kort kamp, vil revolusjonen bli mindre blodig. Desto mer forberedt vi er på væpna revolusjon, desto mindre blodig

blir den. Derfor er det en forvrengning av borgerne når de sier at vi er for en blodig revolusjon. Vi er mot at unødvendige lidelser skal ramme folket, derfor mener vi det er viktig å innstille alle på at det er med geværene vi avgjør det. Derfor må vi også bekjempe den farlige praten om at revolusjonen kan foregå uten våpen og en folkehær. De folkene som sier dette, er faktisk talsmenn for blodig revolusjon.

HVA SKJEDDE I RUSSLAND 1917?

Intet er mer hyklersk enn borgerskapets forsikringer om at de er mot all vold. Intet er mer hyklersk enn deres angrep på de store revolusjonære lederne for å være voldsmennesker, mordere, osv.

La oss se på revolusjonen i Russland. I århundrer hadde den russiske overklassen holdt det russiske folket nede ved å bruke en barbarisk undertrykking. Bare noen år før revolusjonen i 1917 skjøt soldatene til tsaren inn i en demonstrerende folkemengde som ble ledet av prester og som kom med et bønneskrift til tsaren selv. Hvor mange menneskeliv hadde ikke de russiske lederne på samvittigheten? Millioner hadde de latt bukke under for sult og kulde, det gjorde dem ingen ting bare de selv kunne leve langt fra folkets lidelser i et liv av overflod og luksus.

De som våget å protestere ble drept eller sendt til Sibir. Mang av dem døde i fangeleirene der. Folket orket ikke dette åket lenger. Under ledelse av det kommunistiske partiet gjorde det revolusjon. Bare noen dager tok det før nesten hele Russland var frigjort. Øyenvitner fra vesten kan fortelle at nesten ingen ble drept i løpet av denne revolusjonen.

IMPERIALISTENE VAR VOLDSMENNENE!

Hva skjedde så? Kunne den russiske overklassen avfinne seg med at folket nå

hadde makta? Nei! De ba om hjelp i utlandet og hjelp fikk de. De engelske, tyske, franske, italienske og amerikanske kapitalistene som hadde investert penger i Russland for å tjene på folkets utarming, hadde heller ikke lyst til å la dette byttet gå fra seg. Det ble utrustet mange hærer som angrep den nye sovjetstaten fra alle kanter. Først etter flere års krig mot disse utenlandske hærene klarte folket å sikre den seiren de hadde vunnet i 1917.

Hvem var det som var voldsmennene og som drepte mennesker? Var det Lenin og de russiske kommunistene som gikk i spissen for å få slutt på all sult og nød, eller var det den russiske overklassen og de utenlandske imperialistene som ikke skydde noen midler for å sikre sine fortjenester, og som etterlot landet i rykende ruiner?

ER IKKE REVOLUSJON BARE MULIG I AFRIKA OG ASIA?

Det er mange som sier: »Hvis det er sant det dere sier at en revolusjon må bli voldelig, at det vil flyte blod, hvorfor går dere da så hardt inn for den? Har vi det egentlig så ille her i Norge? Revolusjon er unødvendig her, den kan være mere egna i Afrika og Asia hvor folket lever i nød og savn.»

For det første så mener vi at alle som prøver å se på det norske samfunnet med litt andre øyne enn de som herskerne ønsker at vi skal se med, vil se all urettferdigheten og nøden. Folk som sliter hele sitt liv og ødelegger sin helse. Alt de får igjen for det er fattigdommen på et gamlehjem. Andre gjør aldri et ærlig arbeid mens de likevel velter seg i luksus. Milelange køer til sjukehus, osv.

Det er klart for enhver at til tross for dette så har de eldre det stort sett bedre enn eldre i slummen i Hong Kong eller

Manila, og det er flere leger til og med i Finmark enn det er i Sudan og Somalia. Det er likevel ikke dette som avgjør om folket går til opprør. I -68 gikk folket i Frankrike til opprør, mens massene i Sør-Afrika stort sett holder seg i ro. Likevel er forholda bedre for franske enn for afrikanske arbeidere. Det er et faktum at den mest elendige nød ofte ikke fremmer, men tvert om hindrer folket fra å gjøre opprør, de synker ned i sløvhet. Et opprør kan komme som resultat av mange ting, men felles for dem alle er at folket ønsker en forandring og er villige til å slåss for den, og at overklassen ikke har muligheter til å gi etter for folkets ønsker.

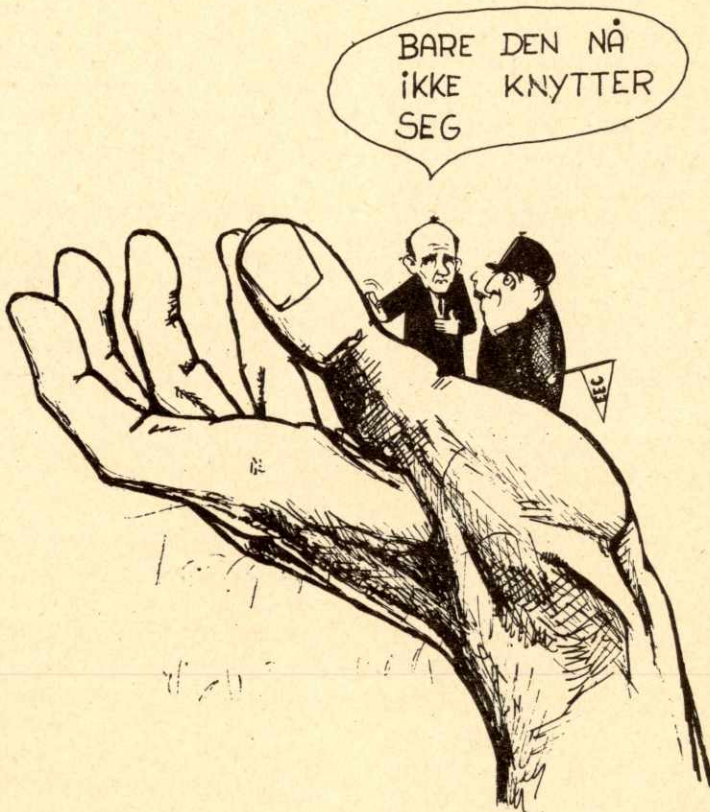
Lenin sier: »Den sosialistiske revolusjonen kan flamme opp, ikke bare som følge av en storstreik eller gatedemonstrasjon, hungeroppstand, militært opprør eller oppstand i en koloni, men også som følge av enhver politisk krise a la Dreyfus-saken eller hendingene i Zabern eller i forbindelse med en folkeavstemning i spørsmål om en undertrykt nasjons løsrivelse, osv.»

OPPRØRET KOMMER OM VI VIL DET ELLER EI

Revolusjonen er ikke noe vi presser fram av egen lyst. Revolusjonen vil tvinge seg fram. Jo lenger utviklingen kommer her i Vest-Europa, jo vanskeligere får kapitalistene det med å styre. Det blir verre og verre for dem å holde utviklinga i gang, og de er nødt til å velte byrdene over på arbeiderne og resten av det arbeidende folket i mye større grad. Karl Marx kunne slå fast dette for omlag 100 år siden. Utviklingen siden den tid har bekrefta hva Marx sa. Erkjenner vi at det norske folket før eller seinere ikke finner

seg i å bli undertrykt lenger, men gjør opprør, så er det viktig å legge opp sitt arbeid for å gjøre denne kampen vellykka, få opprøret til å føre til kapitalismens undergang, og få opprøret til å skje så raskt og smertefritt som overhodet mulig. Det er vår overbevisning at bare ved at vi i

god tid forbereder oss sjøl og hele det arbeidende folket på at kampen må bli væpna, kan opprøret bli kronet med seier. Alt snakk om voldsromantikk og uansvarlighet viser seg bare å være ord fra borgerskapet for å forvirre folk og isolere de revolusjonære.

Kan en revolusjon vinne i Norge? Hva kan monopolkapitalen stille opp mot et samlet folk?

KAN EN REVOLUSJON VINNE I NORGE?

Det finnes dem som egentlig mener at en revolusjon er bra og rettferdig, men som er redde for at folkets fiender er så sterke at en revolusjon aldri kan bli gjennomført. »Fienden har hæren og politiet, de har moderne våpen og ubegrenset med penger», sier de, »det er liksom godt å avfinne seg med at slik vil det alltid bli og arbeide for at folk skal få det best mulig i dette samfunnet.»

Vi er enige med dem i at vi må arbeide for at folk skal få det best mulig i dette samfunnet. Det har aldri vært vår linje å gå inn for at folk skal få det verre for at de liksom skulle bli mere revolusjonære da. En del aviser skrev rett for folkeavstemninga om EEC at SUF(m-l) var mot EEC fordi de hadde funnet ut at folk ville få det bedre i EEC.

Vi skulle da liksom ville holde Norge utafør fordi folk ville få det verre og bli mere revolusjonære. Alle som kjenner til vår politikk vet at dette bare er noe sprøyt. For det første så er det vår overbevisning at norsk EEC-medlemskap vil øke folkets plager. For det andre er det slik at vi er mot alt som gjør forholda verre for folk. Tjen Folket-innstillinga er den som preger oss. Det er også derfor at vi ønsker en revolusjon fordi vi ser revolusjonen som den eneste utveien for at folket skal sikres en trygg og lykkelig tilværelse. Hvordan tror folk som skriver slikt sludder at vi kan få oppslutning om vår linje hvis vi stadig går inn for ting som er ille for folk?

Det norske folket vil etter hvert bli mer og mer klar over at det bare er gjennom væpna revolusjon at det kan trygge sin framtid. Når store deler av folket griper denne tanken og er villige til

å slåss for den, så er det ingenting som kan holde det tilbake.

»JEG ER FOR VÆPNA REVOLUSJON, MEN JEG TROR DET BLIR VANSKELIG Å FÅ ANDRE TIL Å SKJØNNE DET»

Det har aldri vært drevet skikkelig propaganda for væpna revolusjon blant det norske folket. I historiebøkene blir folkenes nederlag forklart med at kampen ikke var rettferdig »det var bare rebeller», osv. Hverken Arbeiderpartiet eller NKP har drevet skikkelig propaganda og forberedt folket på denne viktige realiteten. Og da er det vel ikke rart at folk ikke øyeblikkelig innser nødvendigheten av væpna revolusjon.

HVEM ER REVOLUSJONÆR?

»Revolusjon er hovedtendensen i verden i dag», sa Mao i 1970. Denne oppsummeringen bygger blant annet på at folk over alt har klart å reise kampfanen. Vi ser det i Vietnam, på Filipinene, i Sør-Amerika, Afrika, i USA og Europa. Kampen mot EEC er en av de største folkereisningene vi har hatt i Norge i moderne historie.

Folk har begynt å reise kamp mot kapitalistenes utplyndring av ressursene, mot den uhemmede kortsynte rovdriften som skjer. Og spørsmålet om hvem som skal styre utviklinga stilles av langt flere, revolusjonen er blitt mer konkret for oss.

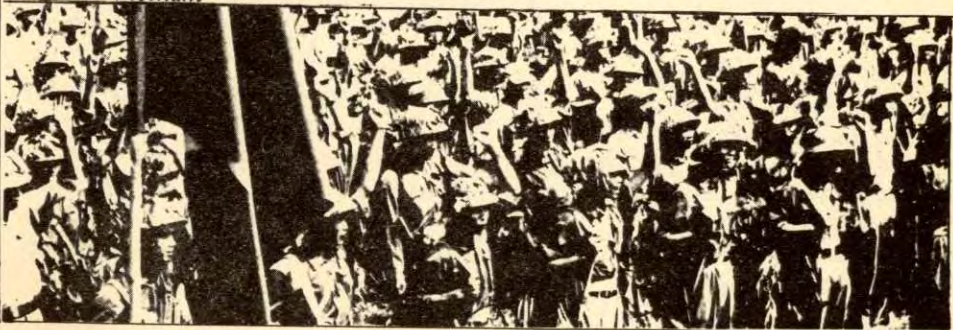
Mange sier de er revolusjonære, og mange er revolusjonære. Men det er også mange som sier at de vil lede den revolusjonære kampen som ikke vil ta standpunkt til, eller direkte kjemper mot, væpna revolusjon. Både SF, NKP og enkelte populist⁷ snakker om at folket må ta makta, men ingen tør si hvordan! Disse er ikke revolusjonære – de leker med ilden. Det er uansvarlig å snakke om

*Norge
Palestina
Mozambique
Nord-Irland*

Vietnam

Mao: revolusjon er hovedtendensen i verden i dag

Det er uansvarlig å snakke om at folket må ta makta uten å forberede det på virkeligheten – revolusjonen.

»Vi mener at arbeiderne skal ha den fulle og hele styringsrett over bedriftene. Det mener jeg kan gjennomføres selv om man ikke endrer den formelle eiendomsretten».

(Finn Gustavsen, Dagbladet 3/9-71)

revolusjon uten å forberede folket på virkeligheten, på å seire.

ER VI FOR TERRORISME?

Nei, vi tar avstand fra terroristiske grupper som i den siste tida har operert f.eks. i Tyskland. En væpna revolusjon er massenes verk. Enhver liten gruppe som prøver å gå til væpna kamp uten at store grupper av folket aktivt deltar, er eventyrere. Slike eventyrere skader folkets sak. De gir de reaksjonære påskudd til å gjennomføre husundersøkelser hos virkelige revolusjonære, til å drive telefonavlytting, osv. Vårt arbeid må i dag bestå i tålmodig og seigt å slåss for folkets interesser både når det gjelder kamp mot USAs krig i Vietnam, og for å få vekk avgifter på matvarene. Samtidig må vi hele tida skånselløst avsløre hva kapitalismen er, undertrykking og terror, og forberede folk på at kampen vil bli væpna.

VÅR OPPGAVE NÅ ER IKKE BEVÆPNING, MEN POLITISK SKOLERING

Hva er viktigst av å bygge opp et parti, en folkefront eller en folkehær?

Alle disse sakene er hjørnesteiner i revolusjonen og vi kan ikke utelukke noen av dem. Men det er ganske klart at i dag må vi bygge opp partiet, ungdomsforbundet og folkefronten. Et kommunistisk parti skal ha kamperfaring, det må ha en solid organisasjon og det må opparbeide seg tillit hos folket. Hva ville være det praktiske utbyttet av å bygge opp en folkehær i dag? Jo, at det ville bli en sekterisk skytterbande, det ville ikke bli en *folke*-hær. Dessuten ville det gi makthaverne et påskudd til å utrydde hele bevegelsen.

Takten i dag må altså være:

Bygg partiet og ungdomsforbundet.

Styrk folkets kampfronter.

Folkehæren kan vi bygge når det blir en politisk mulig parole for folket.

Det betyr ikke at vi skal la kroppen vår råtne. Det betyr heller ikke at vi skal søke å unngå militær trening. Det er viktig med fysisk fostring, og det er viktig med militær innsikt. Men politikken skal styre våpnene, partibygging er hovedoppgaven i dag.

Disse forklaringene er ikke vitenskapelig riktige, de gir bare ideer om hva som menes med begrepene.

1. reaksjonen – forsøker å stoppe framgangen for folkets sak.
2. Voldsapparat – Statens voldsapparat er politiet, militærvesenet, og rettsvesenet. Skolens voldsapparat er parader, gjensitting, vakta som passer på at du ikke går ut i friminuttene osv.
3. imperialisme – den høyest utvikla formen for kapitalisme som kjennetegnes ved at monopolkapitalistene sender deler av profitten til andre land (særlig med billigere arbeidskraft), videre at de tiltvinger seg kontroll over andre lands råvarer samt sikrer seg kontroll over større områder for å få solgt varene sine. For å tvinge gjennom en slik politikk brukes gjerne militærmakt fra imperialistenes side.
4. enhetsfront – en front sammensatt av forskjellige organisasjoner og enkeltpersoner som arbeider for bestemte begrensede politiske oppgaver.
5. monopolkapitalister – kapitalister som kontrollerer de største bankene og bedriftene, og som gjennom det hersker over de viktigste delene av landets økonomi.
6. utbasunere – rope ut – fortelle all verden.
7. populisme – flere politiske retninger som bl. a. legger vekt på å slåss mot forurensning og ressursødelegging, men som ikke har klart for seg at det er monopolkapitlen som må bekjempes for at vi skal kunne hindre ødelegging av naturressursene.

Hvis du vil lese mer om revolusjonen anbefaler vi:

Lenin: Staten og Revolusjonen

Lenin: Radikalismen

Mao Tsetung: Skrifter i utvalg

Ostrovskij: Hvordan stålet blir herdet.

Per Sivle: Streik.

*Rød Ungdom,
ti år i framgang:*

1963

SUF blir stiftet som SFs ungdomsorganisasjon. Allerede da var det medlemmer av SUF som støttet Kina, revolusjonen og frigjøringsbevegelsenes kamp. Men de var få.

1964

SUF var fortsatt en ganske liten organisasjon. SUF var ikke revolusjonært.

USA angriper Tonkin-bukta i Nord-Vietnam. Mange SUF-medlemmer demonstrerte til støtte for FNL og Vietnams folk. Noen folk i SUF (ledelsen) var imot å støtte frigjøringsbevegelser fordi »det var å støtte krig». (De var pasifister.)

1966

Diskusjonene, kampen, mellom de revolusjonære og pasifistene ble stadig hardere. De revolusjonære, de som mente at revolusjon var nødvendig for å skape sosialisme i Norge, ble flere. Stadig flere begynte å kalle seg ml-ere (marxist-leninister). Den andre fløyen i SUF mente at sosialismen kunne en få ved å vedta det i Stortinget. De ble stadig færre.

1967

Kunnskaper om kulturrevolusjonen i Kina spredde seg i Norge. Den rettet seg mot tendenser til pampevesen i Kina. Den hadde stor betydning for utviklinga i SUF. Landsmøtet i 1967 vedtok å støtte kulturrevolusjonen og SUF var da den første organisasjonen i Norge som støttet palestinerne kamp i Midt-Østen. Landsmøtet valgte for første gang et sentralstyre hvor flertallet var marxist-leninister. Dette landsmøtet gjorde SUF landskjent. Det var mye hets mot SUF i avisene. Men vedtakene på landsmøtet førte også til at organisasjonen fikk virkelig mange nye medlemmer, ungdommer som ville slutte seg til den eneste revolusjonære bevegelsen i Norge. Det året kjempet SUF

**HVORFOR
RØD
UNGDOM?**

igjennom »Støtt FNL» og »Bekjemp USA-imperialismen» i Vietnam-arbeidet. SUF var mot EEC.

1968

»Manglerud-opprøret»: Elevene på Manglerud ungdomsskole i Oslo, anført av SUF, heiste FNL-flagget i skolens flaggstang, og okkuperte aulaen en god stund. Den første Rød Front-demonstrasjonen ble holdt 1. mai dette året. SUF gir ut en løpeseddel om lønnsoppgjøret. SUFs landsmøtet vedtar at medlemmene skal studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning for å ta standpunkt til denne teorien et år etter. Det ble også vedtatt å tillempe den demokratiske sentralismen (en kommunistisk organisasjonsform) og en revolusjonær plattform.

1970

Store studentaksjoner for høyere lån. Arbeiderne streiker på Sporveien, Saura og Norgas. SUF begynner å drive EEC-arbeid. Delegasjon fra SUF treffer Mao.

1971

MLG var blitt starta tidligere (ml-gruppene), og var nå blitt så sterke at de kunne ta over mye av SUF-arbeidet. På landsmøtet i 1971 ble det vedtatt at SUF(m-l) skulle omdanne seg til å bli en organisasjon som virkelig tok opp ungdommens interesser. SUF leder noen husokkupasjoner, og vellykka kamp mot normerte prøver. Husleiestreik blant studentene.

1972

I EEC-kampen prøvde SUF(m-l) å mobilisere ungdommen, og greide det i stor grad. SUF(m-l) var en aktiv og sterk kraft i enhetsfronten mot EEC. Mye diskusjoner i SUF(m-l) om hvordan organisasjonen skal kjempe for ungdommens interesser. Mindre strenge opptakskrav for å bli medlem. Lettere tempo for medlemmene. For 6. året på rad ble det dette året holdt Rød Front-sommerleirer rundt om i landet, i år er det seks forskjellige leirer.

1973

1969

SF blir splittet. Partiet vil ikke ha SUF som sin ungdomsorganisasjon. SF oppretter SFU isteden. SUF vedtar å bygge på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, og å skifte navn til SUF(m-l) for å vise dette. Avisa »Klassekampen» blir utgitt. Arbeiderne streiker mot moms. Rød Front vinner i Studentersamfunnet i Oslo for første gang.

Det nye partiet er stifta, Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene). Det betydde at SUF(m-l) fikk tid til å konsentrere seg om ungdomsproblemene. I mars hadde SUF(m-l) landsmøte, hvor det ble vedtatt å skifte navn til Rød Ungdom. Rød Ungdom vil arbeide for å bli en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom.

RØD UNGDOM MÅ HA MANGE MEDLEMMER

Vi som er med i Rød Ungdom vil gjerne at svært mange ungdommer blir medlemmer. Vi mener det er helt nødvendig fordi:

Den fienden som det norske folket står overfor, den norske og utenlandske monopolkapitalen,² er en veldig sterk fiende. Lovene er laget for å tjene dem med mest penger og størst eiendom, de har ubegrensa med penger som de bruker til å kontrollere avisene, de kan øse ut penger på propaganda for EEC, de har etterretningsvesen som er retta mot folket. De nedlegger fabrikker hvis de tjener på det, forurenser luft og natur, de tenker bare på sin egen profit⁴. Og det viktigste av alt, de har kontrollen over militærapparatet. Hæren skal også slå ned »indre uro».

Hva har folket å stille opp mot dette? Vi har bare våre egne krefter. Vi har foreløpig verken hær eller ubegrenset med penger, vi kan bare stole på oss selv. Hva er så vår styrke? Det er samholdet og kameratskapet. Hvis du tenker deg om: Har vi ikke sett gang på gang at når folket

står samlet bak en sak, så blir de høye herrene redde? Klarte ikke de fattige kinesiske bøndene å jage ut den japanske krigsmaskinen, lage revolusjon og bygge sosialismen?⁵ Klarer ikke det vietnamesiske folket å kaste den amerikanske imperialismen⁶ på sjøen, uansett USAs bombefly, giftgasser og napalm⁷. Er det ikke sånn at når folket i Norge står mer samlet enn noen gang før i kampen mot EEC, så blir monopolkapitalistene i Norge dødsens nervøse og bruker millioner av kroner til propaganda for? Skulle så ikke vi klare å styrte våre hjemlige monopolkapitalister og bruke deres makt og eiendom til folkets beste? Jo, det skal vi klare, men da er det en del ting vi må lære oss for å gjøre oss sjøl best mulig i stand til å slåss. Og vi må være mange. Derfor vil vi i dette heftet ta opp en del sider ved Rød Ungdom som vi synes er viktige og som vi mener gir Rød Ungdom styrke. Områdene som blir behandlet er masselinja, tjen folket, studier, demokratisk sentralisme, sikkerheten.

Utgangspunktet er hele tida: Hvordan skal folket i Norge ta makta fra monopolkapitalen og imperialismen, lage revolusjon og bygge sosialismen.

HVORDAN ORGANISERER ARBEIDERNE SEG NÅR DE STREIKER?

For ikke så lenge siden var det streik på en fabrikk. Arbeiderne mente at de jobba for mye overtid, de ville ha høyere lønn. De hadde forhandlet lenge med bedriftsledelsen uten resultat. Det første de gjorde var å holde et møte, hvor alle arbeiderne diskuterte hva de skulle gjøre. Noen foreslo å streike, og de diskuterte om dette var et riktig middel, hva bedriftsledelsen kunne komme til å gjøre mot dem, hvordan de skulle få støtte fra

andre arbeidere osv. Så blei de enige om å gå til streik, mot 2 stemmer. Det andre var at de valgte streikeledelse av dem de hadde mest tillit til. Streikeledelsen skulle lede streiken, forhandle med bedriften, og sette i gang tiltak og aksjoner som var nødvendige for å vinne streiken. For det tredje var de enige om at vedtaket om streik skulle følges av *alle*. Det betydde at hvis noen var uenige i streiken og ville gå inn og jobbe, så ble de nektet å komme inn av streikevakten som sto utenfor og passet på. Det var i alles interesse at streiken skulle bli vellykka, derfor fikk ikke noen få folk lov til å ødelegge for dem alle sammen. Å bryte streiken ville betydd å oppløse hele streiken og det ville betydd tap.

Disse arbeiderne vant denne streiken, bedriftsledelsen måtte gi seg. Den måten disse arbeiderne organiserte seg på, er ikke noen spesielt for dem. Det er den måten arbeidsfolk organiserer seg på når de må slåss. Hver for seg får de ikke utrettet stort, men når de står sammen, er de sterke.

Sånn som disse arbeiderne var organisert, er også ml-bevegelsen organisert. Det kalles demokratisk sentralisme.

UTEN ENIGHET – INGEN FRAMGANG

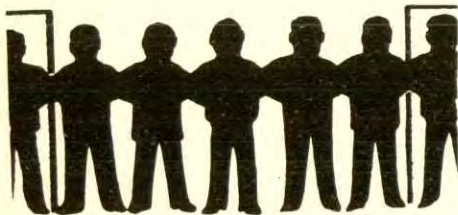
Forutsetningen for å få gjort noe som helst, er at det er diskusjoner og at alle er enige om hva som skal gjøres. Ingen kan i

Fra veggavisdiskusjonene på sommerleiren. En måte å få fram alle uenigheter på. Bare hvis Rød Ungdom har et godt utvikla demokrati kan vi bli slagkraftig.

det lange løp utføre noe bra hvis en ikke skjønner hvorfor en gjør det. På skolen, jobben og i militæret finnes det et utall av dustete regler og forbud som ingen skjønner vitsen med. Det er bare på grunn av trusler om straff at en del av disse reglene blir holdt. Det er en disiplin som bygger på tvang. Men under arbeiderklassens kamper og i ml-bevegelsen grunner disiplinen seg på forståelsen av hva vi gjør. Derfor må vi hele tida forstå hva vi gjør. Vi må diskutere om og om igjen viktige politiske spørsmål, som f. eks. hvordan EEC truer oss, om sosialismen, om hva som hender i Vietnam, hva anarkismen står for, hva vi bør mene om stoff-bruk, hva som gjør at ungdommen omtrent ikke har noe fritids-tilbud osv. osv. Hvis vi ikke diskuterer politikk sånn som arbeiderne gjorde før streiken, vil vi sjøl ikke klare å gjøre noe i praksis, og vi vil ikke klare å diskutere med andre.

DISIPLIN ER NØDVENDIG

Når vi har diskutert oss fram til enighet om en sak, f. eks. å kaste alle krefter inn i kampen mot EEC, skal alle være med ut fra sine evner. Hvordan skulle arbeiderne ha vunnet streiken hvis noen jobba, noen dro på ferie, noen streiket og noen var streikevakter? Kampen deres ville bli sabotert, den ville gått i oppløsning. Sånn er det i Rød Ungdom også. Når vi er blitt

enige om å vedta en ting, skal alle gjøre så godt de kan for å sette vedtaket ut i livet.

Men hva skjer hvis du er uenig selv etter diskusjoner? Da har du rett og plikt til å fortsette diskusjonen innenfor forbundet, med medlemmene, men du har ikke rett til å gå rundt å propagandere for ditt syn ute blant folk utafør forbundet. Sånn var det i streiken også. De to folka som ikke var enige i å streike, fikk ikke lov av de andre til å jobbe, for da ville de ødelagt det som flertallet var kommet fram til. Da ville de vært streikebrytere. Så de forholdt seg passive. De var ikke streikevakter, men de var heller ikke streikebrytere.

Dette er grunntrekkene i den demokratiske sentralismen som VG og NÅ slenger løgner og dritt om. De sier: Demokratisk sentralisme er tvang, meningsufrihet og diktatur. Men det er ikke noe rart at VG og Morgenbladet hetser mot den demokratiske sentralismen. For det er den organisasjonsformen som arbeiderne bruker når de må slåss, og det er det som gir ml-bevegelsen styrke og slagkraft. Demokratisk sentralisme er organisering for kamp!

EN SANG

Dette er en sang fra et teaterstykke som ble laget en gang. Det var i forbindelse med kampen mot SF-ledelsens linje, som bl.a. gikk på at de var mot demokratisk sentralisme.

Melodien er »Rolandskvadet».

Hva ville skje om ikke partiet samla står bak saka vår?
Veik ville klassekampen være om ikke ekte enhet rår.
Demokratisk sentralisme kreves det av våre
om ikke fienden skal seire, men jages skal avgårde.

Hvordan skal riktige tiltak bestemmes om all debatt ble kranglekor?
Vi samles til møte med meninger mange, men enhet om linja er siste ord.
Demokratisk sentralisme, vern mot viljer vrage
Ikke skal dårlig dåd få øde arbeidet til de mange.

Vi skal ha tillit til fanene røde når de til kamp har kallet oss.
Erfaring og kjennskap til klassenes krefter viser oss når det er rett å slåss.
Demokratisk sentralisme under røde faner
sikrer oss seier i klassekampen – framover – kamp-veteraner!

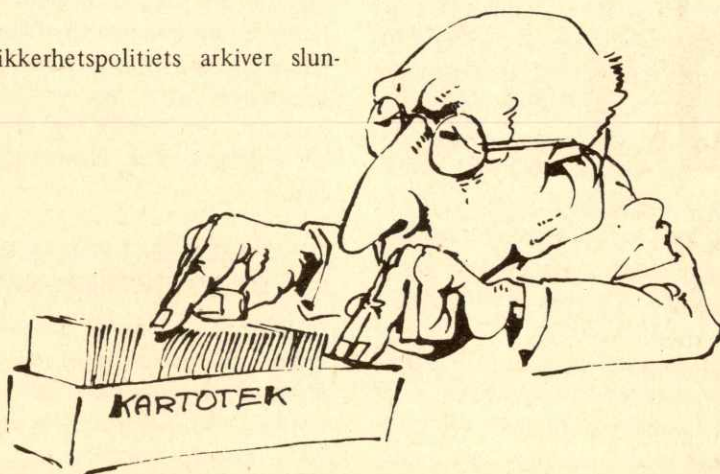
VÆR PÅ VAKT MOT SIKKERHETSPOLITIET!

Da tyskerne angrep Norge i 1940, så var kommunistene de som først ble arrestert og sendt i konsentrasjonsleire. Det var ikke så vanskelig for tyskerne å finne ut hvem som var med i kommunistpartiet, de kunne bare ta lederne, og da fant de

Hold sikkerhetspolitiets arkiver slunkent!

haugevis med lister over navn på medlemmene. På grunn av at kommunistpartiet nesten ikke skjulte noen ting, kunne tyskerne rulle opp omtrent hele organisasjonen i en fart.

Nå for tida prøver Sivilpolitiet (SIPO), etterretningspolitiet, å finne ut hvem som er medlemmer av de revolusjonære og

Politioverkonstabel Paul Andersen i sikkerhetspolitiet fotografierer demonstranter.

folkelige organisasjonene, sånn som AKP(m-l), Rød Ungdom, Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid (AKMED), FNL-gruppene og flere. I avisa Klassekampen er det gang på gang avslørt at politifolk uten uniform står og fotografierer folk som går i demonstrasjonstog. SIPO lager seg arkiv over »samfunnsfiendtlige elementer». LO og NAF (Arbeidsgiverforeninga) har »svartelister», dvs. navnelister over progressive som ikke skal få jobb. Brevene til kjente revolusjonære blir åpna, telefoner avlytta. Dette skjer i »demokratiet» Norge.

Hva skal vi gjøre med det? Slutte å kjempe for ungdommens interesser? Gå i passivitet? Skremmes til ikke å avsløre monopolkapitalens angrep på ung-

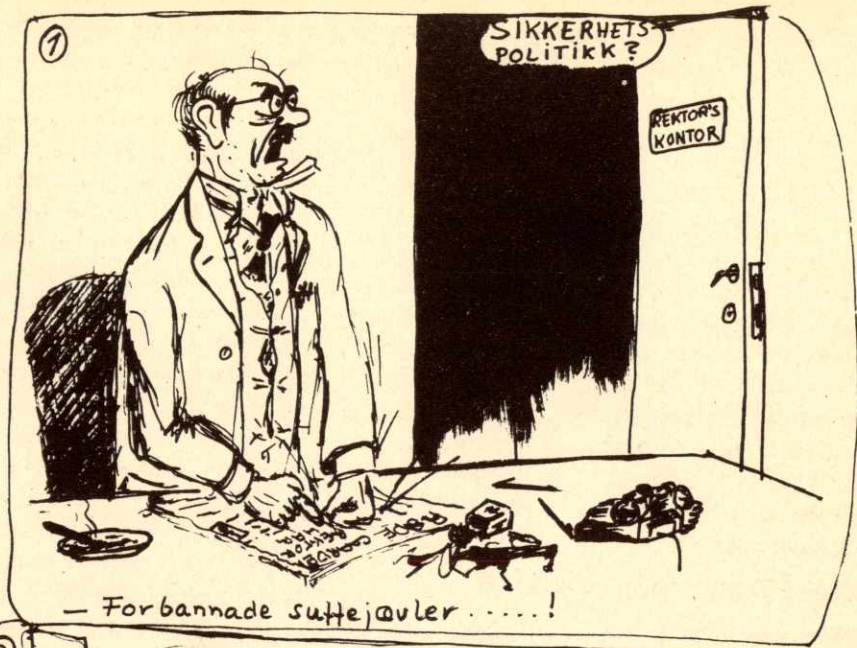
dommen? Nei, vi skal fortsette å kjempe, men vi skal gjøre det på en helt spesiell måte.

I Rød Ungdom har vi noe vi kaller »sikkerhet». Det går ut på at alle medlemmene og de som støtter Rød Ungdom i en eller flere saker, må sikre organisasjonen mot SIPOs kartlegging. Det opereres ikke med navnelister. Bare en liten håndfull folk veit hvor mange medlemmer det er i organisasjonen. Borgerpressen får bare vite hvem en del i sentralstyret er. Medlemmene i Rød Ungdom vet ikke hvem som sitter i sentralstyret de heller. Vi sier ikke utad hvor mange medlemmer det er i laget på skolen/jobben vår. Alt dette gjøres for å beskytte organisasjonen og medlemmene mot SIPOs overvåking. Det gjøres for at vi ikke skal få en liknende situasjon som eksemplet med NKP og 1940.

Er dette udemokratisk? Åssen kan medlemmene i Rød Ungdom kontrollere hva ledelsen gjør, hvis de ikke vet hvem som er i ledelsen engang? Det er ikke viktig å vite navnene på ledelsen. Det som er viktig, er om ledelsen fører en riktig politikk, om bladene som Rød Ungdom utgir er bra, om løpesedlene er bra, om ledelsen tar initiativ til riktige aksjoner for ungdommens interesser. Og det kan vi kontrollere selv om vi ikke kjenner navnene. Og kritikk og diskusjon om dette kan vi føre i interne diskusjonsblader.

JO FLERE VI FÅR MED OSS, DESTO STERKERE STÅR VI

Det er feil å havne i den fella at en driver så intens sikkerhetspolitikk at ingen av de folka en omgås vet at en er revolusjonær. Da er det jo ingen vits i å være revolusjonær. Den beste sikkerhets-

politikken er å ha en god masselinje, dvs. at en kjenner mange folk, har mange sympatisører og venner som kan hjelpe en med å holde seg skjult hvis det kniper. FNL, som snart vinner krigen mot amerikanerne i Vietnam, har hel og full støtte av befolkningen. Derfor kan FNL-soldatene gjemme seg hos befolkningen når som helst, og når amerikanerne spør om de har sett noen FNL-soldater, så sier befolkningen nei. Sånn må det være for de revolusjonære ungdommene i Norge også. Så når rektor eller styreren på en skole stormer inn i en klasse og vil vite hvem som har delt ut løpesedler, så er det ingen som vet hvem som har gjort det.

»DEN DUMME GAMLE MANNEN»

Det er et gammelt kinesisk eventyr som handler om en gammel olding. Han hadde tre sønner, og foran huset deres var det et høyt fjell som stengte for sola. En dag bestemte han seg for å få vekk fjellet, tok med seg sønnene sine og begynte å grave. Folk lo og kalte ham en tulling, og mente at han aldri ville greie en sånn diger jobb. Men den dumme oldingen sa: Fjellet kan ikke bli høyere, og hvis vi hakker på det *må* det bli lavere. Så hvis jeg, barna mine og barna deres igjen hakker og hakker på fjellet, så kan vi sikkert og visst flytte det.

Denne gamle historia bruker kineserne mye når de skal forklare at hvis du har et rettferdig mål, og er tålmodig, så vinner du. Mao Tsetung forteller og kommenterer denne historia i artikkelen: »Den dumme gamle mannen som flyttet fjellene».

HVORDAN FÅR VI FOLK TIL Å SLUTTE OPP OM SOSIALISMEN?

Det å være tålmodig er veldig viktig. Etter hvert er det blitt mange ungdommer

som skjønner at dette samfunnet ikke er noe tress. En god del skjønner også at det er pengefolka i dette landet som har makta, og en god del synes også at ideen om sosialismen er fin. Vi mener at folket vil få det mye bedre under sosialismen, og at folket må ta makta fra kapitalistene gjennom revolusjon. Men du har sikkert merket mange som har sagt: »Ideen er fin, den nytter bare ikke i praksis. Folk har det i seg at de bare vil karre til seg selv, og det blir sånn som i Sovjet at lederne er blitt rike og hever seg over massene». Det er ikke rart at mange tenker sånn. For det første sier lederne i Sovjet at landet er sosialistisk, at folket der har makta, mens det er de rike og pampene som har makta. For det andre så har partiene kommet med valgflesk i alle år: Stem på oss, så vil vi få et bedre samfunn. Men samfunnet har selvsagt ikke blitt noe bedre av den grunn, og da er det ikke noe rart at folk blir mistroiske! Men hvordan skal vi få overbevist slike folk om at de vil få bestemme over samfunnet selv under sosialismen? Gjennom å skjelle dem ut for at de ikke skjønner noen ting? Nei, gjennom praksis, praksis, praksis. De progressive og revolusjonære ungdommene må gå i spissen for at ungdommene skal få det bedre. Hvordan skal ellers folk tro på det vi sier? Hvordan skal ungdommen tro noe på at sosialismen vil gi dem rikelige fritidstilbud, hvis ikke de som er for sosialismen går inn for det *nå*? Hvordan skal de tro på at sosialismen vil gi dem bedre skoler og bedre jobber hvis ikke de revolusjonære og progressive kjemper for disse sakene *i dag* og viser i praksis at de mener hva de sier? Ungdommen har en sunn mistro til prat, de vil se sakene med sine egne øyne.

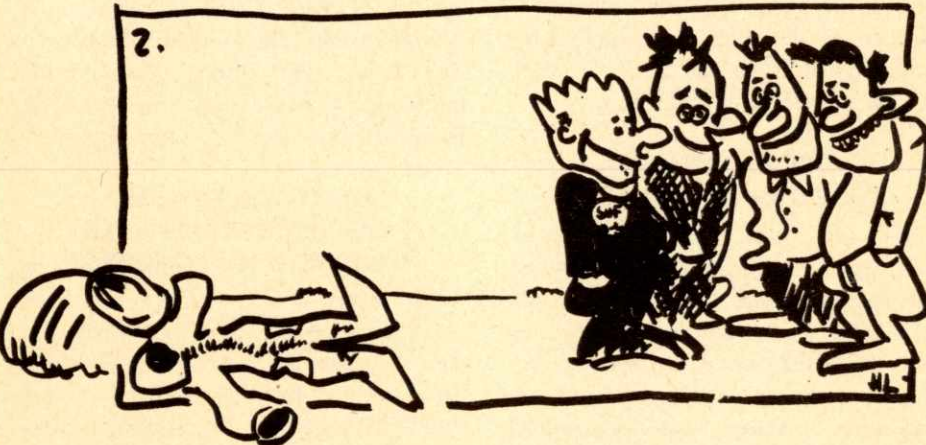
Derfor må de progressive og revolusjonære alltid ha for øye: Tjen folket!

Kjemp for ungdommens interesser! Erfaringene fra flere ungdomsaksjoner viser at folket har fått mye større tillit til kommunistene, de har valgt sine egne ledere, og de har sett selv at det slett ikke er nødvendig at en leder blir en som hever seg over massene.

HVA ER DET Å JOBBE ETTER MASSELINJA?

Du har sikkert merka i klassen din eller

på jobben din når du har vært oppe i diskusjoner at til å begynne med er det ikke så mange som forstår hva du mener eller er enig med deg hvis du kommer med meninger som de ikke har hørt så mye om før. Da er det veldig lett og farlig å tenke at »de folka er så dumme, de skjønner ingenting». Men det er feil! Tenk på deg selv. Hvis du er en progressiv eller er sympatisk innstilt til Rød Ungdom, eller støtter FNL, eller er imot EEC, så

APROPOS MASSELINJA

har ikke de synspunktene kommet dalende inn i huet ditt av seg sjøl. Du har kanskje lest en del, i hvertfall diskutert med en del radikale eller ml'ere. Derfor er det viktig at du er tålmodig med kameratene dine, er mye sammen med dem og lar dem lese politisk litteratur. Dette er å jobbe etter masselinja.

Det motsatte er sekterisme, som betyr at de progressive, ml-erne eller EEC-motstanderne holder seg for seg sjøl og ikke snakker med andre. De oppfører seg som om de skulle vært medlemmer av en sekt. Men det duger ikke! Det eneste som nytter er tålmodig å snakke med flere og flere, byggekloss på byggekloss, eller som den dumme oldingen, hakke bit for bit av fjellet.

Den beste måten å gjøre dette på, er at de revolusjonære, medlemmene av Rød Ungdom og andre progressive har en *rød gjeng*. Det betyr: Rett og slett en kameratflokk som en omgås med til stadighet, som er hjemme hos hverandre, diskuterer politikk og andre ting, hygger seg sammen med, klistrer plakater kanskje, går på studiesirkel. Hvis du ikke er med i en rød gjeng, så spør en ml-er som er kameraten din, eller en annen som du kjenner, om du ikke kan få være med i den røde gjengen hennes eller hans!

HVA ER VITSEN VED Å LESE OM SOSIALISME?

For et par år siden var det en skole som staten ville nedlegge. Noen innbitte SF-tilhengere mente at det var fordi staten hadde »feilvurdert situasjonen», og at elevene skulle sende vennlige brev til staten som skulle forklare hva som var riktig, sånn at staten forandret mening. Deres teori gikk ut på at staten var venn av folket, den hadde bare tatt litt feil.

De revolusjonære og progressive på

skolen hadde en teori som gikk ut på at staten *ikke* var en venn av folket, at staten ville nedlegge skolen for å spare penger, og at det derfor ikke nyttet å sende vennlige brev, men at elevene måtte kjempe sjøl.

Først ble det sendt vennlige brev, men det nyttet selvsagt ikke. Da elevene på skolen så dette selv, valgte de å slutte opp om de revolusjonæres teori. De streiket, demonstrerte, gjorde folk kjent med saka gjennom løpesedler. Da sa staten at de ikke ville nedlegge skolen likevel.

Av dette ser vi at det ikke er likegyldig hva slags teori vi jobber etter. Teorien skal være en rettesnor til handling, og en rettesnor for å vinne. Hvis ikke, er den ubrukelig!

Hvordan hadde de revolusjonære på den skolen kommet fram til den teorien som førte til at alle elevene vant? De hadde studert. Det vil si at de hadde lest og diskutert deler av »Staten og revolusjonen» av Lenin og det som Mao skriver om at massene må slåss for å vinne. Lenin og Mao trekker nemlig fram mange konkrete eksempler på at staten er et redskap for den herskende klassen, og at den *ikke* tjener folket under kapitalismen. For da er det storkapitalistene som bestemmer over hva staten skal gjøre. Og da må folk slåss *selv* for å forsvare seg.

VI MÅ SKOLERE OSS I MARXISMEN-LENINISMEN MAO TSETUNGS TENKNING

Det betyr at ungdomen må ha en revolusjonær teori som ikke bare kan vise dem hvordan de lager sosialisme, men også viser dem hvordan de vinner kamper som de står oppe i nå. Rød Ungdom støtter seg på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Det betyr at vi prøver å lære av de erfaringene som Marx,

Engels, Lenin, Stalin og Mao trekker fram og de teoriene som disse folka har laget, sånn at vi kan kjempe bedre i dette landet. Vi sier det slik at disse folka i sine verker har summert opp det arbeidende folkets kamp. Denne oppsummeringa må vi tilegne oss slik at vi ikke gjør århundrers feil om igjen, og slik at vi lærer av alle de viktige sakene.

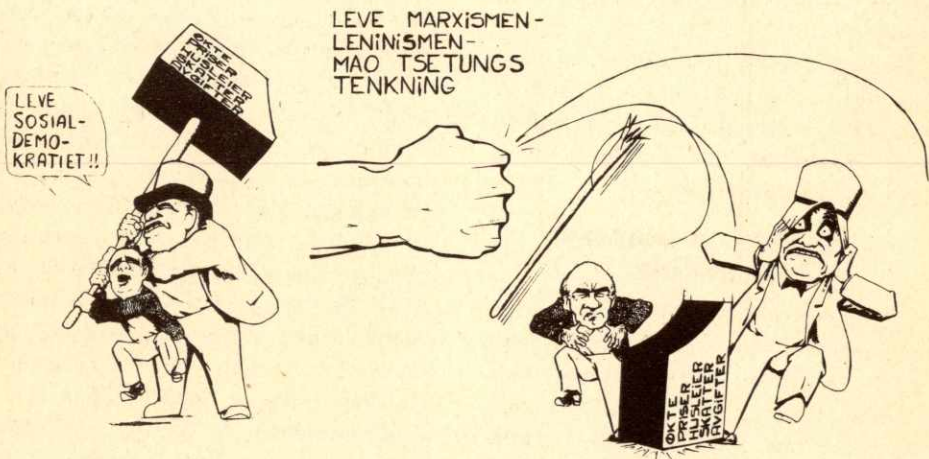
ET EKSEMPEL

Det er mange ting som tjener til å forvirre deg når du skal mene noe om en sak. Ta for eksempel Vietnam-krigen. I mange aviser skrives det at USA kjemper heltemodig mot de vietnamesiske kommunistene. At Nord-Vietnam angriper Sør-Vietnam og at USA forsvarer Sør-Vietnam. At FNL (Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam) driver terror. Andre sier: USA angriper Vietnam som vil styre seg sjøl. USA gjør det for å ta fra landet naturrikdommer, råstoffer til deres egen industri. USA er redd for folket i Vietnam, for folket der kjemper så godt

at andre folk blir begeistra. Andre folk kan ta lærdom av vietnameserne og begynne å kjempe sjøl. Derfor vil USA prøve å knekke denne kampen.

Hva er riktig? For mange er det veldig lett å mene noe om det. De ser at USA bomber uskyldige folk, det synes det er urettferdig, og de støtter derfor vietnameserne. Men for å sette deg grundig inn i hva som egentlig foregår, for å vite *hvorfor* dette skjer, må du studere. Det betyr ikke å gå på Universitetet, men det betyr at du leser blader om Vietnam og diskuterer. Saken er nemlig den, at USA er *imperialistisk*. Det betyr at de som leder USA, virkelig store kapitalister som eier de viktigste fabrikkene, har behov for råvarer som gummi, olje, metaller osv. Og hvis de ikke har det, så tar de det. De vil ha kolonier som de kan ta disse sakene fra, og som kan kjøpe de ferdige varene dyrt.

Hvis du skjønner hva imperialismen er, så blir du ikke så lett forvirret. Når USA begynner å bombe andre land, f. eks.

Teori er en rettesnor for handling.

Laos og Kambodsja, så kan du mye lettere skjønne hva som skjer der hvis du vet hva imperialism er. Og når du vet at det er imperialister som leder EEC, så vet du også hva EEC vil med koloniene. Hvis du har studert hva imperialism er, så vil du se utallige eksempler på at imperialism fører til krig. Imperialistene vil undertrykke folket for å ta fra dem det de eier. Men folket setter seg selvsagt imot det, og slåss mot imperialistene. Så kommer bombeflyene. Men det betyr også at hvis det ikke var noen imperialister tjente på krigen, så ville det ikke vært noen krig! Da vet du: Sosialisme i alle land er den eneste måten vi kan sikre en varig fred. For under sosialismen finnes det ingen imperialister.

Dette var et eksempel på hvor nyttig det er å studere. Du får et mye bedre innblikk i hva som egentlig skjer i verden. For hvis du er litt skoleret, det vil si hvis du har studert en del sånne ting som imperialism, hva kapitalisme er, hva sosialisme er, så kan du mye lettere finne fram til hva som er riktig og galt selv. Da kan ikke avisene lure deg så lett, og da kan du forklare andre mye bedre hva du mener.

Det er derfor Rød Ungdom lager studiesirkler for ungdommen. Hvis du er interessert, så snakk med et medlem av Rød Ungdom du vet om og si at du vil være med på studiesirkel.

BORGERSKAPET FORSØKER Å SLOVE OSS

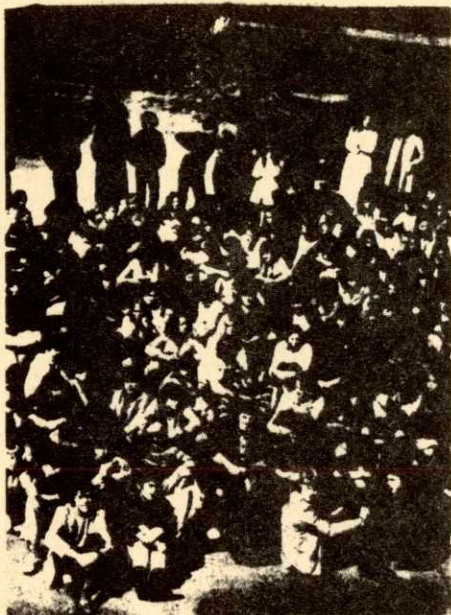
Det mest virkningsfulle angrepet som millionærene har kommet med mot ungdommen i den siste tida, er narkotika. I ulike former. Vi har sett utallige eksempler på at opposisjonslystne, progressive ungdommer har blitt politisk uinteresserte når de har begynt å blåse.

Hva bør du gjøre hvis du mistrives på skolen/jobben?

Det som blir viktig for dem er hvordan de skal skaffe seg stoff, hvor de kan blåse hen, og hva de opplever når de er i rus. Det er klart at narkotika er et fluktmiddel. Mange ungdommer prøver å komme seg ut av sine til dels store problemer ved å ruse seg ut av dem. Men det er også klart at rusing ikke fjerner kapitalismen som er den egentlige grunnen til at mange ungdommer har det jævlig. De rike pengefolka som har makta i dette landet, borgerskapet, har selvsagt interesse av at sunn, progressiv ungdom glir inn i rus i stedet for å gå i demonstrasjonstog, klistre plakater, streike mot normerte prøver, gå på studiesirkler osv.

SLIK?

Fra streiken mot normerte prøver på Linnerud Ungdomsskole

Hasjinga har dessuten veldig lett for å fore med seg at folk tenker. «Frigjør deg sjøl, det er ditt eget liv, gjør hva du vil med deg sjøl, ødelegg deg sjøl om du vil». Dette er individualisme, det er «individets frigjøring». Det er borgerlig tenkning, fordi den tjener borgerskapet.

VI MA STA SAMLA, IKKE ENKELTVIS

Hva slags ungdom har folket interesse av å ha? En ungdom som er en drivende kraft i kampen for å lage revolusjon. En ungdom som kan stå mot alle borgerskapets snedige og slovende midler, som kan stå imot alle former for undertrykkelse. Til alle tider har bade unge og gamle folket til alle tider og i alle

samfunn, hatt interesse av å stå sammen. Hvis folk skal frigjøre seg fra undertrykkelse, så må de gjøre det sammen. Enkeltvis har vi ikke mye å stille opp, det er først når vi forener kreftene og anstrengelsene våre at vi blir sterke. Hvordan vinnes kampen mot EEC både før og etter folkeavstemninga? Ved at enkeltpersoner bruker mye av tid og tanker på å ruse? Eller ved samla å dele ut løpesedler, diskutere politikk, demonstrere og streike? Svaret sier seg sjøl.

Hele den ideologien borgerskapet sprer gjennom radio, TV, aviser, blader og skolebøker er ment som et middel til å splitte folket. Du lærer at det som teller her i liver, er å karre deg fram sjøl, konkurrere med andre, du er en beundringsverdig smarting hvis du svindler og snyter litt, du skal strebe deg fram på andres bekostning. Dette fører sjølsagt til at veldig mange ungdommer kvier seg for å organisere seg sammen med andre. De tenker: Hvis jeg blir medlem av Rød Ungdom, så mister jeg mye av min personlige frihet. Jeg kan ikke til enhver tid gjøre hva jeg vil. Jeg blir bundet til noe bestemt, men jeg vil være fri.

Ja, det er riktig at du ikke kan gjøre hva du vil som medlem av Rød Ungdom. Du kan ikke propagandere for hasj, du kan ikke gå mot arbeidsfolks streiker, du kan ikke gå inn for normerte prøver, amerikanerne i Vietnam eller EEC. Så på den måten har du «ufrihet». Men hvis du går inn for disse sakene, så har du heller ikke noe i Rød Ungdom å gjør, så den saken er derfor grei.

Men hvis du vil gjøre så godt du kan for å gå sammen med andre for å slåss mot undertrykkelsen av ungdommen, for å ta makta fra de store pengegutta, så er det først i Rød Ungdom at du kan gjøre virkelig de planene du har om å være fri.

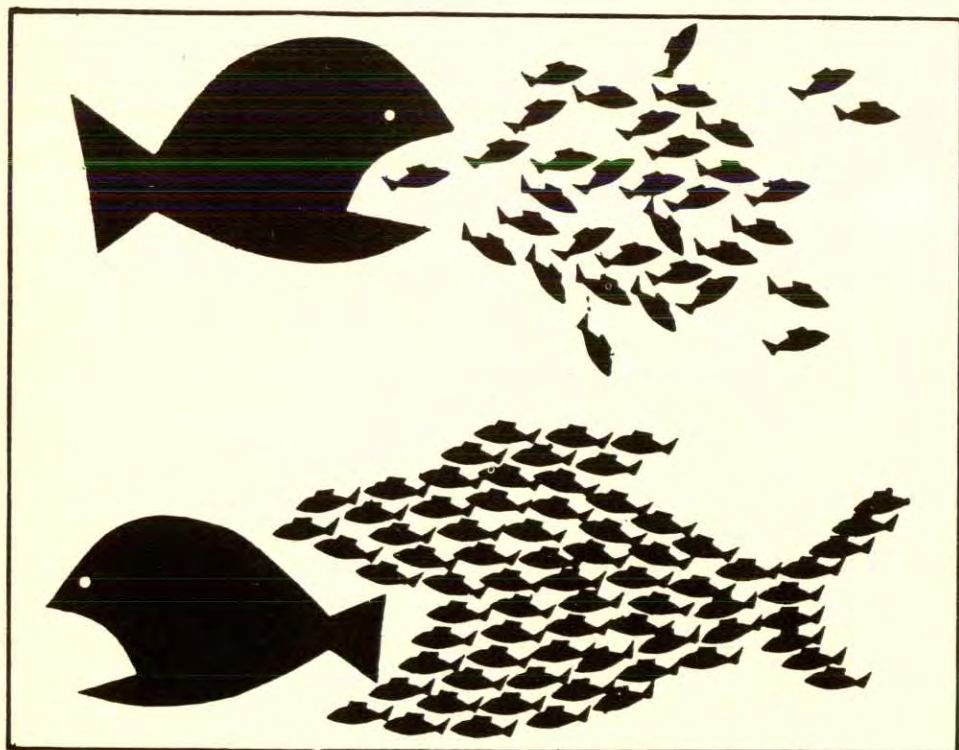
For da er du mye bedre rusta til å frigjøre deg fra kapitalismens undertrykkelse, du er bedre rusta til å frigjøre hele folket ved å skape sosialisme i Norge.

ORGANISER DEG I RØD UNGDOM!

Hvis du i hovedsak er enig i meste-parten av det som har stått i disse heftene, så mener vi at du skal bli medlem av Rød Ungdom. Rød og progressiv ungdom er ikke noe særlig tess hvis de bare går rundt, hver for seg. Da får de ikke diskutert tinga grundig med hverandre, de får ikke lært av hverandres argumenter og erfaringer, osv. . . .

På en skole (og sikkert flere) var det over ti progressive ungdommer som støtta Rød

Ungdom i diskusjoner osv. De diskuterte en god del politikk i klassene sine og med kameratene på skolen. Så var det tre Rød Ungdom-medlemmer som gikk på en annen skole som inviterte disse folka til et møte, hvor de diskuterte hva som kunne gjøres mot EEC på skolen. Det førte bl.a. til at flere delte ut løpesedler og klistra massevis av plakater om kvelden. Da fant de etter hvert ut at det hadde vært mye bedre om de hadde vært en fast gjeng, som kunne planlegge og få andre med på slike aksjoner, og hvor de kunne diskutere andre ting, ikke bare EEC. Det kom jo alltid så masse saker opp på skolen, sånn som diskusjoner og normerte prøver, diskusjoner om sosialisme, FNL osv. Da

FINN DIN PLASS!

laga de et Rød Ungdom-lag på skolen, og de begynte på en studiesirkel for å skolere seg enda mer. De fikk hjelp av Rød Ungdom-medlemmer i distriktet. Dermed var det en fast gjeng av revolusjonære på skolen, som mye bedre enn da alle var aleine kunne diskutere sakene på skolen. Så hvis du er en revolusjonær ungdom, har du anledning til å få gjøre noe i praksis hvis du er medlem av Rød Ungdom.

BETYR DET NOE OM DU BLIR MEDLEM?

Den andre saka er at Rød Ungdom trenger deg. Det er mange uløste problemer som vi revolusjonære må gjøre noe med. Vi veit f.eks. at staten planlegger normerte prøver i skolen, at de vil rasjonalisere mer og gjøre forholda verre både for elever og lærere. Hvordan skal vi slåss mot slike framstøt? Hvordan skal vi få flest mulig folk til å slutte opp om denne kampen?

Ta for eksempel problemet med at mange ungdommer bruker stoff og at det er pengesterke folk som hover inn penger på dette. Dette er en sak for et revolusjonært ungdomsforbund å gjøre noe med. Men hvordan? Hvordan skal vi få folk til å slutte å blåse? Hva skal vi mene om folk som sprer stoff? Hvordan skal vi få has på dem som virkelig tjener på narkotikahandel? Disse sakene må du være med å bestemme. Du må være med på å lage ei linje for kampen mot blåsing. Og det er andre ting. F.eks. har ungdommen veldig dårlig med fritidstilbud. Det må den revolusjonære ungdommen gjøre noe med. Hvordan? Husokkupasjoner? Demonstrere? Samle inn underskrifter? Hvordan få med flest mulig ungdom i kampen for bedre fritidstilbud? Hvordan kan idrettsinteressert ungdom få bedre muligheter til

å drive trening? Hva kan gjøres for at småklubbene skal få mer penger? Dette må du også være med på å lage ei linje på.

NORSK UNGDOM TRENGER ET STERKT RØD UNGDOM

Vi blir i dag utsatt for angrep på mange kanter. Unge arbeidere og lærlinger tjener nesten ingen ting. Jenter tjener mindre enn gutter for samme arbeid. På skolen strammer myndighetene til. De rasjonaliserer og effektiviserer for å tekkes kapitalistene og slår hardt ned på all motstand. Det samme skjer på universitetene. Nesten ingen ting blir gjort for å skape et skikkelig miljø i de nye drabantbyene.

Ungdom fra distriktene må ofte reise vekk fra hjemstedet sitt og bo i dyre og elendige hybler i storbyene.

Narkotika, pop-kultur og alkohol blir systematisk brukt for å hindre oss i å se klart. Hindre oss i å kaste kreftene inn for å forandre samfunnet.

Hvis vi står sammen kan vi gjøre mye for å forbedre forholda for oss sjøl i dag. Det er ingen tvil om det. Men det er vår overbevisning at først sosialismen kan gi oss unge en skikkelig og meningsfylt tilværelse. Denne sosialismen må vi slåss for og vi må slåss hardt. Den kommer ikke av seg sjøl.

Rød Ungdom slåss konsekvent for en sosialistisk revolusjon i Norge. Er du enig i det meste vi har sagt om hvordan vi skal slåss for å bedre kåra våre i dag, og er du som oss overbevist om at den sosialistiske revolusjonen må til, så meld deg inn i Rød Ungdom!

Vil du vite mer om hvilke ideer vi arbeider etter? Vi anbefaler deg spesielt vårt organ »Røde Garde» og avisa »Klassekampen». I serien Rød Ungdom kommer det hefter om vår politikk på de forskjellige områdene. Hftet »Lærerskolen og lærerstudentenes kamp» har kommet. Det neste som kommer er om Gymnaset og interessekampen.

.....

Ordforklaring:

- 1. AKP(m-l)** står for Arbeidernes Kommunistparti, som ble dannet i februar 1973. som har satt seg som mål å danne det nye kommunistiske partiet i løpet av 1973.
- 2. Monopolkapitalistene:** Den gruppa av folk som kontrollerer de største bankene og de største fabrikkene, rederiene osv. Disse folkene har makta i samfunnet. Storting, hær, politi osv. er deres redskaper.
- 3. Monopolbedrift:** At bedriften er så stor at

det helt dominerer. At en bilfabrikk f.eks. produserer alle bilene i et land eller de fleste. Ved at de er så dominerende kan de bl.a. holde høyere priser enn hvis det hadde vært mange konkurrerende bedrifter.

4. Profitt: Fortjeneste som kapitalistene får av arbeidernes arbeid.

5. I et sosialistisk samfunn er det arbeiderklassen sammen med bøndene fiskerne osv., kort sagt folket, som har makta. Der bestemmer folket hva som skal produseres, hvor og hvorledes det skal produseres, hvorledes skolene skal være, hvorledes militæret skal være osv.

6. Imperialisme: Når eierne av de største fabrikkene i et land mangler råvarer (f.eks. olje, metaller osv.) og ikke klarer å selge alle de ferdige produktene, trenger de kontrollen over andre land for å få kjøpt billige råvarer og solgt produktene sine dyrt til de samme. Når de klarer å få politisk og økonomisk (og helst militær) kontroll over andre land, kaller vi det imperialisme.

7. Napalm: brennende gele som etser seg inn i huden og som er meget vanskelig å slokke. Slippes ned som bomber. Brukes mye i Vietnam.

Dette er studieplan for Rød Ungdoms grunnsirkel berekna på folk som ønsker en elementær innføring i de viktigste sakene som Rød Ungdom står for. Dette opplegget kan dere bruke som det er, dere kan lage spørsmål som dere synes passer dere bedre, eller dere kan ta med ting i tillegg om dere ønsker det.

Sirkelen inneholder kanskje mange problemstillinger som er nye eller som mange ikke har tenkt særlig grundig gjennom før. Vi tror det er viktig at en får problemstillingene satt inn i deres egen hverdag. F. eks. når vi reiser spørsmålet hva staten er, behøver dere ikke sette dere til å fundere på hvilke departementer som gjør hva osv., men kan gripe fatt i det staten gjør på skolen, jobben eller der du bor.

Vi har forsøkt å konsentrere oss om noen få viktige spørsmål, slik at alle kan få utbytte uten å ha diskutert noe særlig politikk før.

Sirkelen er ment å ha to viktige siktemål: gi en innføring i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning slik at folk kan få lyst og mulighet til å studere mere av teorien, samt være en hjelp for dere i arbeidet for ungdommens interesser der dere er.

Skal vi klare å oppnå disse målene, må dere prøve det dere kommer fram til i praksis. Det er først i det virkelige livet, i diskusjoner med andre kamerater, og i kampen for folkets interesser at vi ser om det vi har kommet fram til på studiemøtene er riktig eller galt.

Når det gjelder videre studier av politisk teori, anbefaler vi særlig »klassikerne»: Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetungs verker. Disse verkene inneholder oppsummeringer av folkenes kamp for å frigjøre seg fra undertrykking og utbyt-

Studieveiledning

ting og bør tjene som en rettesnor for alt arbeidet vårt.

NOEN PRAKTISKE RÅD

Vi tror ikke studiegruppa bør overstige 10 stk. 6–8 er det beste. Det går utmerket godt an å få gode studier med 2–3 stk.

Hvis det er mulig er det fint om gruppa ledes av en som har vært med på studier før, men det er ikke nødvendig. Dere bør ikke være engstelige for å sette i gang uten at noen av dere har »greie på» stoffet fra før. I alle grupper bør det velges en leder som har hovedansvaret og som kan lede det praktiske arbeidet. I alle fall bør man når man starter en sirkel kontakte det nærmeste Rød Ungdom-laget for å få råd og hjelp. Er det ikke noe Rød Ungdom-lag på hjemstedet ditt så skriv direkte til Rød Ungdom, Boks 33, Tåsen, Oslo 8.

Skal dere få godt utbytte av sirkelen er det viktig at alle forbereder seg godt på spørsmåla. Det er en fordel om dere planlegger hvorledes dere skal ta opp spørsmåla til neste møte i forveien, slik at dere kan tenke bedre på eksempler og erfaringer dere har, og hvorledes møtet kan hjelpe en med å løse spørsmål dere har.

Forat sirkelen skal gi et godt utbytte, er det også viktig at alle deltar i diskusjonene. Alle har erfaringer som de andre kan lære av, det er bare tøys å si at en ikke veit nok til å si noe, eller at ens meninger ikke er vesentlige. Tilstreb en stil der alle deltar, lær av hverandre, ikke vær redd for å »dumme dere ut».

Den gruppa i Rød Ungdom som har laga sirkelen er klar over at den på mange måter er et eksperiment, et forsøk på å

tilpasse studiene de krav vi bør stille opp for et omdanna ungdomsforbund. Vi håper at vi har klart dette arbeidet bra, men vi er også klar over at mye kan bedres ved denne sirkelen. Vi oppfordrer derfor alle som studerer sirkelen om å summere opp kritikken (god eller dårlig) helt til slutt eller etter hvert møte, og sende den til Rød Ungdom.

Som tilleggslitteratur anbefaler vi alle å lese:

Tron Øgrim: »Proletariatets demokratiske diktatur» (kr.3,—)

Dette heftet bør dere lese fordi det på en bra måte viser hvordan et sosialistisk samfunn fungerer sammenlikna med Norge.

»For et Fritt Norge» utgitt av SUF(m-l) (kr.1,—)

Her anbefaler vi spesielt det som står om den nasjonale sjølråderetten og hvordan politikk vi må føre for å løsrive oss fra imperialistene.

Ordforklaringer finner dere bakerst i boka, og studiespørsmål er plassert etter hvert kapittel.

Møte 1.

ER DET DEMOKRATI ELLER DIKTATUR I NORGE?

Spørsmål:

1. Hva vil det si at det er demokrati? Hva vil det si at det er diktatur? Er det folket som styrer utviklinga i Norge?

2. Hva er staten? Hva driver staten med på skolen din, jobben din eller distriktet der du bor? Er staten hovedsakelig en venn eller fiende?

3. Nevn noen ting som er galt i samfunnet vårt. Er det *riktig* og *mulig* (i tilfellet hvordan) å forbedre ungdommens situasjon i vårt samfunn?

Møte 2.

BEKJEMP IMPERIALISMEN!

Spørsmål:

1. Ta for dere et land som er fattig. Hvorfor er det fattig? Hvem tjener på at det er fattig? Se på noen av de krigene som har vært i det siste. I hvis interesse er disse satt i gang?

2. Hvorfor vil imperialistene ha Norge med i EEC? Har vi noe å forsvare? Hvorledes kan vi stå utenfor?

3. Hvordan skal vi forhindre imperialistiske angrep på Norge? Hvordan skal vi støtte andre folk og nasjoners kamp mot imperialismen? Hvilken betydning har folkeopinionen i verden? Hvordan skape en slik folkeopinion i Norge?

Møte 3.

TRENGER VI SOSIALISME?

Spørsmål:

1. I Norge blir vi opplært til å være egoistiske. Er det mulig å få folk til å

tenke på det som er i alles interesse og ikke bare på seg selv? Er det mulig å skape et samfunn hvor det ikke er undertrykking og utbytting? (Det kommunistiske samfunn)

2. Er det demokrati under sosialismen? Er det ikke slik at bare noen få bestemmer, eller er virkelig alle med på å ta avgjørelsene? Er det nødvendig å undertrykke noen?

3. Hvordan vil sosialismen forandre ungdommens liv? Vil vi få det bedre eller dårligere?

Møte 4.

HVORFOR VÆPNA REVOLUSJON?

Spørsmål:

1. Hvordan reagerer monopolkapitalistene når folket organiserer seg og sloss for sine interesser i dag? Hvilke midler og redskaper tar de i bruk? Hva tror dere de vil gjøre hvis makta deres er truet?

2. Er væpna revolusjon nødvendig? Mulig? Finnes det ingen annen mulighet?

3. Går det an å få mange av kameraene deres til å være for væpna revolusjon?

Møte 5.

HVORFOR RØD UNGDOM?

Spørsmål:

1. Hva er ditt inntrykk av Rød Ungdom? Hva mener du er bra og hva mener du bør bli forandret?

2. Trenger ungdommen i Norge i dag en kommunistisk masseorganisasjon? Trengs den på din skole, arbeidsplass – i distriktet der du bor? Hva bør den drive med?

3. Hvis du stort sett er enig med Rød Ungdom, er det da en fordel at du organiserer deg? Kunne du tenke deg å melde deg inn for å danne et lag, eller styrke det laget som allerede er der?

VEDTAK FRA LANDSMØTET TIL RØD UNGDOM

RØD UNGDOM

og ungdommens interessekamp

Rød Ungdom arbeider for å mobilisere den norske ungdommen til kamp for sosialismen. Bare sosialismen kan trygge ungdommens interesser på lang sikt.

Rød Ungdom arbeider for å tjene ungdommens interesser. I dag tar ungdommen i økende grad opp kamp for sine økonomiske, demokratiske og sosiale rettigheter. Eksempler på dette er kampen for høyere lån og stipend, høyere lønn for lærlinger, kamp mot rasjonalisering av skolen, for fritidlokaler, mot språklig diskriminering, mot undertrykking av kvinnen osv. Rød Ungdom støtter denne kampen. Det er bare en slik kamp som kan gi ungdommen bedre forhold i dag, og som kan hindre forverring av forholda. Det er også bare på denne måten ungdommen kan vinne tillit til seg sjøl og lære hvem som er dens venner og hvem som er dens fiender. Revolusjonen er tjent med ungdom som vet at det nytter å kjempe.

Rød Ungdom ser arbeidet i ungdommens interesseorganisasjoner som YLI, NGS, LNL, NSU osv. som viktig. Vi arbeider for å gjøre disse organisasjonene

til sterke og slagkraftige kamporganisasjoner som er uavhengige av staten og som har tillit og oppslutning blant den ungdommen som den skal ivareta interessene til. F.eks. vil vi ta opp kamp mot byråkrati og sløsing, fremme en økonomisk sjølstendighet og styrke diskusjonen og det demokratiske livet innenfor disse organisasjonene.

Vi vil arbeide for at andre grupper av ungdom slutter seg sammen for å slå tilbake framstøtene fra staten og kapitalistene.

Rød Ungdom vil arbeide for største mulig enhet blant organisasjonene på venstresida. I arbeidet for å tjene ungdommens interesser må organisasjonenes interesser underordnes ungdommens interesser. Størst mulig enhet blant ungdommen er viktig for at kampen skal bli framgangsrik.

VEDTATT PÅ LANDSMØTET TIL RØD UNGDOM 1973

Leve Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

I februar i år (-73) ble Arbeidernes Kommunistparti (m-l) stiftet. Rød Ungdom mener at AKP(m-l) er det eneste virkelig revolusjonære partiet i Norge i dag. AKP(m-l) veit at politikk ikke først og fremst er arbeid på Stortinget og i all slags komiteer. De jobber for at massene skal ta saken i egne hender.

AKP(m-l) legger stor vekt på å støtte ungdommens opprør. Landsmøtet i Rød Ungdom vedtok at vi skal være AKP(m-l)s ungdomsorganisasjon. Det betyr at vi støtter deres arbeid og de støtter vårt. Men du trenger ikke være enig i alt partiet står for for å bli med i Rød Ungdom. Vi bestemmer sjøl hvilken politikk vi skal ha.

Bli med i Rød Ungdom!

Vil du være med å slåss for flere fritidsklubbber? Vil du være med å jobbe for et sosialistisk Norge? Det gjør du best ved å bli medlem i Rød Ungdom. Da får du tilbud om studier og diskusjoner, du får være med på å legge opp vår politikk der du bor eller jobber.

For å bli medlem, må du betale medlemskontingent og bli med i et lokallag. Hvor mye du vil jobbe og hva du vil drive med er opp til deg sjøl.

Ta kontakt med Rød Ungdom-laget på stedet ditt, eller skriv til Rød Ungdom, boks 33, Tåsen, Oslo 8.

SUF(m-l) vedtar å skifte navn til RØD UNGDOM. På nynorsk skal organisasjonen hete RAUD UNGDOM.

- ER I ET DEMOKRATI I NORGE ?
- HVA ER IMPERIALISME ?
- TRENGER VI SOSIALISME ?
- HVORFOR VÆPNA REVOLUSJON ?
- HVORFOR RØD UNGDOM ?

DETTE ER NOEN AV SPØRSMÅLENE SOM TAS OPP I DENNE LILLE STUDIEBOKA. DEN GIR EN ENKEL INNFORING I HVA RØD UNGDOM VIL. BOKA LEGGER OPP TIL DISKUSJON, IKKE PASSIV „LÆRING.“

